3- സൂറത്തു ആലു ഇംറാൻ

മദീനയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 200 — വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 20

ഈ സൂറത്തിൽ ഇംറാൻ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് കൊണ്ട് ഇതിന് സൂറത്ത് ആലു ഇംറാൻ (ഇംറാൻ കുടുംബം) എന്നുപറയപ്പെടുന്നു. ഈ സൂറത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചില ഹദീസുകൾ സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ മുമ്പു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു. യഹൂദികളെയും ഇസ്രാഈല്യരെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു അൽബഖറയിൽ വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചും കുറേ അധികം പ്രസ്താവനകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹിജ്റ ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ നജ്റാൻ * ദേശക്കാരായ ഒരു ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘം നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽവന്ന സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള എൺപതിൽപരം വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചത് എന്നത്രെ പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ആ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ചില ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഇസ്ലാം ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, ചില ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:—

അറുപത് പേരടങ്ങിയ ഒരു ക്രിസ്തീയ സംഘമായിരുന്നു അത്. അവരുടെ പ്രസിദ്ധ നേതാക്കളും പണ്ഡിതൻമാരുമായ പതിനാലു പേരടങ്ങിയ ഒരു നേതൃസംഘവും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. 'അസ്സർ' നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയായിരുന്നു അവർ മദീനാ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചതു. അവരുടെ നമസ്കാരത്തിന്റെ (പ്രാർത്ഥനാ കർമ്മത്തിന്റെ) സമയമായപ്പോൾ പള്ളിയിൽവെച്ച് തന്നെ അത് നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നബി (സ) അവർക്ക് അനുമതി നൽകി. അവർ അവരുടെ പതിവ് പ്രകാരം കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് നിർവ്വഹിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ നേതാക്കളായിരുന്ന മൂന്ന് പേർ നബി (സ) യുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. ഈസാ (അ) ദൈവമാണെന്നും, ദൈവപുത്രനാണെന്നും, (പിതാവ്, മാതാവ്, (**) പുത്രൻ എന്നീ) മൂന്നും ചേർന്നതാണ് ദൈവമെന്നുള്ള പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരം നടന്നു. മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക മുതലായ ചില അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈസാ (അ) നബി കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടിരുന്നത് അദ്ദേഹം ദൈവമായത്കൊണ്ടാണെന്നും, അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു പിതാവില്ലാതെയായിരുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനായതുകൊണ്ടാണെന്നും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ 'ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു, ഞാൻ കൽപിച്ചു' എന്നിങ്ങനെ ഏകവചനരൂപത്തിൽ പറയേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് 'നാം സൃഷ്ടിടിച്ചു, നാം കൽപിച്ചു, എന്നും മറ്റും ബഹുവചന രൂപത്തിൽപറയുന്നത്

---

* ഹിജാസിനും, യമനിനും ഇടയിലുള്ള ഒരു രാജ്യം.

(**) ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഇക്കാലത്തു മാതാവിനും (മർയംബീവിക്കു) സ്ഥാനമില്ല. പകരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സന്ദർഭോചിതം പിന്നീട് വിവരിക്കുന്നതാണ്. ان شاء الله

ദൈവം ഒന്നിലധികം പേരുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നും മററും അവർ സമർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി. (*) അവരുടെ വാദങ്ങളെയും, ന്യായങ്ങളെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് ഖുർആൻ അവതരിക്കുകയും, അവർ നബി (സ) യോട് ഉത്തരത്തിൽ മുട്ടുകയും ചെയ്തു. അവരെ നബി (സ) ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ഞങ്ങൾ മുമ്പേ മുസ്‌ലിംകളായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. അല്ലാഹുവിന് സന്താനമുണ്ടെന്ന വാദം, പന്നിമാംസം ഭുജിക്കൽ, കുരിശാരാധന മുതലായവ നിങ്ങൾ നടത്തി വരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങൾ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞു. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അതിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ തയ്യാറാകാതിരുന്ന അവരെ—താഴെ 61—ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ—നബി (സ) ഒരു 'മുബാഹല'ക്കു (പരസ്പരം ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നതിന്) ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അതിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണ് ചെയ്തത്. അവസാനം കപ്പം കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്ന് കരാർ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ മടങ്ങിപ്പോയി. അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന ചില അഭ്യന്തര വഴക്കുകളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ പററിയ വിശ്വസ്തനായ ഒരാളെ തങ്ങളൊന്നിച്ചു അയച്ചുതരണമെന്ന അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം, 'സമുദായത്തിലെ വിശ്വസ്തൻ (امين الامة) എന്ന കീർത്തി നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അബൂഉബൈദഃ(റ) യെ അവരൊന്നിച്ച് നബി (സ) അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം.

ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, അവരുടെ വാദങ്ങളെയും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന സ്ഥിതിക്കു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ പലതിനെയും ഈ സൂറത്തിൽ ഖണ്ഡിക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് കാണാം. അതേസമയത്തു തത്തുല്യങ്ങളായമററു പല അബദ്ധ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയിലാണു അവ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേറൊരു വസ്തുതകൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നു: ആദ്യത്തെ 80ൽ പരം വചനങ്ങൾ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നജ്രാൻ നിവേദക സംഘത്തിന്റെ സംഭവത്തെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചവയാണെന്ന് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും മൊത്തത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ ചില വചനങ്ങളിലെ വിഷയവും സംസാരശൈലിയും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, അവ അതിന് മുമ്പു തന്നെ അവതരിച്ചിരിക്കണമെന്നാണ് മനസ്സിലാകുന്നതു. ബദ്ർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന 13—ാം വചനം ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. പ്രസ്തുത 80ൽ പെട്ട ചില വചനങ്ങളുടെ അവതരണം നജ്രാൻ സംഘത്തിന്റെ വരവിനെ തുടർന്നുണ്ടായതല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. ആ സ്ഥിതിക്ക് 80 ആയത്തുകൾ നജ്രാൻകാരെ സംബന്ധിച്ചാണെന്നുള്ള രിവായത്തുകളെ ആസ്പദമാക്കി അത് ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതിനാൽ, ആ എൺപതിൽ മിക്കവാറും വചനങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ചും, മററു ചിലത് വേറെ അവസരങ്ങളിലും അവതരിച്ചതായിരിക്കുമെന്ന് കരുതുവാനാണ് ന്യായം. الله اعلم

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

1. അലിഫ്—ലാം-മീം

١- الٓمّٓ ۝

2. അല്ലാഹു-അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല. (അവൻ) ജീവത്തായുള്ളവൻ; സർവ്വ നിയന്താവായുള്ളവൻ.

٢- اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝

---

1. الم അലിഫ്-ലാം-മീം 2. الله അല്ലാഹു لا اله ആരാധ്യനേയില്ല الا هو അവനല്ലാതെ الحى ജീവത്തായുള്ളവൻ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായ القيوم സർവ്വനിയന്താവ്, സ്വയം നിലകൊള്ളുന്നവനായ

'അലിഫ്—ലാം-മീം' എന്നതുപോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയങ്ങൾ അതിലെ 255-ാം വചനമായ 'ആയത്തുൽ കുർസീ'യുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ വേറെ ആർക്കും ആരാധ്യനാകുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നുള്ളതിന്നു ഒരു കാരണം, അവൻ ജീവത്തായുള്ളവനും, സർവ്വ നിയന്താവായുള്ളവനുമാകുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

(*) ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെല്ലാം—കാലോചിതമായ ചില പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും സഹിതമാണെങ്കിലും—ഇന്നും പാതിരിമാർക്കിടയിൽ സാധാരണമാകുന്നു.

٣-نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيْلَ ۙ
مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ
وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ

3. (നബിയേ, ഈ) വേദ[ഗ്രന്ഥത്തെ- അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യമാക്കി (ശരിവെച്ചു) കൊണ്ട്–യഥാർത്ഥ [പകാരം അവൻ നിനക്ക് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; (ഇതിന്) മുമ്പായി–മനുഷ്യർക്ക് മാർഗ്ഗ ദർശനമായി ക്കൊണ്ട്; (സത്യാസത്യ) വിവേചനവും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

---

3. نزل അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു عليك നിന്റെമേൽ, നിനക്ക് الكتاب (വേദ) [ഗ്രന്ഥം بالحق യഥാർത്ഥ [പകാരം, മുറ[പകാരം, സത്യവുമായി مصدقا സത്യമാക്കി (ശരിവെച്ചു)കൊണ്ട് لما بين يديه അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ وانزل അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു التورية തൗറാത്ത് والانجيل ഇഞ്ചീലും من قبل മുമ്പ്, മുമ്പായി هدى മാർഗ്ഗദർശനമായിട്ട് للناس മനുഷ്യർക്ക് وانزل അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الفرقان വിവേചനം, വേർതിരിക്കുന്നത്

الكتاب (വേദ[ഗ്രന്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഖുർആൻതന്നെ. വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാ വേദ[ഗ്രന്ഥങ്ങളും യോജിക്കുന്നത്കൊണ്ട് ഖുർആൻ അതിന്റെ മുമ്പുള്ള [ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഖുർആനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മുൻവേദ[ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും പ്രസിദ്ധിയുള്ളതും തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമാണല്ലോ. അവയുടെ അനുയായികളായി രണ്ടു സമുദായങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതിനാൽ അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യം ഇന്നതെന്നും അസത്യം ഇന്നതെന്നും വേർതിരിച്ചു വിവേചിക്കുക എന്നത്രെ فرقان എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. മുൻവേദ [ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സത്യമാക്കി ശരിവെക്കുക മാത്രമല്ല, ഖുർആൻ മുഖേന അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സത്യാസത്യങ്ങളും ന്യായാന്യായങ്ങളും അതുമുഖേന വിവേചിച്ചു വിവരിക്കുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് താൽപര്യം. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലശേഷം സ്വീകരിച്ചു വന്ന നിലപാട് നോക്കുമ്പോഴും, തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലുമെന്ന രണ്ട് ദൈവീക [ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ മുമ്പ് അവതരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്നുപോലും ലോകത്തിന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുമായിരുന്നു. അവർ പിന്നീടു സ്വീകരിച്ചുപോന്ന സത്യാസത്യങ്ങളെ വിവേചിക്കുക കൂടിയാണ് ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നതു.

തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും കൊണ്ടു–ഇവിടെയും മറെറല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും തന്നെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ബൈബിളും, അതിലെ പഴയ നിയമങ്ങളും പുതിയ നിയമങ്ങളുമാകുന്ന വിഭാഗങ്ങളും അല്ല. മൂസാ (അ) നബിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ തൗറാത്തും, ഈസാ (അ) നബിക്ക് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീലുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടിനേറെയും ശരിയായ പകർപ്പു–ഏറെക്കുറവില്ലാത്ത സാക്ഷാൽ പകർപ്പു–ജൂതൻമാരുടെയോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയോ മറേറാ കൈവശം ഇല്ലതന്നെ. പക്ഷേ–പല കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളുടെയും, മാറ്റത്തിരുത്തലുകളുടെയും ഇടയിൽ കൂടി–പഴയ നിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളും, പുതിയ നിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ സാക്ഷാൽ ഇഞ്ചീലിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവയുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, മൂസാ (അ)ന്റെയും, ഈസാ (അ)ന്റെയും ശേഷം മത[ഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നോ, ചരിത്ര[ഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നോ, ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളെന്നോ, സന്ദേശങ്ങളെന്നോ ഉള്ള നിലക്ക പലരാൽ എഴുതപ്പെട്ടവയാണവ എന്ന കാണാവുന്നതാകുന്നു. ചുരുക്കം ചിലതിൽ അവ എഴുതിയ കർത്താക്കളുടെ പേരുപോലും കാണാം. മൂസാ നബിയുടെ കാലശേഷമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ പഴയ നിയമത്തിലും, ഈസാ നബിയുടെ കാലശേഷമുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ പുതിയ നിയമത്തിലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ചില തൽപര കക്ഷികൾ പറഞ്ഞുവരുന്നതുപോലെ, ഖുർആൻ ശരിവെക്കുന്നതു നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമങ്ങളാകുന്ന തൗറാത്തിനെയോ പുതിയ നിയമങ്ങളാകുന്ന ഇഞ്ചീലിനെയോ അല്ല. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും മാത്രമാകുന്നു.

4. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ (ആരോ), അവക്ക് കഠിനമായ ശിക്ഷയുണ്ട്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പ്രതാപശാലിയാണ്; ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനാണ്

٤- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ○

5 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു–ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ–യാതൊന്നും അവന്റെ മേൽ അവ്യക്തമായിരിക്കയില്ല.

٥- إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ○

6. അവനത്രെ, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയാണ് (അവൻ).

٦- هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○

---

4. ان الذين كفروا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ بايات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ لهم അവർക്കുണ്ട് عذاب ശിക്ഷ شديد കഠിനമായ والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ عزيز പ്രതാപശാലിയാണ് ذوانتقام ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാണ്, പ്രതികാരമെടുക്കുന്നവനായ 5. ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لايخفى عليه അവന്റെ മേൽ അവ്യക്തമാകയില്ല (മറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല) شيء ഒരു വസ്തുവും في الارض ഭൂമിയിൽ ولا في السماء ആകാശത്തിലുമില്ല 6. هو الذى يصوركم അവനത്രെ നിങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നവൻ في الارحام ഗർഭാശയങ്ങളിൽ كيف يشاء അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അങ്ങിനെ) لا اله ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല الا هو അവനല്ലാതെ العزيز പ്രതാപശാലി الحكيم അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ

മാതാക്കളുടെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽവെച്ചു ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ രൂപം നൽകി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അതാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന രൂപത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും .അതിൽ നിങ്ങൾക്കോ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കോ ആരാധ്യൻമാർക്കോ മറ്റോ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. ആരുടെ ഉദ്ദേശത്തിനും അതിൽ സ്ഥാനമില്ല.

7. (നബിയെ) അവനത്രെ, നിന്റെ മേൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചവൻ. 'മുഹ്കമായ' [ദൃഢപ്രധാനമായ] ഒരുതരം 'ആയത്ത്' [വചനം] കളാണ് അതിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അവ (ആ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂലകേന്ദ്രമത്രെ. 'മുതശാബിഹായ' [പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതായ] മറ്റൊരു വിഭാഗവും അതിൽ) ഉണ്ട്.

٧- هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۖ

---

7. هو الذى അവൻയാതൊരുവനത്രെ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ انزل عليك നിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചു, അവൻ ഇറക്കി الكتاب (വേദ)ഗ്രന്ഥം, (ഈ) ഗ്രന്ഥത്തെ منه അതിലുണ്ട്, അതിൽപെട്ടതാണ് ايات ചില ആയത്തുകളും, ഒരു(തരം)ആയത്തു(വചനം)കളും محكمات ദൃഢപ്രധാനമായ, ബലവത്തായ, നിയമബലമുള്ള هن അവ ام الكتاب ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂലമാകുന്നു (കേന്ദ്രമാണ്-മർമ്മപ്രധാനമാണ്–തള്ളയാണ്) واخر വേറെ ചിലതുമുണ്ട്, മറ്റുചിലത് متشابهات പരസ്പരം സദൃശമായവ, അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയാത്തവ فاما الذين എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ فى قلوبهم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള (ഉണ്ടു)

فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۘ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ○

എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ, കുഴപ്പത്തെ ആഗ്രഹിച്ചും, വ്യാഖ്യാനത്തെ (അഥവാ പൊരുളിനെ) ആഗ്രഹിച്ചുംകൊണ്ട് അവർ അതിൽനിന്നും പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതിന് ['മുതശാബിഹാ'യതിന്നു] പിന്നാലെ കൂടുന്നതാകുന്നു. അതിൽ വ്യാഖ്യാനം (അഥവാ പൊരുൾ) അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ലതാനും.

അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരാകട്ടെ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാം നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു'. (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ, ഉറവാലോചിക്കുന്നതല്ലതാനും.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ ○

8. (അവർ തുടരും:) 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങളെ നീ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയശേഷം (വീണ്ടും) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! ഞങ്ങൾക്ക് നിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് നീ കാരുണ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും വേണമേ! നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ.

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝٩

9. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും നീ, യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ലാത്തതായ ഒരു ദിവസത്തേക്ക് മനുഷ്യരെ (യെല്ലാം) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നവനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വാഗ്ദത്ത നിശ്ചയത്തിന് എതിര് പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.

زيغ വക്രത, തെറ്റൽ فيتبعون അവർ പിൻപറ്റും (പിന്നാലെ കൂടും) منه ماتشابه അതിൽനിന്ന് പരസ്പര സാദൃശ്യമായതിന് ابتغاء ആഗ്രഹിച്ചതിനാൽ الفتنة കുഴപ്പത്തെ وابتغاء ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും تأويله അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെ, പൊരുളിനെ, പര്യവസാനത്തെ ومايعلم അറിയുകയുമില്ല تأويله അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, പൊരുൾ الا الله അല്ലാഹുവല്ലാതെ والراسخون അടിയുറച്ചവർ, പൂണ്ടു പിടിച്ചവരാകട്ടെ, അടിയുറച്ചവരും فى العلم അറിവിൽ, ജ്ഞാനത്തിൽ يقولون അവർ പറയും امنابه ഞങ്ങളതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു كل എല്ലാം من عندربنا നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ)റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നാകുന്നു ومايذكر ഉറവാലോചിക്കുന്നതുമല്ല, ഓർമ്മവെക്കുകയുമില്ല الا اولوا الالباب (സൽ) ബുദ്ധിമാൻമാരല്ലാതെ

8. ربنا لاتزغ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നീ തെറ്റിക്കരുതേ, വക്രമാക്കരുതേ قلوبنا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ بعد اذهديتنا നീ ഞങ്ങളെ സൻമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതിനു ശേഷം وهب لنا ഞങ്ങൾക്കു നീ പ്രദാനവും ചെയ്യണേ من لدنك നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു, നിന്റെ വകയായി رحمة കാരുണ്യം انك انت നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ الوهاب വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, (വലിയ) ദാനക്കാരൻ 9. ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ انك جامع നീ നിശ്ചയമായും നീ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നവനാകുന്നു الناس മനുഷ്യരെ ليوم ഒരു ദിവസത്തേക്ക് لاريب യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ല فيه അതിൽ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لايخلف അവൻ വ്യത്യാസം (എതിര്—ലംഘനം) ചെയ്കയില്ല الميعاد വാഗ്ദത്ത നിശ്ചയം, നിശ്ചിത അവധി

'മുഹ്കമും മുതശാബിഹും' (المحكم والمتشابه) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ മുഖവുരയിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ 7—ാം വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവ രണ്ടിനെയും സംബന്ധിച്ചു അ

വശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട പല വീഷയങ്ങളും അവിടെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ അവ കൂടി ഓർമ്മിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

ഖുർആനാകുന്ന ഈ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവാണ്. അതിൽ 'മുഹ്കമാ'യ വചനങ്ങളും (آيات محكمات) എന്നും 'മുതശാബിഹാ'യ വചനങ്ങളും (متشابهات) എന്നും രണ്ടു തരം വചനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ വിഭാഗമാണ് ഖുർആന്റെ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം, രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും അല്ലാഹുവിനേ അറിയുകയുള്ളു. എന്നാൽ, വക്രഹൃദയരായ ആളുകളും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും വേണ്ടി ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതാണ്. അടിപതറാത്ത അറിവുള്ളആളുകളും ഈ വിഭാഗത്തിന്ന തങ്ങളുടെ വക വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനും അതിൽ ചുഴിഞ്ഞന്വേഷണം നടത്തുവാനും മുതിരുകയില്ല. എല്ലാം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതും സത്യയാഥാർത്ഥ്യവുമാണെന്നു ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും, വിശദാംശങ്ങളും അല്ലാഹുവിലേക്കു വിട്ടേക്കുകയുമായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. തങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല വക്രതയും അബദ്ധവും പറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ലഭിക്കുവാനും അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

'മുഹ്കമ്' (محكم)' എന്ന വാക്കിന് ബലവത്തായതു, ദൃഢമാക്കപ്പെട്ടത്, യുക്തിമത്തായത്, സുവ്യക്തമായത്, നിയമബലമുള്ളത് എന്നൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അർത്ഥം നൽകാവുന്നതാണ്. 'മുത ശാബിഹു (متشابه)' എന്നാൽ പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളത്, (സാദൃശ്യം നിമിത്തം) വേർതിരിച്ചറിയാത്തത്. അന്യോന്യം തുല്യമായുള്ളത് എന്നിങ്ങിനെയും അർത്ഥമാകുന്നു. ഇവിടെ 'മുഹ്കമു' കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പലരും പല വിധത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തവും അനുയോജ്യവുമായി കാണുന്നതും, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനികളായ പല മഹാന്മാരും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- സംശയത്തിനും, ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം അർത്ഥവും ആശയവും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുന്നതെല്ലാം 'മുഹ്കമും', അല്ലാത്തവ 'മുതശാബിഹു'മാകുന്നു. ഈ നിർവ്വചനം വിശദീകരിക്കുമ്പോഴും, മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം ഈ നിർവ്വചനത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നവയോ, അതിന്റെ ചില വശങ്ങൾക്കുമാത്രം പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവയോ ആണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

ഇമാംറാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖുർആൻ നിഘണ്ടുവായ 'അൽമുഫ്റദാത്തി'ൽ ഈ രണ്ടു വാക്കുകളെയും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ച ചില വിവരങ്ങളും അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. (محكم) എന്ന മൂലപദത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഈ (7-ാം)വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മുഹ്കമ്' എന്നാൽ, പദത്തെ അപേക്ഷിച്ചാകട്ടെ, അർത്ഥത്തെ അപേക്ഷിച്ചാകട്ടെ യാതൊരു ആശങ്കയും ഏർപ്പെടുവാനില്ലാത്തതാകുന്നു. 'മുതശാബിഹു' പല തരത്തിലുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു പ്രസ്താവിക്കാം.' പിന്നീട് (متشابه) എന്ന മൂലപദത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ ഈ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടു സുദീർഘമായ ഒരു വിശദീകരണം അദ്ദേഹം നൽകിക്കാണാം. അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

'വാക്കിലോ അർത്ഥത്തിലോ മറ്റൊന്നിനോടു സാദൃശ്യമുള്ള കാരണത്താൽ, വ്യാഖ്യാനത്തിൽ സംശയം കൂടുങ്ങുന്ന ഭാഗത്തിനാണ് ഖുർആനിൽ 'മുതശാബിഹ്' എന്നു പറയുന്നത്. ഖുർആൻ വചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അവ മൂന്നു വിധത്തിലായിരിക്കും: (1) നിരുപാധികം മുഹ്കമായത്. (2) നിരുപാധികം മുതശാബിഹായത്. (3) ഒരു വശത്തൂടെ നോക്കുമ്പോൾ മുഹ്കമും, വേറൊരു വശത്തൂടെ നോക്കുമ്പോൾ മുതശാബിഹുമായത്, മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മുതശാബിഹിനെ മൊത്തത്തിൽ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം: (1) പദം നോക്കുമ്പോൾ മുതശാബിഹായത്. ഒറ്റവാക്കുകളുടെ അർത്ഥം സുനിശ്ചിതമല്ലായ്കകൊണ്ടും, വാചകഘടനയുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവം നിമിത്തവും ഇതുണ്ടാകുന്നു. (2) ഉദ്ദേശ്യം നോക്കുമ്പോൾ മുതശാബിഹായതു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, ഖിയാമത്തുനാളിലെ വിവരങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽപെട്ടതാകുന്നു. കാരണം, അവ നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും, അനുമാനത്തിനും, പരിചയത്തിനും അതീതമാകുന്നു. (3) പദങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴും ഉദ്ദേശ്യം നോക്കുമ്പോഴും മുതശാബിഹായത്. ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളുമുണ്ട്. (ആയത്തിലെ) വിധി പൊതുവായതോ പ്രത്യേകമായതോ? നിർബ്ബന്ധ രൂപത്തിലുള്ളതോ ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ളതോ? ആദ്യം അവതരിച്ചതോ പിന്നീട് അവതരിച്ചതോ? വിധി ഏതു സന്ദർഭത്തിലേക്ക് ബാധകമായതാണ്? വിധിയുടെ ഉപാധികൾ എന്തൊക്കെ? എന്നിത്യാദി വിഷയങ്ങളിൽ നേരിടുന്ന അവ്യക്തതയായിരിക്കും ഇതിനു കാരണം. ഈ വസ്തുതകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, മുതശാബിഹിനു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ നൽകിയിട്ടുള്ള വ്യത്യസ്ത വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. (من المفردات)

താൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രസ്തുത ഓരോ ഇനം മുതശാബിഹിനും ഇമാം റാഗിബ് (റ) ഉദാഹരണങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം നാമതുവിട്ടുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുതശാബിഹിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ നിന്നു മുഹ്കമിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇമാംശാഹ് വലിയ്യുല്ലാഹിദ്ദഹ്ലവീ (റ) യിൽ നിന്നും മററും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നും, മേൽകണ്ട ഉദ്ധരണിയിൽ നിന്നുമായി മുഹ്കമ്–മുതശാബിഹിനെപ്പററി അത്യാവശ്യ വിവരം ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

'മുഹ്കമ്, മുതശാബിഹ്, തഅ്വീൽ (المحكم والمتشابه والتأويل) എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ സവിശദം വിവരിച്ചശേഷം, സയ്യിദ് രശീദ്രിള്വാ (റ) തഫ്സീറുൽ മനാറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയുടെ രത്നച്ചുരുക്കം കൂടി അറിയുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും. അതിങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കാം: 'ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇബ്നു തൈമിയ്യഃ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂറത്തുൽ ഇഖ്ലാസ്വിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ 'മുതശാബിഹി' നെയും, 'തഅ്വീലി' നെയും കുറിച്ചു സംസാരിച്ച ഭാഗം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചപ്പോൾ, അതാണ് ഏററവും യഥാർത്ഥവും ശരിയുമായ വിവരണമെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. അർത്ഥം ഗ്രാഹ്യമല്ലാത്ത വാക്യം ഖുർആനിൽ ഇല്ല എന്നും, 'മുതശാബിഹു' കേവലം ആപേക്ഷികമാണ്–ദുർബ്ബലൻമാർക്കു (സാധാരണക്കാർക്കു) മുതശാബിഹായിരിക്കുന്നതു അടിയുറച്ച പണ്ഡിതൻമാർക്കു മുതശാബിഹായിരിക്കുകയില്ല– എന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെയും, സ്വർഗ്ഗ നരകങ്ങൾ മുതലായ അദൃശ്യ ലോകങ്ങളുടെയും യാഥാർത്ഥ്യം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മററാർക്കും 'തഅ്വീൽ' (പൊരുൾ) അറിയാത്തവ കൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നും അദ്ദേഹം അതിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ഖുദ്റത്ത്' (കഴിവ്) എങ്ങിനെയുള്ളതാണു, 'അർശി'ൻമേൽ അല്ലാഹു ആരോഹണം ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെയാണ്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥർക്കു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും നരകസ്ഥർക്ക് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷകളുടെയും യഥാർത്ഥ രൂപം എങ്ങിനെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അറിയുകയില്ലല്ലോ. (സ്വർഗ്ഗക്കാരെപ്പററി) 'കൺകുളിർമയായിക്കൊണ്ട് അവർക്കുവേണ്ടി ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു വെക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഒരാൾക്കും അറിയാവുന്നതല്ല.' എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നു. (32: 17) നരകത്തിന്റെ അഗ്നി ഭൂലോകത്തിന്റെ അഗ്നി പോലെയല്ല. അത് വേറൊരു തരം അഗ്നിയാണു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ പഴങ്ങളും പാലും തേനുമൊക്കെ ഈ ലോകത്തു നമുക്കു പരിചയപ്പെട്ട പഴങ്ങളും പാലും തേനും അല്ല. അവയും വേറെ തരത്തിലുള്ളവയാകുന്നു.

മുഹ്കമായ വചനങ്ങളാണ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ–ഖുർആന്റെ മൂലപ്രധാനമായ ഭാഗം (هن ام الكتاب) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, വിധിവിലക്കുകൾ, ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ആചാരാനുഷ്ഠാനമുറകൾ ആദിയായവയെല്ലാം മുഹ്കമായ വചനങ്ങളിലാണുള്ളത് എന്നത്രെ അതിന്റെ താൽപര്യം. അപ്പോൾ, അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും, അവയുടെ ആശയപരിധികൾക്കു പുറത്തു കടക്കാതെയുമുള്ള സമീപനം മാത്രമേ മുതശാബിഹുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാടുള്ളു. അതിനപ്പുറം കടന്ന് മുതശാബിഹുകളിൽ മുഴുകുകയോ അവയെ പരതിനോക്കി അവയുടെ ആഴം കണക്കാക്കുവാനും അവക്കു വ്യാഖ്യാന വിവരണം നൽകുവാനും ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് നന്നല്ല. അത് ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷത്തിന് കാരണമാകും. പലപ്പോഴും അപകടത്തിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. അതാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: .... فاما الذين في قلوبهم زيغ (എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ കുഴപ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, വ്യാഖ്യാനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുംകൊണ്ട് അതിൽ നിന്നുള്ള മുതശാബിഹായവയുടെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതാണ്.) അതെ, വക്രമനസ്ഥിതിക്കാരും, ദുരുദ്ദേശ്യം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരുമായിരിക്കും അവയിൽ മുഴുകുക. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, സനാതനതത്വങ്ങളിലും, ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളിലും ആശയക്കുഴപ്പവും ഭിന്നിപ്പുമുണ്ടാക്കി കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുക, അതിനായി അവയെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക, ഇതായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം എന്നു സാരം. മറെറാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സദുദ്ദേശ്യവും, സത്യതൽപരതയുമുള്ള നിഷ്കളങ്കൻമാർ മുതശാബിഹുകളിൽ മുഴുകി പ്രവേശിക്കുവാനോ, അവയെ വിശകലനം ചെയ്തു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനോ മുതിരുകയില്ല. ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ടു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (റ) യിൽ നിന്നു ഇമാം ബുഖാരീ (റ) യും മററും ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അപ്പോൾ, അതിൽ–ഖുർആനിൽ– നിന്നു മുതശാബിഹായതിന്റെ പിന്നാലെ കൂടുന്നവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് (ഹൃദയങ്ങളിൽ വക്രതയുള്ളവർ എന്നു) അല്ലാഹു പേരുവെച്ച കൂട്ടർ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകരായിരുന്നുകൊള്ളണം.'

മുതശാബിഹുകളുടെ പിന്നാലെ കൂടലും, അവക്കു ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ഇസ്ലാമിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യലും എല്ലാ പിഴച്ച കക്ഷികളിലും കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാകുന്നു. ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തുന്ന പക്ഷം അതുതന്നെ വലിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമായിത്തീരും. ഖുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കിനോ, വാക്യത്തിനോ വരാൻ സാധ്യതയുള്ള പല അർത്ഥ സാരങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ പൊക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെക്കാൾ സ്പഷ്ടമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മററു ചില കാര്യങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കു

കയും, അതിന്റെ പേരിൽ സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വക്രബുദ്ധികളുടെ പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം പലപ്പോഴും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ളതാണ്.

നജ്രാനിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘം നബി (സ) യുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ സൂറത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നുള്ള അഭിപ്രായം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈസാ (അ) നബിയെപ്പററി (4: 171ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ) كلمته.....وروح منه (അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ആത്മാവും) എന്ന് ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവത്വം ഖുർആൻ അംഗീകരിച്ചതാണെന്ന് സമർത്ഥിക്കുവാൻ ആ സംഘത്തിലെ ചിലർ മുതിരുകയുണ്ടായെന്ന് ആ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. വേണ്ടാ, ഇന്നു പല ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ആ രണ്ടു വാക്കുകളെയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഖുർആൻ ഈസാ (അ)ന്റെ ദിവ്യത്വം അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. മുസ്‌ലിം ബഹുജനങ്ങളെ ക്രിസ്തീയ മതത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ ഇന്നു അവർ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന പുതിയ പല സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമാണത്.

മുതശാബിഹിന്റെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതും, അതിനു വ്യാഖ്യാനം തേടുന്നതും ഇത്രയും അപകടകരമാകുവാനുള്ള കാരണം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിനു മുമ്പ് ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും: (1) تأويل എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം ഒരവസ്ഥയിൽ നിന്നു മറെറാരു വസ്ഥയിലേക്കാക്കിത്തീർക്കുക (التصيير من حالة الى حالة) എന്നാകുന്നു. വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം (التفسير والبيان) എന്നിങ്ങിനെയും, അന്തസാരം, യഥാർത്ഥ പൊരുൾ, തത്വം, ലക്ഷ്യം, പര്യവസാനം എന്നിങ്ങിനെയും (لحقيقة العلة والحكمة ، العاقبة ، مايؤل اليه ونحوها) പല അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഖുർആനിൽ തന്നെ ഇതിനെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളും കാണും. ഇവിടെ ആ വാക്കിനു (വ്യാഖ്യാന വിവരണം എന്ന) അർത്ഥമാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം സ്വീകരിക്കുന്നത്. മറെറാരു വിഭാഗം അന്തസാരം—പൊരുൾ മുതലായ അർത്ഥവും സ്വീകരിക്കുന്നു. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, പരലോകവാർത്തകൾ എന്നിങ്ങിനെ നമ്മുടെ ഊഹത്തിനും പരിചയത്തിനും അതീതമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളും. 'അലിഫ്—ലാം—മീം' പോലെ ചില സൂറത്തുകളുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മുതശാബിഹുകൾ. അവയുടെ യഥാർത്ഥ പൊരുളും അവയിലടങ്ങിയ അന്തസാരങ്ങളും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണല്ലോ അറിയുക.

(3) ومايعلم تأويله الا الله (അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം—അഥവാ പൊരുൾ—അല്ലാഹുഅല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) എന്നുള്ളത് ഒരു വാചകവും والراسخون في العلم يقولون الخ (അറിവിൽ അടിയുറച്ച ആളുകൾ പറയും....) എന്നുള്ളത് മറെറാരു വാചകവുമാണെന്നത്രെ പണ്ഡിതൻമാരിൽ വലിയൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അതനുസരിച്ച് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ الا الله എന്നിടത്തു 'വഖ്ഫു' ചെയ്യുന്നു (നിറുത്തി വായിക്കുന്നു.) (*) പരിഭാഷയിൽ ഈ അഭിപ്രായമാണു നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. മറെറാരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ومايعلم മുതൽ في العلم വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേർന്നു ഒരു വാചകമാകുന്നു. അടുത്ത വാചകം يقولون മുതൽ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥം: 'അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം അല്ലാഹുവും, അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരുമല്ലാതെ അറിയുകയില്ല' എന്നായിരിക്കും. (**)

تأويل (തഅ്‌വീൽ) എന്ന വാക്കിന് 'യഥാർത്ഥ പൊരുൾ—അഥവാ അന്തസാരം' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിന് മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് 'മുതശാബിഹു' കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമാണു الا الله എന്നിടത്തു വഖ്ഫു ചെയ്യുന്നത്. تأويل ന്നു വ്യാഖ്യാനം, വിവരണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നവരും, മുതശാബിഹുകളിൽ അല്ലാഹുവിനു മാത്രം അറിയാവുന്നതും, അല്ലാഹുവിനും വിജ്ഞാനപടുക്കളായ ആളുകൾക്കും അറിയാവുന്നതും ഉണ്ടാവാമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമാണ് അവിടെ വഖ്ഫു ചെയ്യാതെ يقولون മുതൽ രണ്ടാമത്തെ വചനം ആരംഭിക്കുന്നത്. രണ്ടിൽ ഓരോ അഭിപ്രായത്തിന്നും പല ന്യായീകരണങ്ങളും തെളിവു

(*) 'വഖ്ഫ്' (الوقف) കളെപ്പററി മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(**) والراسخون എന്നതിലെ 'വ'-എന്ന അവ്യയം (الواو) അതിന്റെ മുമ്പുള്ള നാമത്തോടു ചേർത്തുപറയുവാനുള്ളതു (واو العطف) ആയിരിക്കുവാനും, പുതിയ വാചകത്തിന്റെ തുടക്കം കുറിക്കുന്നതു (واو الاستيناف) ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം.

കളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക രേഖകളൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്--മുഖവുരയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ--ശാഹ് വലിയുല്ലാഹി (റ) മുതലായവർ മുതശാബിഹായ വചനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഈ വാക്യങ്ങളും ഒരു ഉദാഹരണമായി എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതും.

ഒരു വാസ്തവം പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അറിവിൽ അടിയുറച്ചവർ الراسخون فى العلم എന്നും, സൽബുദ്ധിമാൻമാർ (اولوا الالباب) എന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം--ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-മതപരമോ ലൌകീകമോ ആയ കുറേ സാങ്കേതിക വിജ്ഞാനങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കിയവരും, തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലോ ശാസ്ത്രീയ ചിന്തകളിലോ നിപുണൻമാരായവരും അല്ല. സത്യവിശ്വാസവും ഭയഭക്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളും നേടിയവരും അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചു ബോധവും ചിന്തയുമുള്ളവരുമാണുദ്ദേശ്യം. 8ഉം 9ഉം വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വാക്കുകളായി അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നും, ബുദ്ധിമാൻമാരായ ആളുകളെപ്പറ്റി താഴെ 190--194 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഈ സംഗതി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം. اولوا الالباب എന്ന വാക്കിലടങ്ങിയ അർത്ഥസാരങ്ങളെപ്പറ്റി അൽബഖറ: 269ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു നാം വിവരിച്ചതും ഓർക്കുക. ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഏതൊരുവൻ, അവൻ സത്യം ചെയ്ത കാര്യം പാലിക്കുകയും, അവന്റെ നാവു സത്യം പറയുകയും, മനസ്സ് ചൊവ്വായതായിരിക്കുകയും, വയറും ഗുഹ്യസ്ഥാനവും മാന്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അറിവിൽ അടിയുറച്ച ആളുകളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു'. നാഫിഉബ്നുയസീദ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുൽ മുൻദിർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ' 'അറിവിൽ അടിയുറച്ചവർ എന്നു പറയുന്നതു, അല്ലാഹുവിനോടു കേമ്തി കാണിക്കുന്ന--അവന്റെ പ്രീതിക്കു വേണ്ടി താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്ന--മീതെയുള്ളവരോടു അഹങ്കാരം കാണിക്കാത്ത-താഴെയുള്ളവരെ നിസ്സാരമാക്കാത്ത ആളുകൾക്കാകുന്നു'.

എല്ലാവരും ഗ്രഹിക്കേണ്ടുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണല്ലോ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. എന്നിരിക്കെ, അതിലെ ചില വചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ആശയം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ലെന്നു വരുന്നതു യുക്തമല്ല എന്നത്രെ മറേറ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പ്രധാന ന്യായം. അഥവാ الا الله والراسخون فى العلم (അല്ലാഹുവും അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരുമല്ലാതെ) എന്നു ചേർത്തു വായിക്കുന്നതിനു അവർ മുൻഗണന നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ന്യായം ശരിയായി തോന്നാം. പക്ഷേ, അർത്ഥം മനസ്സിലാകുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, സാകൂതം പൊരുൾ എന്താണെന്നും യാഥാർത്ഥ്യം എങ്ങിനെയാണെന്നും സൃഷ്ടികൾക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളും ഖുർആനിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു പരമാർത്ഥം. കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണത്. ഖുർആനിലെ പദങ്ങളുടെയും, വാക്യങ്ങളുടെയും ഭാഷാപരമായ അർത്ഥം പൊതുവിൽ മനസ്സിലാകുന്നതു തന്നെ. സംശയമില്ല. എന്നാലും--ഭാഷാർത്ഥവും ബാഹ്യമായ വ്യാഖ്യാനവും അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു--എല്ലാറ്റിന്റെയും യഥാർത്ഥ പൊരുൾ ഇന്നതാണെന്നു വ്യക്തമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, പരലോകത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിവരണങ്ങൾ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന തുലാസ്സു പോലെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും, അല്ലാഹു 'അർശി'ൻമേൽ ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ. ഇവയുടെയെല്ലാം യഥാർത്ഥ രൂപം എന്താണ്, എന്നിങ്ങനെയാണ് എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കറിയും?! അങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ അവയുടെ യഥാരൂപത്തിൽ വിവരിക്കത്തക്ക വാക്കുകൾപോലും മനുഷ്യഭാഷകളിൽ ഇല്ലെന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇബനു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിച്ച ചില വാക്കുകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'അറബികൾക്ക് അവരുടെ ഭാഷയിലൂടെ ഗ്രഹിക്കാവുന്നത്, ആർക്കും അറിയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത മതവിധികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്, പണ്ഡിതൻമാർക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയുവാൻ കഴിയാത്തത് എന്നിങ്ങിനെ നാലുവകയാണ് തഫ്സീർ (ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം).' അദൃശ്യകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും തർക്കമില്ലാത്തതുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യനു എങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും?! ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് ഇബ്നുജരീർ (റ) പോലെയുള്ള മഹാൻമാരായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഭൂരിഭാഗവും ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം (الا الله എന്നിടത്ത് വഖ്ഫ് ചെയ്തു والراسخون മുതൽ വേറെ വാചകം ആരംഭിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം) സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇതാണ് ശരിയായിട്ടുള്ളതും.

ഖുർആൻ മുഴുവൻ ഭാഗവും മുഹ്കമായിരിക്കാതെ, അതിൽ ചിലഭാഗം മുതശാബിഹായതിലടങ്ങിയ ചില യുക്തിരഹസ്യങ്ങളും ചില മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ മിക്കതും തുടർന്നുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽതന്നെ കണ്ടെത്താവുന്നതുകൊണ്ട് അതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. മുതശാബിഹിന്റെ നിർവ്വചനത്തിലും വിശദീകരണത്തിലും മുകളിൽ കണ്ട ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, അറിവും വിവേകമുള്ളവർക്ക് അത് വിശ്വാ

സവും ഉന്നാലോചനയും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതെ, അവർ പറയും: امنا به كل من عند ربنا (ഞങ്ങളും അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; എല്ലാം നമ്മുടെ റബ്ബിൽ നിന്നുള്ളത് തന്നെ.) وما يذكر الا اولوا الالباب (സൽബുദ്ധിയുള്ളവരല്ലാതെ ഉന്നാലോചിക്കുകയില്ലതാനും.) അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ഉന്നാലോചനയുടെയും ഫലമായി അവർ അവയെ–മുതശാബിഹുകളെ–ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ മുതിരുകയില്ല. കാരണം, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ യാതൊരു വക്രതയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് തങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കണം, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന് തങ്ങൾ പാത്രമായിരിക്കണം, ഖിയാമത്തുനാളിൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിന് പാത്രമായിത്തീരുത് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അതെ, അതിനായി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും:

വിഭാഗം–2

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝

10. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, അവരുടെ മക്കളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് അവർക്ക് യാതൊന്നും ഉപകരിക്കുകയില്ല തന്നെ. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് നരകത്തിന്റെ വിറകും.

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

11. (അതെ) ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരുടെയും, അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (തന്നെ). (അതായത്)അവർ നമ്മുടെ 'ആയത്ത്' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോഴം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ അല്ലാഹു പിടി(ച്ചു ശിക്ഷി)ച്ചു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കഠിനമായി ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝

12. (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവരോട് പറയുക: 'വഴിയെ നിങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുക [പരാജയപ്പെടുക]യും, 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ലേക്ക് ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് വരപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' അത് എത്രയോ ചീത്ത വിതാനം!

---

10. ان الذين كفروا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ لن تغني ധന്യമാക്കുക (ഉപകരിക്കുക)യില്ല عنهم അവർക്ക് اموالهم അവരുടെ സ്വത്തുക്കളും ولا اولادهم അവരുടെ മക്കളുംഇല്ല من الله അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് شيأ യാതൊന്നും وأولئك അക്കൂട്ടർ هم അവർ(തന്നെ) وقود കത്തിക്കപ്പെടുന്നത്(വിറക്) النار നരകത്തിന്റെ 11. كدأب സമ്പ്രദായംപോലെ ال فرعون ഫിർഔന്റെ ആളുകാരുടെ والذين യാതൊരുവരുടെയും من قبلهم അവർക്ക്മുമ്പുള്ള كذبوا അവർ വ്യാജമാക്കി بآياتنا നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ فأخذهم الله **അപ്പോഴം (അതിനാൽ)** അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു بذنوبهم അവരുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ شديد കഠിനമായവനാണ് العقاب ശിക്ഷാനടപടി, പ്രതികാര നടപടി 12. قل പറയുക للذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരോട് ستغلبون വഴിയെ നിങ്ങൾ ജയിക്കപ്പെടും, പരാജയപ്പെടുത്തപ്പെടും وتحشرون നിങ്ങൾ ശേഖരിക്ക(ഒരുമിച്ചു കൂട്ട)പ്പെടുകയും ചെയ്യും الى جهنم ജഹന്നമിലേക്ക وبئس അതു എത്രയോ (വളരെ ചീത്ത المهاد വിതാനം

അറേബ്യാ ഉപദ്വീപു മുഴുവൻ ഇസ്ലാമിന് അധീനപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവസരത്തിലാണ് നിങ്ങൾ ജയിച്ചടക്കപ്പെടുമെന്നും, അങ്ങിനെസത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വിജയം കൈവരുമെന്നും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ താക്കീതുചെയ്യു

ന്നത്. ഇതു ഖുർആന്റെയും,നബി (സ)യുടെയും സത്യതക്ക ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയത്തിന്റെ ആരംഭം കുറിച്ച പ്രസിദ്ധ സംഭവമാണല്ലോ ബദ്ർ യുദ്ധം അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

13. പരസ്പരം കണ്ടു (ഏറ്റു)മുട്ടിയ (ആ) രണ്ടു സംഘങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്ക ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (അതെ) ഒരു കക്ഷി അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; മറ്റൊന്ന അവിശ്വാസികളായുള്ളതും. അവർ [അവിശ്വാസികളും] തങ്ങളുടെ രണ്ടിരട്ടിയായി കൺകാഴ്ചയിൽ അവരെ കണ്ടിരുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തന്റെ സഹായംകൊണ്ടു ബലപ്പെടുത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ഉൾ) കാഴ്ചയുള്ളവർക്ക് ഒരു (വലിയ) ചിന്താപാഠമുണ്ട്.

١٣- قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ
فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ وَ اُخْرٰى كَافِرَةٌ
يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْىَ الْعَيْنِ ؕ
وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝

---

13. كان ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് لكم നിങ്ങൾക്ക് اية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം فئتين രണ്ടു കക്ഷി (സംഘം-കൂട്ടം-വിഭാഗം)കളിൽ التقتا രണ്ടും കണ്ടുമുട്ടി فئة ഒരു സംഘം تقاتل യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു فى سبيل الله അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ واخرى മറ്റൊന്ത് كافرة അവിശ്വാസിച്ചതും يرونهم അവർ അവരെ കണ്ടിരുന്ന مثليهم തങ്ങളുടെ രണ്ടിരട്ടി (ഇരട്ടി) رأى العين കൺകാഴ്ചയിൽ والله يؤيد അല്ലാഹു ബലപ്പെടുത്തുന്നു بنصره തന്റെ സഹായം കൊണ്ടു من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ان فى ذلك നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لعبرة ഒരു ചിന്താവിഷയം (പാഠം) لاولى الابصار (ഉൾ) കാഴ്ചയുള്ളവർക്കു

യാതൊരു മുന്നൊരുക്കവും കൂടാതെ, അക്കാലത്ത് അറബികൾ പതിവായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വാളുകൾമാത്രം ധരിച്ച മുന്നൂറ്റിപ്പത്തിൽപരം സത്യവിശ്വാസികളും, കഴിയുന്നത്ര യുദ്ധ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി തയ്യാറെടുത്ത് വന്നിരുന്ന ആയിരത്തോളം മുശ്രിക്കുകളും തമ്മിൽ നടന്ന ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ യുദ്ധമത്രെ ബദ്ർയുദ്ധം. അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ലഭിച്ച അഭൂതപൂർവ്വമായ വിജയത്തിലടങ്ങിയ മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ് അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസത്താൽ പ്രചോദിതരായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിവന്ന ആ ചെറു സംഘത്തിന് അവിശ്വാസ ലഹരിയിൽ ഉൻമത്തരായിക്കൊണ്ട് അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടിയ ആ വലിയ സംഘത്തെ അമ്പേപരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായംകൊണ്ടു മാത്രമാണല്ലോ. മേലിലും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ, സത്യനിഷേധികൾ നിശ്ശേഷം പരാജിതരായിത്തീരുമെന്നും ദീർഘദൃഷ്ടിയും, തന്റേടവുമുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ എന്നു സാരം.

يرونهم مثليهم رأى العين (കൺകാഴ്ചയിൽ — അഥവാ ബാഹ്യദൃഷ്ടിയിൽ — അവർ അവരെ അവരുടെ രണ്ടിരട്ടിയായി കണ്ടിരുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമ (ضمير)ങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. അവയിൽ പ്രസക്തങ്ങളായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു. (1) അവിശ്വാസികൾക്കു സത്യവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ രണ്ടിരട്ടി—അഥവാ രണ്ടായിരത്തോളം— ഉള്ളതായി ബാഹ്യദൃഷ്ട്യാ തോന്നിയിരുന്നു. (2) അവിശ്വാസികൾക്ക സത്യവിശ്വാസികളുടെ യഥാർത്ഥ എണ്ണത്തിന്റെ രണ്ടിരട്ടി—അഥവാ ആറു നൂറിൽപരം—ഉള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നു. രണ്ടായാലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം യഥാർത്ഥത്തിൽ വളരെ കുറവാണെങ്കിലും മുശ്രിക്കുകളുടെ കാഴ്ചയിൽ അവർ അധികമുള്ളതായി തോന്നിയിരുന്നുവെന്നു സാരമായിരിക്കും. 'നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവരെയും, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെയും അല്ലാഹു കുറച്ചു കാണിച്ചിരുന്നു' എന്നു സൂ: അൻഫാൽ—44ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചില രിവായത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, ഇതു രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കവരെ കുറച്ചേയുള്ളുവെന്നു കരുതി ആവേശപൂർവ്വം അവരെ നേരിടുവാൻ മുശ്രിക്കുകൾക്കും, മുശ്രിക്കുകൾക്ക അധികമില്ലെന്നു കരുതി ധൈര്യപൂർവ്വം അവരോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ മുസ്ലിംകൾക്കും ആദ്യം അല്ലാഹു

അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് അൻഫാലിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. പിന്നീടു യുദ്ധക്കളത്തിൽവെച്ച് ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോഴും ശത്രുക്കളുടെ മനോവീര്യം നശിച്ച് പരാജയമടയുവാൻ വേണ്ടി മുസ്ലിംകൾ വളരെ അധികമുള്ളതായി അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽതോന്നി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതു.

١٤- زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ
النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ
مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ
وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ
ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ
وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ○
١٥- قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ
لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ
تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ
وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ
وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ○

14. കാമ്യ വസ്തുക്കളോടുള്ള പ്രേമം മനുഷ്യർക്ക് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;-(അതെ) സ്ത്രീകളും, പുത്രൻമാരും, സ്വർണ്ണത്തിൽനിന്നും വെള്ളിയിൽ നിന്നുമായി അട്ടിയിടപ്പെട്ട കൂമ്പാരങ്ങളും, ലക്ഷണമൊത്ത കുതിരകളും, (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളും, കൃഷിയിടങ്ങളുമാകുന്ന (കാമ്യവസ്തുക്കളോടു).

അതു ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ വിഭവമത്രെ.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവന്റെ അടുക്കലാണ് നല്ല മടക്ക സ്ഥാനമുള്ളത്.

15. പറയുക: 'അതിനെക്കാളും ഉത്തമമായതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരം നൽകട്ടെയോ? സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികളൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും; അതിൽ (അവർ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു. പരിശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട ഇണകളും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) പ്രീതിയും (ഉണ്ടായിരിക്കും).

അല്ലാഹു, അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

---

(14) زين ഭംഗി (മോടി) യാക്കപ്പെട്ടു, അലങ്കാരമാ(യി കാണി)ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു للناس മനുഷ്യർക്ക് حب സ്നേഹം الشهوات ഇച്ഛകളെ, ഇച്ഛാവസ്തു (കാമ്യവസ്തു)ക്കളോടു من النساء സ്ത്രീകളാകുന്ന, സ്ത്രീകളിൽനിന്നുള്ള والبنين പുത്രൻമാരും والقناطير കൂമ്പാരങ്ങളും (ധാരാളക്കണക്കിലുള്ള ധനവും) المقنطرة അട്ടിയിടപ്പെട്ട, കുന്നുകൂട്ടപ്പെട്ട من الذهب സ്വർണ്ണത്തിൽനിന്ന് والفضة വെള്ളിയിൽ നിന്നും والخيل കുതിരയും, കുതിരകളും المسومة അടയാളമാക്കപ്പെട്ട, ലക്ഷണമൊത്ത والانعام കന്നുകാലികളും والحرث കൃഷിയും, കൃഷിയിടവും ذلك അതു متاع ഉപകരണമാണ്, വിഭവമാകുന്നു الحيوة الدنيا ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ عنده അവന്റെ പക്കലാണ് حسن المآب നല്ലമടക്കസ്ഥാനം 15. قل പറയുക اؤنبئكم ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ بخير ഉത്തമമായതിനെപ്പറ്റി من ذلكم അതിനെക്കാളും للذين اتقوا സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്ക് عند ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ جنات സ്വർഗ്ഗങ്ങളും تجرى ഒഴുകി من تحتها അവയുടെ അടിയിലൂടെ الانهار അരുവികളും خالدين സ്ഥിരവാസികളായിട്ട് فيها അവയിൽ وازواج ഇണകളും مطهرة (പരി) ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട ورضوان പ്രീതിയും, ഒരു പ്രീതിയും من الله അല്ലാഹുവിൽനിന്ന والله അല്ലാഹു بصير കണ്ടറിയുന്നവനാണ് بالعباد അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി

قطار (ഖിൻതാർ)ന്റെ ബഹുവചന രൂപമാണ് قناطير (ഖനാതീർ). കൂമ്പാരം, അട്ടി എന്നാക്കെയാണതിനർത്ഥം. ഏറെക്കുറെ നൂറുറാത്തൽ വരുന്ന ഒരു തൂക്ക അളവിനും അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ധാരാളക്കണക്കിലുള്ള ധനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. സ്ത്രീകളും തുടങ്ങി മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു വളരെ കാര്യമായി തോന്നുന്നവയാണ് അവയോടുള്ള പ്രേമം തങ്ങൾക്കു ഒരു അലങ്കാരമായി അവർ കരുതുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവയെല്ലാം താൽക്കാലികവും നശ്വരവുമായ ഐഹിക സുഖങ്ങൾ മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവയോടല്ല മനുഷ്യനു പ്രേമമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. അവയെക്കാൾ എത്ര

യോ ഉന്നതവും അനശ്വരവുമായ സ്വർഗ്ഗീയ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ളത്. എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായതത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി. ഇവയോടെല്ലാമാണ് അവൻ പ്രേമം കാണിക്കേണ്ടത്. അവക്കു വേണ്ടിയാണ് അവൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതും എന്നു സാരം.

പുത്രകളത്രാദികളും സമ്പത്തുക്കളുമൊന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അവക്കു അമിതമായ വില കൽപിക്കുക, പരലോകാനുഗ്രഹങ്ങളെക്കാൾ മുൻഗണന അവക്കു നൽകുക, അവയിൽ ഗ്രദ്ധപതിച്ചും മുഴുകിയുംകൊണ്ടു പരലോക കാര്യം വിസ്മരിക്കുക, ഇതൊക്കെയാണ് ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നത്. കൈവന്ന സുഖങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദി കാണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയും പരലോകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ബോധത്തിന് അത് ഉലച്ചിൽ വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവ ദോഷകരമാകുകയില്ല. നേരെമറിച്ച് ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പറയുന്നു: قل من حرم زينة الله .... الاعراف (പറയുക: അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ഉൽപാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരത്തെയും, നല്ല വിശിഷ്ടമായ ആഹാര വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്?! (അഅ്റാഫ്: 32)

ആരെല്ലാമാണ് ഭൗതികസുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്, അവയെ ജീവിത ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്, ആരൊക്കെയാണ് അവയെ മിതവും നിയമാനുസൃതവുമായ രീതിയിൽ കയ്യാളുന്നത്. പരലോകാനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും അവയെക്കാൾ വില കൽപിക്കുന്നതു എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്നു ശരിക്കും അറിയാം. ഓരോരുത്തനും അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് 'അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി കണ്ണറിയുന്നവനാണ്' എന്ന അവസാന വാക്യം മുഖേന ഉണർത്തുന്നത്. സ്വർഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കാണ് എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ സ്വഭാവ വിശേഷതകൾ അടുത്ത വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

١٦- اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ
اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۚ

16. അതായത്, (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നവർ: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളെ നരക ശിക്ഷയിൽ നിന്നു കാത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ!'

١٧- اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ
وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ
وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ○

17. (അതെ) ക്ഷമാലുക്കളും, സത്യവാൻമാരും, ഭക്തന്മാരും, ചിലവഴിക്കുന്നവരും, നിശാന്ത്യവേളകളിൽ പാപമോചനം തേടുന്നവരും! [ഇവരാണു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർ.]

---

16. الذين يقولون പറയുന്നവർക്ക് ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ انانا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു فاغفرلنا ആകയാൽ ഞങ്ങൾക്ക പൊറുത്തു തരണേ ذنوبنا ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ وقنا ഞങ്ങളെ കാക്കുകയും വേണമേ عذاب النار നരകശിക്ഷയിൽനിന്ന 17. الصابرين ക്ഷമാലുക്കളും والصادقين സത്യവാൻമാരും والقانتين ഭക്തൻമാരും, ഒതുക്കമുള്ളവരും, അച്ചടക്കമുള്ളവരും والمنفقين ചിലവഴിക്കുന്നവരും والمستغفرين പാപമോചനം തേടുന്നവരും بالاسحار രാത്രിയുടെ അവസാനയാമങ്ങളിൽ

ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും, ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങളെ കാത്തുതരുകയും ചെയ്യേണമേ എന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ-അഥവാ പാപമോചനത്തെയും, ശിക്ഷാമോചനത്തെയും സത്യവിശ്വാസത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞതിൽ-മൗലികമായ ഒരു തത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർക്കു മാത്രമേ പാപമോചനവും രക്ഷയും ലഭിക്കുകയുള്ളു, അവർക്കു മാത്രമെ അതു രണ്ടിനും അപേക്ഷിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളുവെന്നുള്ളതാണതു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വിനയവും താഴ്മയും അർപ്പിക്കുന്നവരാണ് അവരെങ്കിൽ, അവരെ അതിനു പരിപക്വരാക്കിത്തീർക്കുന്ന ചില സവി

ശേഷ ഗുണങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ആ ഗുണങ്ങളെത്ര: (1) ക്ഷമ. അതായത്, കർപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, നിരോധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നേരിടുന്ന എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുക, ആപത്തുകളിലും അനിഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക മുതലായവ. (2) സത്യം. അതായത്, ഉദ്ദേശ്യത്തിലും, പ്രവൃത്തിയിലും, വാക്കിലും സത്യം പാലിക്കുക. (3) ഭക്തി. അഥവാ, വിനയത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കൽ. (4) ചിലവഴിക്കൽ. നിർബന്ധമായ ദാനധർമ്മങ്ങളും, സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ ഉദാരപൂർവ്വം ധനം വിനിയോഗിക്കലും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (5) നിശാന്ത്യത്തിൽ–രാത്രിയുടെ അവസാന സമയങ്ങളിൽ–പാപമോചനത്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഈ സമയം പ്രാർത്ഥനകൾക്കു പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്ന സമയമാണെന്നും, നമസ്ക്കാരത്തിനും ദിക്ർ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ വിശേഷപ്പെട്ട സമയമാണെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും, നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്.

18. താനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന അല്ലാഹുവും, മലക്കുകളും, അറിവുള്ളവരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു; –(അതെ, അവൻ) നീതിമുറ നിലനിറുത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ട്. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല; അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയത്രെ (അവൻ).

١٨- شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهٗ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ۚ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

---

18. شهد അല്ലാഹു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു انه لا إله ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന് الا هو അവൻ (താൻ) അല്ലാതെ والملئكة മലക്കുകളും واولوا العلم അറിവുള്ളവരും قائما നിലകൊള്ളുന്ന (നടത്തുന്ന)വനായും കൊണ്ടു بالقسط നീതിമുറയും കൊണ്ടു, നീതിയെ الا هو ഒരാരാധ്യനുമില്ല الا هو അവനല്ലാതെ العزيز പ്രതാപശാലി, അജയ്യൻ الحكيم അഗാധജ്ഞൻ, യുകിതിമാൻ

അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹതയുള്ള ഏക ആരാധ്യൻ, മറ്റുള്ള ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെല്ലാം മിഥ്യകളും അനർഹങ്ങളുമാകുന്നുവെന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, തെളിവുകളുംവഴി അല്ലാഹു സ്പഷ്ടമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകളും അറിവുള്ളവരുമെല്ലാം അതു മനസ്സിലാക്കുകയും വിശ്വസിച്ചുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഖിലലോക നീതിവ്യവസ്ഥ നിലനിറുത്തി നടത്തിപ്പോരുന്നവൻ അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. അജയ്യനായ പ്രതാപശാലിയും, തത്വവിജ്ഞാന സമ്പൂർണ്ണനായ യുക്തിമാനും അവനാണ്. അതുകൊണ്ടു ആരാധ്യനായിരിക്കുവാൻ അവനു മാത്രമേ അർഹതയുള്ളു എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം ഓതുമ്പോഴെ, 'റബ്ബേ, ഞാനും അതിനു സാക്ഷിയാണ്' (وانا على ذلك من الشاهدين يارب) എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്ന് അറിവുള്ളവരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനും, ഏകത്വത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കാത്ത ആളുകൾ–അവർ മറ്റു ചില വിഷയങ്ങളിൽ അതീവ യോഗ്യരായിരുന്നാലും–അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ കേവലം അജ്ഞരും വിഡ്ഢികളുമായിരിക്കുമെന്നത്രെ അത്.

19. നിശ്ചയമായും, മതം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 'ഇസ്ലാമാ'കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ–തങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള ധിക്കാരം (അഥവാ അസൂയ) നിമിത്തം–തങ്ങൾക്ക് അറിവ് വന്നെത്തിയ ശേഷമല്ലാതെ, ഭിന്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്ത്' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളിൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം,– എന്നാൽ, (അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാരണനടത്തുന്നവനാകുന്നു.

١٩- إِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتٰبَ إِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝

20. എനി, അവർ നിന്നോട് (തർക്കിച്ച്) ന്യായവാദം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, നീ പറയുക: 'എന്റെ മുഖം ഞാൻ അല്ലാഹുവിന് കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു-എന്നെ പിൻപററിയവരും (കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു).' വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരോടും, അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത (അഥവാ വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത) വരോടും 'നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവോ' എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട്, അവർ കീഴൊതുങ്ങിയെങ്കിൽ, അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു; അവർ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞുവെങ്കിലോ, നിന്റെ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമാണ് (ബാധ്യത) ഉള്ളത്. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരെക്കുറിച്ച് കണ്ടറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

٢٠- فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ
لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ
وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ
وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ
فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا ۖ
وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَٰغُ ۗ
وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِالْعِبَادِ ۝

---

19. ان الدين നിശ്ചയമായും മതം عند الله അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ الاسلام ഇസ്‌ലാമാകുന്നു وما اختلف ഭിന്നിച്ചിട്ടില്ല الذين اوتوا الكتاب വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവർ الا من بعد ശേഷമായിട്ടല്ലാതെ ما جاءهم അവർക്കു വന്നതിന്റെ العلم അറിവ് بغيا ധിക്കാരമായിട്ട്, അതിക്രമമായി (അസൂയയാൽ) بينهم അവർക്കിടയിലുള്ള ومن يكفر ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം بايات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം–ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سريع വേഗമുള്ളവനാകുന്നു الحساب വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ 20. فان حاجوك അവർ നിന്നോട് ന്യായവാദം (തർക്കം) ചെയ്താൽ فقل നീ പറയുക اسلمت ഞാൻ കീഴൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു وجهي എന്റെ മുഖം لله അല്ലാഹുവിന് ومن اتبعن എന്നെ പിൻപററിയവരും وقل പറയുക (ചോദിക്കുക) യും ചെയ്യുക للذين اوتوا നൽകപ്പെട്ടവരോട് الكتاب (വേദ) ഗ്രന്ഥം والاميين അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത (വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കാത്ത)വരോടും أاسلمتم നിങ്ങൾ കീഴൊതുങ്ങിയോ فان اسلموا എന്നിട്ടവർ കീഴൊതുങ്ങിയാൽ فقد اهتدوا എന്നാലവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു وان تولوا അവർ തരിഞ്ഞുപോയെങ്കിലോ فانما عليك എന്നാൽ നിന്റെ മേൽ (ബാദ്ധ്യത) البلاغ പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു والله അല്ലാഹു بصير കണ്ടറിയുന്നവനാണ് بالعباد അടിയാൻമാരെപ്പററി

സൂറത്തുൽ ഫാതിഹ:യിൽ വെച്ച് വിവരിച്ചതുപോലെ, ദീൻ (الدين) എന്ന വാക്കിന് 'നടപടി ക്രമം ആചാരം, നിയമനടപടി, അനുസരണം, പതിവ്, മതം' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭോചിതം പല അർത്ഥവും വരാം. മതം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അധികവും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ഇവിടെയും അതാണുദ്ദേശ്യം. മതം ഒരു ജീവിത വ്യവസ്ഥ–അഥവാ ജീവിതത്തിൽ ദൈവ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന നിയമ വ്യവസ്ഥ–യാകുന്നു. പക്ഷെ–ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ– 'ദീൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമല്ല അത്. കച്ചവടം ഒരു തൊഴിലായതുകൊണ്ട് 'കച്ചവടം' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'തൊഴിൽ' എന്നാണെന്നു വരുകയില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യാരംഭം തൊട്ട് മനുഷ്യാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാവർക്കും അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും, ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനും ഒന്നാമത്തെ വേദഗ്രന്ഥവും തുടങ്ങി അന്ത്യ പ്രവാചകനും അവസാന വേദഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനും വരെ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതും, അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു തൃപ്തിപ്പെട്ടു കൊടുത്തതുമായ ഏകമതമാണു ഇസ്‌ലാം. അതിലേക്കുമാത്രമാണ് എക്കാലത്തും അവൻ മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചിട്ടുള്ളതും, ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. 85–ാം വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, അതല്ലാത്ത മറെറാരു മതവും അവങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമല്ല. എന്നാൽ, വേദഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുകയും, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സമുദായങ്ങൾ ഈ സത്യത്തിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനു കാരണം അവർക്കു വേണ്ടത്ര അറിവ് ലഭിക്കായ്കയല്ല. അറിവു കിട്ടിയിട്ടു പിന്നെയും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിത്തീർന്ന അസൂയ, പക, വിദ്വേഷം, അതിമോഹം ആദിയായ ധിക്കാര സ്വഭാവങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു. വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും ഈ സത്യത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഇസ്‌ലാമിന്റെ പരമാടിസ്ഥാനമായ തൗഹീദിൽ പോലും അവ. തർക്കവും, ന്യായവാദവും നടത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അവരോട് വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയിട്ടു കാര്യമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരോട്

തർക്കത്തിനു നിൽക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ഞാനും എന്നെ പിൻപറ്റുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ച് അവന് കീഴ്പെടുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിവായാൽ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു.

വേദക്കാരായാലും, വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ അറബികളായാലും ശരി, എല്ലാവർക്കും ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രബോധനം എത്തിക്കുകയും, അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും മാത്രമേ നബി (സ) ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു. അവരെയെല്ലാം മുസ്ലിമാക്കിത്തീർക്കുക നബി (സ) യുടെ ബാധ്യതയല്ല. പ്രബോധനവും ക്ഷണവും ലഭിച്ചിട്ട പിന്നെയും കീഴ്പെടുങ്ങാത്തവരുടെ വിചാരണയും തീരുമാനവും അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊള്ളും. അതിനു യാതൊരു പ്രയാസവും അവനില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതി അവൻ കണ്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നു നബി (സ) യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അബൂഹുറൈറ (റ) യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്വശമാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഈ (മനുഷ്യ) സമുദായത്തിൽപെട്ട ഏതൊരാളും തന്നെ–അതു യഹൂദിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാകട്ടെ–എന്നെക്കുറിച്ച് കേൾക്കുകയും, ഞാൻ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവൻ നരകക്കാരിൽപെട്ടവനാകാതിരിക്കുകയില്ല.' (മു)

വിഭാഗം-3

21. നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും, യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ പ്രവാചകൻമാരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും,–മനുഷ്യരിൽ നിന്നും നീതിമുറ പാലിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നവരെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു(വോ),–അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

22. അക്കൂട്ടർ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ വിഫലമായിപ്പോയവരത്രെ. സഹായികളായിട്ട് അവർക്കു (ഒരാളും തന്നെ) ഇല്ലതാനും.

٢١- إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ
وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ○
٢٢- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ○

---

21. ان الذين നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ يكفرون അവർ അവിശ്വസിക്കുന്ന بايات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ ويقتلون കൊല്ലുകയും النبيين നബിമാരെ بغير حق ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ ويقتلون കൊല്ലുകയും الذين യാതൊരുവരെ يامرون കൽപിക്കുന്ന, ഉപദേശിക്കുന്ന بالقسط നീതിമുറയെപ്പറ്റി من الناس മനുഷ്യരിൽനിന്നു فبشرهم അവർക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക بعذاب ശിക്ഷയെപ്പറ്റി اليم വേദനയേറിയ, വേദനപ്പെട്ട 22. اولئك الذين അക്കൂട്ടർ യാതൊരുവരാണ് حبطت വിഫലമായിരിക്കുന്നു, പൊളിഞ്ഞുപോയി اعمالهم അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ الدنيا ഇഹത്തിൽ والاخرة പരത്തിലും وما لهم അവർക്കില്ലതാനും من ناصرين സഹായികളായിട്ടു (ആരും)

വേദക്കാർ അനുവർത്തിച്ചു വന്ന ചില ധിക്കാരങ്ങളെയും അഴിമതികളെയും കുറിച്ചാണു പറയുന്നത്. വേദവാക്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാകുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കുക. പ്രവാചകൻമാരെയും, മതോപദേഷ്ടാക്കളെയും നിർദ്ദയം കൊലചെയ്യുക മുതലായവയിൽ ഒരു നീണ്ട പാരമ്പര്യംതന്നെ അവർക്കുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും നാം കാണുകയുണ്ടായി. ആ പഴയ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നു അവർക്കുണ്ടായ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു മടങ്ങാത്തപക്ഷം, അവർക്കു അതികഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്ന് മാത്രമല്ല, നല്ല കർമ്മങ്ങളായി വല്ലതും അവർ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ അവർക്കുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനില്ല. അവർക്കു യാതൊരുസഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുമില്ല. എന്നാൽ

അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം ആ കർമ്മങ്ങൾമൂലം ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അവർ വല്ല പ്രശംസക്കോ കീർത്തിക്കോ, ആനുകൂല്യങ്ങൾക്കോ പാത്രമാകുകയില്ല; പരലോകത്തു യാതൊരു പുണ്യഫലവും അവർക്കു ലഭിക്കുന്നതുമല്ല എന്നു സാരം.

ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു 'തറക്കീതു ചെയ്യുക' എന്നു പറയേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് 'സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞത് പരിഹാസ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാകുന്നു. അവർക്കു വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണുള്ളത് എന്നു താൽപര്യം.

٢٣- أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ
الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ
وَهُم مُّعْرِضُونَ ○

23. വേദ(ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ഒരു ഓഹരി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരെ നീ (നോക്കി) കണ്ടിട്ടില്ലേ? അവക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ (ഗ്രന്ഥത്തിലേക്കു അവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു;–(എന്നിട്ടു) പിന്നെ, അവരിൽ നിന്നു ഒരു കക്ഷി (അതാ) വിമുഖരായും കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!

٢٤- ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ
إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۖ
وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ○

24. 'എണ്ണപ്പെട്ട (അൽപം) ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ നരകം ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയേ ഇല്ല' എന്നു അവർ പറഞ്ഞുവന്നതു നിമിത്തമാകുന്നു അതു, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു അവരുടെ മത (കാര്യ)ത്തിൽ അവരെ വഞ്ചിച്ചു (തരാ)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٢٥- فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ
لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ ۖ
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ○

25. എന്നാൽ, യാതൊരു സന്ദേഹവുമില്ലാത്ത ഒരു ദിവസത്തേക്കു അവരെ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ എങ്ങിനെയായിരിക്കും (അവരുടെ സ്ഥിതി)?!

(അന്ന്) ഓരോ വ്യക്തിക്കും അതു സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും:– അവരാകട്ടെ, (അവശ്യം) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

---

23. الم تر കണ്ടിട്ടില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ الى الذين യാതൊരുവരിലേക്ക് اوتوا അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു نصيبا ഒരു ഓഹരി, പങ്കു من الكتاب (വേദ) (ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു يدعون അവർ വിളിക്ക (ക്ഷണിക്ക)പ്പെടുന്നു الى كتاب الله അല്ലാഹുവിന്റെ (ഗ്രന്ഥത്തിലേക്കു ليحكم അതു വിധി കൽപിക്കുവാൻ بينهم അവർക്കിടയിൽ ثم يتولى എന്നിട്ടു (പിന്നെ) തിരിഞ്ഞു (പിൻമാറി) കളയുന്നു فريق منهم അവരിൽ നിന്നു ഒരു കക്ഷി وهم അവർ (ആയിക്കൊണ്ടു) معرضون വിമുഖർ, അവഗണിക്കുന്നവർ 24. ذلك അതു بانهم قالوا അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണു لن تمسنا ഞങ്ങളെ സ്പർശിക്കുകയേ ഇല്ല النار നരകം الا اياما ചില ദിവസങ്ങളല്ലാതെ معدودات എണ്ണപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) وغرهم അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു في دينهم അവരുടെ മതത്തിൽ ما كانوا അവർ ആയിരുന്നതു يفترون കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുക 25. فكيف അപ്പോഴാം(എന്നാൽ)എങ്ങിനെയായിരിക്കും اذا جمعناهم അവരെ നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയാൽ ليوم ഒരു ദിവസത്തിലേക്കു لا ريب സന്ദേഹമില്ലാത്ത فيه അതിൽ ووفيت നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും كل نفس ഓരോ ആത്മാവിനും, ദേഹത്തിനും, വ്യക്തിക്കും ما كسبت അതു സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതു وهم അവർ, അവരാകട്ടെ لا يظلمون അനീതി (അക്രമം) ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല

തൗറാത്തിന്റെയും ഇഞ്ചീലിന്റെയും അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന വേദക്കാർ, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണ്ട വിഷയത്തിൽ അതേ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള വിധികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്. എന്നിട്ടും അതിനു അവരെ ക്ഷണിച്ചാൽ, ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ അവർ പിൻതിരിക്കുകയാണ്. ഇതു ശിക്ഷാർഹവും തെറ്റായതുമാണെന്ന് അവർക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. ഞങ്ങൾ എന്തു തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും കവിഞ്ഞപക്ഷം ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളോളം മാത്രമേ ഞങ്ങൾ നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയുള്ളുവെന്നും മറ്റും നേരത്തെത്തന്നെ മതത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലാന്തരത്തിൽ അതൊക്കെ മത തത്വങ്ങളായി അവർ അംഗീകരിച്ച് വഞ്ചിതരാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതാണു കാരണം. ഇത്തരം അന്ധവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ ധാരണകൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ. എല്ലാവരേയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികൾക്കു യാതൊരു അനീതിയും കൂടാതെ തക്കതായ നടപടി കൈക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്, അന്ന് അവർ ഖേദിക്കേണ്ടി വരും. ആ ഖേദം കൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും സിദ്ധിക്കുകയുമില്ല; അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ തന്നെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടിക്കൊള്ളുകയാണ് അവർക്കു നല്ലത്. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. (അൽപ ദിവസമല്ലാതെ ഞങ്ങളെ നരകശിക്ഷ ബാധിക്കുകയില്ലെന്ന അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അൽബഖറ 80ലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

٢٦- قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ
تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ
وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ
وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ؕ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ؕ
إِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ○

26. (നബിയേ) പറയുക: അല്ലാഹുവേ, രാജാധിപത്യത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനേ! നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നീ രാജാധിപത്യം കൊടുക്കുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്നു നീ രാജാധിപത്യം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ പ്രതാപത്തിലാക്കുകയും, നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നീ നിന്ദ്യതയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിന്റെ കൈവശമത്രെ നൻമയുള്ളത്. നിശ്ചയമായും നീ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

٢٧- تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۖ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ○

27. 'നീ രാത്രിയെ പകലിൽ കടത്തുകയും, പകലിനെ രാത്രിയിൽ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ജീവിയെ നിർജ്ജീവിയിൽ നിന്നു പുറത്തു വരുത്തുകയും, നിർജ്ജീവിയെ ജീവിയിൽ നിന്നു പുറത്തു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു; നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് നീ കണക്കില്ലാതെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

26. قل പറയുക اللهم അല്ലാഹുവേ مالك الملك രാജത്വ(രാജാധിപത്യ)ത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനേ تؤتي നീ നൽകുന്നു الملك രാജത്വത്തെ من تشاء നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു وتنزع നീ നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു الملك രാജത്വത്തെ ممن تشاء നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു وتعز നീ പ്രതാപത്തിലാക്കുക (പ്രതാപം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു من تشاء നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وتذل നീ നിന്ദിക്കുക (നിസ്സാരപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു من تشاء നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ بيدك നിന്റെ കയ്യിലാണു الخير ഗുണം انك നിശ്ചയമായും നീ على كل شيء എല്ലാ കാര്യത്തിനും قدير കഴിവുള്ളവനാകുന്നു 27. تولج നീ കടത്തുന്നു الليل രാത്രിയെ في النهار പകലിൽ وتولج നീ കടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു النهار പകലിനെ في الليل രാവിൽ وتخرج നീ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു الحي ജീവിയെ من الميت നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്നു وتخرج الميت നിർജ്ജീവമായതിനെ നീ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു من الحي ജീവനുള്ളതിൽനിന്നു وترزق നീ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഉപജീവനം നൽകുന്നു من تشاء നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു بغير حساب കണക്കു കൂടാതെ

പ്രവാചകത്വം, പ്രതാപം, രാജത്വം ആദിയായവ തങ്ങളുടെ കുത്തകാവകാശമായി ഗണിക്കുകയും, ആജീജാത്യത്തിൽ ദുരഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് വേദക്കാർ. സത്യനിഷേധത്തിനും ധിക്കാരത്തിനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന കാരണവും അതാകുന്നു. അത്തരം വാദങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു ഖണ്ഡനമാണ് ഈ വചന

ങ്ങളും. സത്യവിശ്വാസികളും ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, അവരുടെ ശത്രുപക്ഷങ്ങളും സുഖാഡംബരങ്ങളിലും പ്രതാപത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളാണ് അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെങ്കിൽ അവർക്കല്ലേ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കഴിവും കൂടുതൽ ലഭിച്ചിരിക്കേണ്ടത്? അവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ണ്ടാകാറുള്ള ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയും ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലാണു ബാഹ്യത്തിൽ ഈ വചനങ്ങളെങ്കിലും മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഗതികളും അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അതെ, മഹത്തായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയും, തത്വപരമായ കുറെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളും മുഖേന അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളും മുഖേന പ്രാർത്ഥന ചെയ്താൽ ഉത്തരം കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന ചില ഹദീസുകളും ത്വബ്റാനീ (റ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. അവയുടെ ഭാവാർത്ഥം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: അല്ലാഹുവേ, എല്ലാവിധത്തിലുള്ള സ്ഥാനപദവികളും, നൻമകളും കനിഞ്ഞേകുന്നതും, അവ എടുത്തുകളയുന്നതും, രാപകലുകളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും, ജീവികളും നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുമാകുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും, സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നതും നീയാകുന്നു. എല്ലാം നിന്റെ മാത്രം ഉടമയിലും നിയന്ത്രണാധികാരത്തിലും ഉൾപെട്ടതാകുന്നു. നിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചല്ലാതെ, ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. നിന്നെകൂടാതെ, മറ്റാർക്കും അതിലൊന്നും പങ്കോ അവകാശമോ ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ ഔദാര്യവും കൃപാകടാക്ഷവും ഞങ്ങളിൽ വർഷിപ്പിക്കേണമേ!

രാത്രിയെ പകലിലും, പകലിനെ രാത്രിയിലും കടത്തുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം രാത്രി കുറയുമ്പോൾ ആ കുറവ് പകലിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, പകൽ കുറവാകുമ്പോൾ ആ കുറവു രാത്രിയിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നാകുന്നു. അസ്തമനത്തെത്തുടർന്നു പകൽ രാത്രിയിലും, പ്രഭാതത്തെത്തുടർന്ന് രാത്രി പകലിലും ലയിച്ചുപോകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറ: ഹജ്ജ്, 61; ലുഖ്മാൻ, 29 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക.) ജീവികളിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളും, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ജീവ വസ്തുക്കളും ഉണ്ടാകുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഇന്ദ്രിയത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യനും, മനുഷ്യനിൽനിന്നു ഇന്ദ്രിയവും, വിത്തിൽനിന്ന് ചെടിയും ചെടിയിൽനിന്ന് വിത്തും, പക്ഷിയിൽനിന്നു മുട്ടയും, മുട്ടയിൽനിന്നു പക്ഷിയും, വളത്തിൽ നിന്നു പുഴുവും, പുഴുക്കളിൽനിന്നു വളവും, അങ്ങിനെ കണക്കറ്റ ഉദാഹരണങ്ങളും നിത്യം നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ബാഹ്യമായ ചില കാരണങ്ങളും മനുഷ്യക്ക് എണ്ണിപ്പറയുവാൻ സാധിച്ചേക്കുമെങ്കിലും, വാസ്തവത്തിൽ ആ കാരണങ്ങൾക്കു കാരണവും, അവയെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തു നിയന്ത്രിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ നൽകുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽനിന്നു അവൻ നീക്കിക്കളയുമെന്നും പറഞ്ഞതിനും തന്നെ, ഭൂതവർത്തമാനകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ—വ്യക്തി വ്യത്യാസമോ സമൂഹവ്യത്യാസമോ കൂടാതെ—ധാരാളക്കണക്കിൽ ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. നൂറു ക്കണക്കിലും ആയിരക്കണക്കിലും കൊല്ലക്കാലം അതീവ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും പാരമ്പര്യമായി നിലനിന്നു പോന്ന സമൂഹങ്ങൾ പെട്ടന്നു നിന്ദ്യൻമാരിൽ നിന്ദ്യൻമാരും, ലോകം മുഴുവൻ കീർത്തിമുദ്ര നേടിയ വമ്പൻമാർ പെട്ടെന്നു ലോകദൃഷ്ട്യാ അധമൻമാരിൽ അധമൻമാരുമായി മാറുന്നതും, നേരെ മറിച്ചു ഇതിനു വിപരീതം സംഭവിക്കുന്നതും എക്കാലത്തും അനുഭവത്തിൽ കാണാറുള്ള കാഴ്ചകളാണല്ലോ. അതെ, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടി. എല്ലാം അവന്റെ കൽപന. (الا له الخلق والامر)

28, സത്യവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെയല്ലാതെ, അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുത്. ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നിലും (തന്നെ) അല്ല [അവന് അല്ലാഹുവുമായി യാതൊരു പൊരുത്തപ്പാടും ബന്ധവുമില്ല]; അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ഒരു (തരം) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ എന്നുള്ളതല്ലാതെ. [അതിന് വിരോധമില്ല.]

٢٨- لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِى شَىْءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُوا۟ مِنْهُمْ تُقَىٰةً ۗ

അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ചുതന്നെ (ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്ന്) നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ തിരിച്ചു വരവ്.

وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ○

---

28. لا يتخذ ആക്കിവെക്കരുത് المؤمنون സത്യവിശ്വാസികളും الكافرين അവിശ്വാസികളെ اولياء മിത്രങ്ങളും, കാര്യകർത്താക്കളും من دون കൂടാതെ (അല്ലാതെ) المؤمنين സത്യവിശ്വാസികളെ ومن يفعل ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) ചെയ്താൽ ذلك അത് (അങ്ങിനെ) فليس എന്നാൽ അവനല്ല من الله അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച്, അല്ലാഹുവിനോട് في شيء ഒരു കാര്യത്തിലും (ഒന്നിലും) الا ان تتقوا നിങ്ങളും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കൽ അല്ലാതെ منهم അവരെക്കുറിച്ച് تقية ഒരു സൂക്ഷ്മത (കാവൽ) ويحذركم നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു, ജാഗരൂകരാക്കുന്നു الله അല്ലാഹു نفسه തന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ والى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് المصير തിരിച്ചെത്തൽ, പര്യവസാനം.

അവിശ്വാസികളായ വ്യക്തികളോടൊ, സംഘങ്ങളോടോ സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികളും അവരെ മിത്രങ്ങളും കൈകാര്യക്കാരുമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല—അഥവാ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അവന് യാതൊരു കരുണയും സ്നേഹവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല—എന്നു കനത്ത താക്കീതും നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വല്ല ആപത്തോ, അസഹനീയമായ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങളോ ഉണ്ടായേക്കാമെന്നു ഭയപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാനുള്ള ഒരു കരുതലെന്ന നിലക്കു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവരുമായി മൈത്രിയും സ്നേഹബന്ധവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നും അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ആ ബന്ധം പരിധിയിൽ കവിയുകയോ, ആവശ്യത്തിലധികമായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നതു സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുമെന്നുംകൂടി ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ശത്രുപക്ഷക്കാരുമായുള്ള അണഞ്ഞ ബന്ധം ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും ദ്രോഹകരമായിത്തീരുമെന്നുള്ളതാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇത്രയും കർശനമായ താക്കീതിന് കാരണം. മാത്രമല്ല, സ്വന്തം മതത്തിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും നൻമക്കുവേണ്ടത്ര വിലകൽപിക്കുന്നില്ലെന്നും, ശത്രുക്കളുടെ നിലപാടുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ അവരെ മിത്രങ്ങളായികരുതുന്നതിന്റെ അർത്ഥം.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മിത്രങ്ങളാക്കിവെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ (അവർ തമ്മിൽ) മിത്രങ്ങളത്രെ. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരെ മിത്രങ്ങളാക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ അവരിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.' (മാഇദ:51) 'അവിശ്വസിച്ചവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ മിത്രങ്ങളാകുന്നു. (നിങ്ങൾക്കു അവർ മിത്രങ്ങളല്ല.) അങ്ങിനെ നിങ്ങൾ ചെയ്യാത്ത പക്ഷം ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും വലിയ നാശവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.' (അൻഫാൽ:73) 'ഹേ വിശ്വസിച്ചവരെ, എന്റെ ശത്രുവും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവുമായവരോട് സ്നേഹം കാട്ടിക്കൊണ്ട് അവരെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങളാക്കരുത്.....' (മുംതഹന:1.) ഈ വചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണഭാഗവും വ്യാഖ്യാനവും സൂറഃ മുംതഹനയിൽ നോക്കുന്നത് സൻദർഭോചിതമായിരിക്കും. അബുദ്ദർദാഉ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ചില ജനങ്ങളുടെ മുഖത്ത് ഞങ്ങൾ (ചിരിച്ച്) പല്ലുകാട്ടും. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശപിക്കുന്നുമുണ്ടായിരിക്കും.' അതായത് ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളിൽപെട്ട ചിലരുമായി കാണുമ്പോൾ, പുറമെ ഞങ്ങൾ ചിരിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അവരോട് വെറുപ്പും അറപ്പുമായിരിക്കുമെന്ന് സാരം. ഈ വചനത്തിൽ (تقية) (സൂക്ഷ്മത കാണിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ വ്യാഖ്യാനമായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് ഇമാംബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഇങ്ങിനെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'പ്രവൃത്തികൊണ്ടല്ല സൂക്ഷ്മത. നാവ്കൊണ്ട് മാത്രമാണ് സൂക്ഷ്മത.' അതായതു, സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ, ഹൃദയം ഇണങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള സ്നേഹമോ, സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളോ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നു സാരം. ഗത്യന്തരമില്ലാത്ത ഘട്ടത്തിൽ, ഹൃദയത്തിൽ സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് 'കുഫ്റി'ന്റെ വല്ല വാക്കുകളും പറയേണ്ടിവന്നാൽ അതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് (സൂഃ നഹ്ൽ 106ൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

മുസ്‌ലിംകളുമായി ശത്രുത വെച്ചു പുലർത്തിപ്പോരുകയും, തക്കം കിട്ടിയാൽ ഉപദ്രവിക്കുവാനും അക്രമിക്കുവാനും വട്ടം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് മേൽപ്രസ്താവിച്ചതെല്ലാം എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മനസ്സിൽ ശത്രുത ഒളിച്ചുവെക്കുകയോ, പുറമെ പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അന്യോന്യം നല്ല നിലയിൽ വർത്തിച്ചുപോരുന്ന അവിശ്വാസികളോട് മുസ്‌ലിംകൾ അങ്ങോട്ടും സ്നേഹത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും തന്നെ വർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂറത്തുൽ മുംതഹന: 8, 9 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അമുസ്‌ലിംകളുമായി ഇടപെടുന്നതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം ആ വചനങ്ങളിലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണാവുന്നതാണു. അവിടെ നോക്കുക.

29. പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിലുള്ളതു നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാലും, അല്ലെങ്കിൽ അതു വെളിവാക്കിയാലും അല്ലാഹു അതറിയുന്നതാണു.

ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

٢٩- قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ
أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ
وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○

30. 'എല്ലാ (ഓരോ) ആത്മാവും (തന്നെ), അതു നന്മയായിട്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അതിനെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടതായി അതു കണ്ടെത്തുന്ന ദിവസം!

അതു [ഓരോ ആത്മാവും] തിൻമയായിട്ട് എന്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവോ, തന്റെയും അതിന്റെയും [ആ ആത്മാവിന്റെയും ആ തിൻമയുടെയും] ഇടയിൽ വിദൂരമായ അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനേ)! എന്നു അതു കൊതിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ചു തന്നെ (ജാഗരൂകരായിരിക്കണമെന്നു) നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോടു വളരെ ദയയുള്ളവനുമാകുന്നു'.

٣٠- يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ
مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ ۚ
تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا ۗ
وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ○

---

29. قل പറയുക ان تخفوا നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചാൽ ما فى صدوركم നിങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകളിലുള്ളതു او تبدوه അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളതു വെളിപ്പെടുത്തിയാലും يعلمه അതറിയുന്നതാണു الله അല്ലാഹു ويعلم അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും ما فى السموات ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു وما فى الارض ഭൂമിയിലുള്ളതും والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ على كل شئ എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും قدير കഴിവുള്ളവനാണു 30. يوم ദിവസം تجد കണ്ടെത്തുന്ന كل نفس എല്ലാ ആളും, ആത്മാവും, ദേഹവും, വ്യക്തിയും ما عملت അതു പ്രവർത്തിച്ചതു من خير നൻമയായി محضرا ഹാജരാക്ക (തയ്യാറാക്ക)പ്പെട്ടതായി وما عملت അതു എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ من سوء തിൻമയായിട്ടു تود അതു കൊതിക്കും لو ان ഉണ്ടായി (ആയി)രുന്നെങ്കിൽ بينها അതിന്റെ (തന്റെ) ഇടയിൽ وبينه അതിന്റെ (തിൻമയുടെ–ആ ദിവസത്തിന്റെ)യും ഇടയിൽ امدا അകലം بعيدا വിദൂരമായ ويحذركم നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു, ജാഗരൂകരാക്കുന്നു الله അല്ലാഹു نفسه തന്നെക്കുറിച്ചു തന്നെ والله رؤف അല്ലാഹു വളരെ കനിവുള്ളവനാണ് بالعباد അടിയാൻമാരെപ്പറ്റി, അടിയാൻമാരോടു

വ്യാകരണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ يوم تجد മുതൽ من سوء വരെയുള്ളതെല്ലാം ചേർന്നു ഒരു വാക്യമായും, تود മുതൽ രണ്ടാമത്തെ വാക്യം ആരംഭിക്കുന്നതായും വരാവുന്നതാണ്. അപ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെ അർത്ഥം പറയാം: 'എല്ലാ ഓരോ ആത്മാവും–അഥവാ വ്യക്തിയും–നൻമയായിട്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അതും തിൻമയായിട്ട് എന്തു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അതും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടതായി അതു കണ്ടെത്തുന്ന ദിവസം!' ഇതു ഖിയാമത്തു

നാളിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്ത എല്ലാ നൻമതിൻമകളും മുമ്പിൽ കാണുന്ന ദിവസമാണല്ലോ അത്. രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയും പറയാം: 'അതിനും അതിനുമിടയിൽ—അഥവാ ആ ആത്മാവിനും ആ ദിവസത്തിനുമിടയിൽ—വിദൂരമായ അകലം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ (നന്നായേനേ)! എന്നു അതു കൊതിക്കും'. രണ്ടായാലും തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചവർ ഖിയാമത്തു നാളിൽ അതുമൂലം തീരാദുഃഖത്തിലായിത്തീരുമെന്നു സാരം.

വിഭാഗം-4

31. പറയുക: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ പിൻപറ്റുവിൻ; (എന്നാൽ) അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തുതരുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.'

٣١-قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ
فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ○

32. പറയുക: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ.' എന്നിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ)അവിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല.

٣٢-قُلْ أَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۖ
فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ○

---

31. قل പറയുക ان كنتم നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ تحبون الله അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) فاتبعونى എന്നാൽ എന്നെ പിൻപറ്റുവി�ൻ يحببكم الله അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കും ويغفر അവൻ പൊറുത്തുതരുകയുംചെയ്യും لكم ذنوبكم നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ والله غفور അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് رحيم കരുണാനിധിയാണ്. 32. قل പറയുക اطيعوا الله അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ والرسول റസൂലിനെയും فان تولوا എന്നിട്ടവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لا يحب അവൻ സ്നേഹിക്ക (ഇഷ്ടപ്പെടുക)യില്ല الكفرين അവിശ്വാസികളെ

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമക്കളും ഇഷ്ടക്കാരുമാണ് (نحن ابناء الله واحباؤه) എന്നു വാദിക്കുന്ന ജൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാർ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്ന ഭാവേന-പ്രത്യക്ഷമായോ—പരോക്ഷമായോ—അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, ഞങ്ങളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് നബിചര്യകളും, നബിവചനങ്ങളും അവഗണിച്ചു പുറംതള്ളുന്ന 'അഹ്ലുൽ ഖുർആനി'കരും എന്നപറയപ്പെടുന്നവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം തക്കതായ ഖണ്ഡനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയും റസൂലിന്റെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യാത്തവർ, അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത അവിശ്വാസികളാകുന്നുവെന്നത്രെ അവസാനത്തെവചനം കാണിക്കുന്നത്. റസൂലിനെ അനുസരിക്കുകയെന്ന കാര്യം— ചില ലഘു ബുദ്ധികരം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ—കേവലം ഒരു നിസ്സാര വിഷയമൊന്നുമല്ല. മുൻ കഴിഞ്ഞുപോയ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും എല്ലാ റസൂലുകളും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർ ഓരോരുത്തരും നബി (സ)യെ പിൻപറ്റി നടക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകുമായിരുന്നു. അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ടതാണ് ആ വിഷയം. ഇതിനെപ്പറ്റി താഴെ 81—ാം വചനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽവെച്ചു മുമ്പു വിവരിച്ചതുപോലെ, സ്നേഹത്തിൽ നിന്നാണ് ഭയഭക്തിയുടെയും അനുസരണത്തിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും ഉൽഭവം. അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്ന ഏവരും നബി (സ) തിരുമേനി കാണിച്ചു തന്ന മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'ഏതൊരു പ്രകാരത്തിലാണോ നമ്മുടെ കാര്യം, അപ്രകാരമല്ലാത്ത

ഒരു പ്രവൃത്തി ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതു തള്ളപ്പെട്ടതായിരിക്കും.' (ബു.) അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന വാദം സാക്ഷാൽകരിക്കുന്നതു റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യ സ്വീകരിക്കുന്നതു വഴിയാണ്; അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവരെയാണ് അല്ലാഹുവും സ്നേഹിക്കുക; സ്നേഹിക്കുക മാത്രമല്ല അവരുടെ പാപങ്ങളും അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകകൂടി ചെയ്യും; അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കലും റസൂലിനെ അനുസരിക്കലും വിഭിന്നമല്ല— രണ്ടും ഒന്നു തന്നെയാകുന്നു—എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. വേറൊരിടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: من يطع الرسول فقد اطاع الله ـ النساء (റസൂലിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു. (നിസാഉ്: 80)

33. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആദമിനേയും, നൂഹിനേയും, ഇബ്രാഹീം കുടുംബത്തെയും, ഇംറാൻ കുടുംബത്തെയും ലോകരിൽ (ഉൽകൃഷ്ടരാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു;-

٣٣- إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَٰهِيمَ وَآلَ عِمْرَٰنَ عَلَى الْعَٰلَمِينَ ۝

34. (അതെ) ചിലർ (മറ്റു) ചിലരിൽ നിന്നുള്ള സന്തതികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനാണ്, അറിയുന്നവനാണ്.

٣٤- ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنۢ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

---

33. ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു اصطفى തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, തെളിയിച്ചെടുത്തു ادم ونوحا ആദമിനെയും നൂഹിനെയും وال ابراهيم وال عمران ഇബ്രാഹീം കുടുംബത്തെയും ഇംറാൻ കുടുംബത്തെയും على العالمين ലോകരിൽ 34. ذرية സന്തതികളായിക്കൊണ്ട് بعضها അവയിൽ ചിലർ من بعض ചിലരിൽ നിന്നാകുന്ന سميع والله അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനാണ് عليم അറിയുന്നവനാണ്

സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ആദ്യം മുതൽ എൺപതിൽപരം വചനങ്ങളും മുഴുവനും നജ്റാനിൽ നിന്നു വന്ന ക്രിസ്തീയ നിവേദക സംഘത്തെത്തുടർന്ന് അവതരിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഈ വചനങ്ങളിലും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യപിതാവും, ഒന്നാമത്തെ പ്രവാചകനുമാണല്ലോ ആദം നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം അറിയപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ റസൂലാണ് നൂഹ്നബി (അ). അനന്തരം നിയുക്തരായ റസൂലുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ പല നിലക്കും മഹത്തായ സ്ഥാനപദവികളും ലഭിച്ച പ്രവാചക വര്യനാണ് ഇബ്രാഹീം നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരകളത്രെ ഇസ്രാഈല്യരും അറബികളും. ഇസ്രാഈല്യരിൽപെട്ട ഒരു പ്രധാന ശാഖയാണു ഇംറാൻ കുടുംബം (ആലുഇംറാൻ). ഇവർക്കെല്ലാം അതതു കാലത്തുള്ള ഇതര ജനങ്ങളെക്കാളും അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു സാരം.

ഇംറാൻ (عمران) എന്നു പറഞ്ഞത് മൂസാ, ഹാറൂൻ (അ) എന്നീ നബിമാരുടെ പിതാവായ ഇംറാനാണെന്നും ഇംറാൻ കുടുംബം എന്ന വാക്കിൽ അവർ രണ്ടുപേരും ഉൾപെടുമെന്നുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഈസാ (അ) നബിയുടെ മാതാവായ മർയം (അ) ബീവിയുടെ പിതാവായ ഇംറാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ മറെറാരു അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയം ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചാണെന്ന വസ്തുതയും, 'ഇംറാന്റെ സ്ത്രീ പറഞ്ഞപ്പോൾ' എന്നുള്ള അടുത്ത വചനത്തിന്റെ തുടക്കവും നോക്കുമ്പോൾ, ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. 'ഇംറാന്റെ സ്ത്രീ' എന്നതിനും ഇംറാന്റെ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ എന്നാണ് ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇതത്ര നന്നായി തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഈസാ, സകരിയ്യാ, യഹ്യാ (അ) എന്നീ നബിമാരെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനകൾക്കു ഒരു മുഖവുരയെന്നോണമാണ് ഈ വചനങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നത്. ആദം (അ) തൊട്ട് ഇംറാൻ കുടുംബം വരെയും, അതിനു ശേഷവുമുള്ള എല്ലാ ചരിത്രങ്ങളും സവിശദം അല്ലാഹുവിനറിയാമെന്നുള്ള ഒരു സൂചന, അല്ലാഹു എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമാണ് (والله سميع عليم) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഉള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. والله اعلم

٣٥- إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي
نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا
فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

35. ഇംറാന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'എന്റെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും എന്റെ വയറ്റിലുള്ളതിനെ [ഗർഭസ്ഥശിശുവെ] സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ ഞാൻ നിനക്ക് (നേർച്ച) നേർന്നിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, നീ എന്നിൽനിന്ന് (അത്) സ്വീകരിക്കേണമേ!

നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും'.

---

35. اذ قالت പറഞ്ഞ സന്ദർഭം امرأة عمران ഇംറാന്റെ സ്ത്രീ رب എന്റെ റബ്ബേ انى نذرت നിശ്ചയമായും ഞാൻ നേർന്നിരിക്കുന്നു لك നിനക്ക് ما فى بطنى എന്റെ വയറ്റിലുള്ളതിനെ محررا സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ فتقبل അതിനാൽ നീ സ്വീകരിക്കേണമേ منى എന്നിൽ നിന്ന് انك നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെ السميع കേൾക്കുന്നവൻ العليم അറിയുന്നവൻ

മർയം (അ) ബീവിയുടെ മാതാവാണ് ഇംറാന്റെ ഭാര്യ. അവരുടെ പേർ ഹന്ന (حنة) എന്നാണറിയപ്പെട്ടന്നത്. അവർക്ക് മക്കളൊ ജനിച്ചിരുന്നില്ല; ഒരു കുട്ടിക്കുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഗർഭവതിയായപ്പോൾ ഗർഭസ്ഥശിശു ജനിച്ചാൽ അതിനെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ പരിചരണത്തിനും, അവിടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളൊ നടത്തുന്നതിനും വേണ്ടി വഴിപാടാക്കുവാൻ നേർച്ചനേർന്നു; ഗർഭവതിയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ കുട്ടിയുടെ പിതാവ് മരണപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നൊക്കെ പലതും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലെ ശുശ്രൂഷക്കു വേണ്ടി ആൺകുട്ടികളെ വഴിപാടാക്കുക അക്കാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ചു ആ മഹതിയും അങ്ങിനെ ചെയ്തു. താൻ പ്രസവിക്കുന്ന കുട്ടി ആണായിരിക്കുമെന്നു അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാം. ആണായിത്തീരണമെന്ന ആഗ്രഹവും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കാം അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം പ്രസവിക്കും മുമ്പുതന്നെ അങ്ങിനെ നേർച്ചയാക്കിയതെന്നാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സ്വതന്ത്രമാക്കപ്പെട്ടവനാക്കുക (محرر) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പള്ളിയുടെ പരിചരണത്തിലും ആരാധനയിലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലും ശുദ്ധ പതിക്കാത്തവനാക്കുക എന്നത്രെ.

٣٦- فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا
أُنْثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۖ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ
وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ
وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ○

36. എന്നിട്ട് അവൾ അതിനെ [ആ പെൺകുട്ടിയെ] പ്രസവിച്ചപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ, ഞാൻ അതിനെ പെണ്ണായി പ്രസവിച്ചു (വല്ലോ)!' –അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ് താനും– 'ആണ് പെണ്ണിനെപ്പോലെ അല്ല(ല്ലോ). ഞാൻ അവൾക്ക് 'മർയം' എന്നു പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അവൾക്കും, അവളുടെ സന്തതികൾക്കും ആട്ടപ്പെട്ട [ശപിക്കപ്പെട്ട] പിശാചിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

---

36. فلما وضعتها എന്നിട്ട് അതിനെ (അവളെ) അവൾ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ قالت رب അവൾ പറഞ്ഞു എന്റെ റബ്ബേ انى وضعتها നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ (അവളെ പ്രസവിച്ചു) انثى പെണ്ണായിട്ടു والله اعلم അല്ലാഹു ഏറ്റം (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനുമാണ് بما وضعت അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി وليس الذكر ആണല്ലതാനും, ആണല്ലല്ലോ كالانثى പെണ്ണിനെപ്പോലെ وانى നിശ്ചയമായും ഞാൻ سميتها അവൾക്കു പേരു വെച്ചിരിക്കുന്ന مريم മർയം എന്ന وانى اعيذها ഞാൻ അവൾക്ക ശരണം തേടുക (ശരണമാക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു بك നിന്നോടു, നിന്നെക്കൊണ്ടു وذريتها അവളുടെ സന്തതികൾക്കും من الشيطان പിശാചിൽ നിന്ന الرجيم ആട്ടപ്പെട്ട (ശപിക്കപ്പെട്ട)

ഇംറാന്റെ ഭാര്യ പ്രസവിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, കുട്ടി പ്രതീക്ഷക്കു വിരുദ്ധമായി പെണ്ണായിട്ടാണ് ജനിച്ചത്. 'ഞാൻ പ്രസവിച്ചതു ഒരു പെൺകുട്ടിയായല്ലോ! ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിൽ ആൺകുട്ടിയും പെൺകുട്ടിയും ഒരുപോലെയല്ലല്ലോ!' എന്നാണ് അവർ സങ്കടപ്പെട്ടു. ഗർഭത്തിലുള്ള കുട്ടിയെ നേർച്ചനേർന്ന സ്ഥിതിക്കു ആണായാലും പെണ്ണായാലും ആ നേർച്ച നിർവ്വഹിക്കണമല്ലോ. അതവർ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിക്കു മർയം എന്നു പേരുവെക്കുകയും, മർയമിനും അവരിൽനിന്നുണ്ടായേക്കാവുന്ന സന്തതികൾക്കും പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. والله اعلم بما وضعت (അവൾ പ്രസവിച്ചതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഏറെ അറിയുന്നവനുമാണ്) എന്ന വാക്യം ഇടക്കു വെച്ചു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതാകുന്നു. പ്രസവിച്ച കുട്ടി ആണോ പെണ്ണോ എന്നും, ഉദ്ദേശിച്ച വിഷയത്തിൽ കുട്ടി പെണ്ണായതുകൊണ്ടുള്ള വിഷമം എന്തൊക്കെയാണെന്നും, അതോടുകൂടി ആ പെൺകുട്ടി വഴി ഭാവിയിൽ പല ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം. അതറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അതിനെ പെൺകുട്ടിയാക്കി ജനിപ്പിച്ചതും. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സൂചനകളും ആ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

٣٧- فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ
وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ؕ
كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ
وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ
قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ؕ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ
اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ ○

37. അങ്ങനെ, അവളുടെ റബ്ബു അവളെ [മർയമിനെ] നല്ലതായ ഒരു സ്വീകരണം സ്വീകരിച്ചു: അവളെ അവൻ ഒരു നല്ല ഉൽപാദനമായി ഉൽപാദിപ്പി (ച്ചുവളർത്തിക്കൊണ്ടിരി)ക്കുകയും ചെയ്തു. അവളെ (സംരക്ഷിക്കുവാൻ) സകരിയ്യാക്കു അവൻ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

സകരിയ്യാ മിഹ്റാബിൽ [പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ] അവളുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുക്കൽ (ചില) ആഹാരം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മർയമേ, എവിടെ നിന്നാണു നിനക്കിതു (കിട്ടിയതു)?'

അവൾ പറഞ്ഞു: 'അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നാണു (ലഭിക്കുന്നത്)'

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നതാണ്.

---

37. فتقبلها അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവളെ സ്വീകരിച്ചു ربها അവളുടെ റബ്ബ് بقبول ഒരു സ്വീകരണം, സ്വീകരണം കൊണ്ടു حسن നല്ലതായ وانبتها അവളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുക(വളർത്തുക)യും ചെയ്തു. نباتا حسنا നല്ല ഒരു ഉൽപാദനമായി, നല്ല വളർത്തൽ وكفلها അവളെ ഏറെറടുപ്പിക്കുക (ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കുക)യും ചെയ്തു زكريا സകരിയ്യാക്ക് كلما دخل പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും عليها അവളുടെ അടുക്കൽ زكريا സകരിയ്യാ المحراب പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ وجد അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി عندها അവളുടെ അടുക്കൽ رزقا ആഹാരം قال يا مريم അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു മർയമേ انى لك എവിടെ നിന്നാണ് (എങ്ങിനെയാണ്) നിനക്കു هذا ഇതു قالت അവൾ പറഞ്ഞു هو അതു من عند الله അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നാണ് ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يرزق അവൻ (ആഹാരം) നൽകുന്നു من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു بغير حساب ഒരു കണക്കും കൂടാതെ

ആ മഹതിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നു മർയം (അ)നെ അവൻ കാത്തു രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സൽസ്വഭാവം, വിശ്വാസദാർഢ്യം, വിജ്ഞാനം, ഭയഭക്തി, അച്ചടക്കം, ചാരിത്ര്യശുദ്ധി ആദിയായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി അല്ലാഹു അവരെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നു. ഇതിനൊക്കെ സഹായകമാകുമാറ് മർയം (അ)ന്റെ സംരക്ഷണ ഉത്തരവാദിത്വം സകരിയ്യാ (അ)നെ ഏൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. അഥവാ 44-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ–മർയമിനെ ഏറെറടുക്കേണ്ടതു ആരാണെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻവേണ്ടി പുരോഹിതൻമാർക്കിടയിൽ നടന്ന നറുക്കെടുപ്പിൽ സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കാണ് നറുക്കുവന്നത്., അദ്ദേഹം ബൈ

ത്തുൽ മുഖ്തസിലെ പുരോഹിതൻമാരുടെ തലവനും, മർയമിന്റെ മാതൃസഹോദരിയുടെ ഭർത്താവും കൂടിയായിരുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും, പ്രത്യേക പരിഗണനയിലും, പുരോഹിതൻമാരുടെ പൊതുവെയുള്ള ലാളനയിലുമായി മർയം വളർന്നു വന്നു. പള്ളിയിലെ മിഹ്റാബിൽ—പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ—തന്നെയായിരുന്നു മർയമിനും സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നത്. (*)

മർയമിനു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുക, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളും അന്വേഷിക്കുക, അവർക്കാവശ്യമായ സാധനങ്ങളും എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കായി സകരിയ്യാ (അ) പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക പതിവായിരിക്കുമല്ലോ. ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെ, അവിടെ സാധാരണ ഗതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം കാണുമായിരുന്നു. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ആശ്ചര്യം തോന്നി. മർയമേ, നിനക്കെവിടെ നിന്നാണിതു കിട്ടുന്നത്? (يا مريم انى لك هذا) എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നു കിട്ടുന്നതാണ് (هو من عند الله) എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. സകരിയ്യാ(അ)നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയ ആ വസ്തുക്കൾ എന്തായിരുന്നു? അതു കിട്ടിയിരുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏതായിരുന്നു? ഇതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. പൗരാണിക മഹാൻമാരിൽ നിന്നു ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടുതരം റിവായത്തുകളാണ് ഇവിടെ എടുത്തു കാണിക്കുവാനുള്ളത്: (1) മുജാഹിദു, ഇക്രിമ സഈദു ബ്നു ജുബൈർ, ഖത്താദ, റബീഉ് (റ) മുതലായ പലരിൽനിന്നും ഇബ്നു ജരീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചതും, മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളതുമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: ഉഷ്ണകാലത്തെ പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ശൈത്യകാലത്തും, ശൈത്യകാലത്തെ പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉഷ്ണകാലത്തും അദ്ദേഹം മർയമിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിരുന്നു.

(2) 'മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചതാണു രണ്ടാമത്തേത്, അതിങ്ങിനെയാണ്: 'സകരിയ്യാ (അ) മർയമിന്റെ അടുക്കൽ മിഹ്റാബിൽ ചെല്ലുമ്പോഴും, അവരുടെ ക്ഷേണച്ചിലവു നടത്തിയിരുന്ന ആളും അവർക്കു കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതിനെക്കാളും കൂടുതൽ കേഷ്ണസാധനം അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടിരുന്നു'. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഇതിന്നാസ്പദമായി മുഹമ്മദുബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (റ)ൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു റിവായത്തും ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: അക്കാലത്ത് വലിയ കേഷ്ണ ക്ഷാമമുണ്ടായി. സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കോ മറ്റോ അവരുടെ ചിലവു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായി. അവസാനം നറുക്കിട്ടു. ജുറൈജ് എന്നൊരാൾക്ക് നറുക്ക് വീണു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഷമം കണ്ടപ്പോൾ മർയം (അ) അദ്ദേഹത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന് അന്നന്നത്തെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വക കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസവും അതിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം മർയമിനുള്ള പങ്കു നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം അല്പംകൊണ്ടു ചെന്നാൽ അല്ലാഹു അത് വളർത്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും. സകരിയ്യാ (അ) ചെല്ലുമ്പോഴും, ജുറൈജു കൊടുക്കാറുള്ള അളവിൽ കൂടുതൽ സാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ—രണ്ടും തന്നെയോ—ശരിയാണെന്നു വന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഒരു കാര്യം നമുക്കു തീർത്തു പറയാം: സാധാരണഗതിയിൽ മർയമിനു ലഭിക്കുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതും, സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതുമായ ഏതോ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലഭിച്ചതായിരിക്കണം ആ കേഷ്ണ സാധനങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടതും, ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചതും. അവിടെ കണ്ട ഏതോ ഭക്ഷണസാധനത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അതുകൊണ്ടുവന്നു തന്ന മനുഷ്യൻ ആരാണെന്നുള്ള ഒരു കേവലാന്വേഷണമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചോദ്യം. മർയമിന്റെ മറുപടിയും തന്നെ, അത് ലഭിച്ച മാർഗ്ഗത്തിൽ ഏതോ ഒരു തരം അസാധാരണത്വമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു പോലെ, മർയമിനെ അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അസാധാരണമായ ആദരവു ആദരിച്ചു കണ്ടപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഭാര്യ വന്ധ്യയും, താൻ വൃദ്ധനുമായിരുന്നിട്ടുപോലും തനിക്കൊരു സന്താനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും.

ان الله يرزق .... (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നു) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം വാക്യമായും, മർയമിന്റെ മറുപടിയിൽപെട്ട വാക്യമായും വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു സാധനങ്ങൾ കണക്കില്ലാതെയങ്ങു

(*) പള്ളികളിൽ നമസ്കാരത്തിന്നു നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഇമാമിനു നിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തിനാണ് നാം ഇപ്പോൾ 'മിഹ്റാബു' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവിടെ അതല്ല ഉദ്ദേശ്യം. ക്രിസ്തീയ പള്ളികളിലും മറ്റും അവിടത്തെ പുരോഹിതൻമാർക്കും, പരിചാരകൻമാർക്കും പ്രാർത്ഥനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേകം സജ്ജമാക്കപ്പെടുന്നതും, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളെക്കാളും അൽപം ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതുമായ പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപമാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കാത്തതും, അവർക്കു പ്രതീക്ഷക്കവകാശമില്ലാത്തതുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതും ആ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മർയമിന്റെ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:–

٣٨-هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ
لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ
إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ○

38. അവിടെവെച്ച് സകരിയ്യാ തന്റെ റബ്ബിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. (അതെ) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ, എനിക്കു നിന്റെ പക്കൽനിന്ന് [നിന്റെ വകയായി] ഒരു വിശിഷ്ട സന്തതിയെ പ്രദാനം ചെയ്യണേ:–

നിശ്ചയമായും, നീ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന [സ്വീകരിക്കുന്ന]വനാകുന്നു.'

٣٩-فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ
وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۙ
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ
مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ
وَسَيِّدًا وَحَصُورًا
وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ○

39. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം 'മിഹ്റാബി'ൽ [പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ] നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ മലക്കുകൾ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): യഹ്യാ (എന്ന കുട്ടി)യെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു തനിക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നുവെന്ന്; അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു 'വാക്കി'നെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, നേതാവും, ആത്മനിയന്ത്രകനും, സദ്വൃത്തൻമാരിൽപെട്ട പ്രവാചകനുമായിക്കൊണ്ട്.

---

38. هنالك അവിടെവെച്ച് (ആ സന്ദർഭത്തിൽ) دعا زكريا സകരിയ്യാ പ്രാർത്ഥിച്ചു, വിളിച്ചു ربه തന്റെ റബ്ബിനോടു, റബ്ബിനെ رب قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ هب لي എനിക്കു പ്രദാനം ചെയ്യണേ من لدنك നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു ذرية സന്തതിയെ طيبة വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ انك നിശ്ചയമായും നീ سميع കേൾക്കുന്നവനാണ് الدعاء പ്രാർത്ഥന, വിളി 39. فنادته എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു الملئكة മലക്കുകൾ وهو قائم അദ്ദേഹം നിൽക്കുന്നവനായിരിക്കെ يصلي നമസ്കരിച്ചു കൊണ്ടു في المحراب മിഹ്റാബിൽ ان الله അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു يبشرك നിനക്കു (തനിക്കു) സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു (എന്നു) بيحيى യഹ്യായെക്കുറിച്ചു مصدقا സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിട്ടു بكلمة ഒരു വാക്കിനെ من الله അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള وسيدا നേതാവായും وحصورا നിയന്ത്രിതനായും (ആത്മനിയന്ത്രകനായും) ونبيا പ്രവാചകനായും من الصالحين സദ്വൃത്തരിൽപെട്ട

മർയംബീവിയുടെ കഥയാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ വിഷയം. അതിന്റെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗം **42–ാം** വചനം മുതൽ താഴെ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇടക്ക്വെച്ച് അതോടു പല നിലക്കും ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവമെന്ന നിലക്ക് സകരിയ്യാ (അ) നബി സന്താനത്തിന്നുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, ആ പ്രാർത്ഥന സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കയാണു.

അടുത്ത വചനത്തിൽ പറയുന്നത്പോലെ, സകരിയ്യാ (അ) വളരെ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു. ഭാര്യയാണെങ്കിൽ പ്രസവിക്കാത്ത ഒരു വന്ധ്യയും. അദ്ദേഹത്തിന്ശേഷം അദ്ദേഹത്തിനൊരു പിൻതുടർച്ചാവകാശി ഇല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം വ്യസനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. കേവലം വൃദ്ധയായ ഒരു മാതാവിൽനിന്ന് മർയം ജനിച്ചതും, തന്റെ സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിൽ വളർന്ന മർയമിനെ അല്ലാഹു വളരെ വിശിഷ്ടവും പരിശുദ്ധവുമായ നിലപാടിൽ എത്തിച്ചതും, സാധാരണമല്ലാത്ത ഏതോ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ആഹാരം നൽകിയും മറ്റും മർയമിനെ അവൻ ആദരിച്ചതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. ഇങ്ങിനെയുള്ള അത്ഭുതങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന് തനിക്കൊരു സന്താനത്തെ പ്രദാനം ചെയ്വാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലല്ലോ. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കും ഒരു സന്താനത്തെ തന്നനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. ആ സന്താനം ഒരു വിശിഷ്ടനും പരിശുദ്ധനുമായിരിക്കേണമേ എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ ധനത്തിനോ സ്വത്തുക്കൾക്കോ അവകാശിയായിത്തീ

രുന്ന ഒരു പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ ഉണ്ടായിത്തീരുകയല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യം സത്യദീനിന്റെ പ്രബോധനകൃത്യങ്ങളും തന്റെ ശേഷം നിർവ്വഹിക്കുമാറുള്ള ഒരു പിൻതുടർച്ചാവകാശി ഉണ്ടായിരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ടത് (19: 5, 6). അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനാമണ്ഡപത്തിൽ നമസ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും ആ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചുവെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്ത മലക്കുകളുടെ മുഖാന്തരം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ആണായിരിക്കുമെന്നും, പേര് യഹ്യാ എന്നായിരിക്കുമെന്നും അറിയിച്ചു (19:7). മാത്രമല്ല, ആ കുട്ടിയുടെ സവിശേഷ ഗുണങ്ങളും മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചുകൊടുത്തു.

അതായത്: (1) അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാക്കിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിരിക്കും. 'വാക്ക്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (അ) നബിയാകുന്നുവെന്നു 45–ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. انباء الله ഈസാ (അ)ക്കു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചപ്പോഴാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ ഒന്നാമതായി വിശ്വസിച്ച ആളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന തത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. كلمة (വാക്കു) കൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷ വേദഗ്രന്ഥമോ, വഹ്യോ (ദിവ്യസന്ദേശമോ) ആണെന്നു അബൂഉബൈദ (റ)യിൽ നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വാക്കുകളുടെങ്ങിയ സംസാരത്തിനും كلمة എന്ന് പറയപ്പെടാറുണ്ടുതാനും. (2) അദ്ദേഹം ഒരു നേതാവായിരിക്കും. മതവിജ്ഞാനം, ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവം യേകോതി മുതലായവയിലെല്ലാം പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമുദായത്തിലെ മതനേതാവുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'സ്നാപകനായ യോഹന്നാൻ' [*] എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നതും. (3) ആത്മനിയന്ത്രണമുള്ള ആളായിരിക്കും. കളി വിനോദങ്ങളിലോ, പാപങ്ങളിലോ, മാന്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിലോ അദ്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. (4) സദ്വൃത്തനായ ഒരു പ്രവാചകനുമായിരിക്കും. ഇത് മറെറല്ലാറെറിനെക്കാളും ഉന്നതമായ യോഗ്യത തന്നെ.

'ആത്മനിയന്ത്രണ മുള്ളവൻ' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചതു حصور (ഹസൂർ) എന്ന വാക്കിനാണു. സ്ത്രീ സമ്പർക്കം നടത്താത്തവൻ എന്നപ്രകാരം പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇതിനു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹത്തിനു അതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മനിയന്ത്രണം കൊണ്ടായിരുന്നു അതെന്നും പ്രഗത്ഭരായ പല മഹാൻമാരും തറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽപെട്ട ഒരാളാണ് ഖാളീഇയാളു (റ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ശിഫാ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'യഹ്യാ (അ) സ്ത്രീ സമ്പർക്കത്തിനു കഴിയാത്ത ആളായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിലും പണ്ഡിതൻമാരിലും ഉൾപെട്ട പല യോഗ്യന്മാരും അതിനെ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊരു പോരായ്മയാണെന്നും, അതു പ്രവാചകൻമാരുടെ സ്ഥാനത്തിനു യോജിച്ചതല്ലെന്നും അവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്നു സുരക്ഷിതമായവൻ എന്നാണു حصور കൊണ്ട് വിവക്ഷ. ശരീരേച്ഛയില്ലാത്തവൻ എന്നും, സ്ത്രീകളോടു മോഹം കാണിക്കാത്തവൻ എന്നും മറും അതിന് അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് വിവാഹത്തിന് കഴിവില്ലാതിരിക്കുന്നത് ഒരു താഴ്മയാണെന്നും, കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ആത്മ നിയന്ത്രണം ചെയ്യുന്നതിലാണ് യോഗ്യതയുള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. എന്നാൽ അതിന് കഴിവുണ്ടായിരിക്കുകയും, അത് പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും, അതിന്റെ മര്യാദകളും കടമകളും പാലിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾക്ക് അത് മുടക്കം വരുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ യോഗ്യത. അതാണ് നമ്മുടെ നബി (സ) യുടെ സ്ഥിതി. നബി (സ) തിരുമേനിക്കു ഭാര്യമാർ അധികമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവിടുത്തെ ആരാധനാനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളും വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവിടുന്ന് ഐഹിക ജീവിതത്തിന് വില കൽപിച്ചിരുന്നതുമില്ല.' ഖാളീഇയാളിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന ഇബ്നുകഥീർ (റ) ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

40. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ, എനിക്കു എങ്ങിനെയാണ് ആൺകുട്ടിയുണ്ടാകുക? എനിക്കു വാർദ്ധക്യം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു; എന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) മച്ചിയുമാകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!'

٤٠- قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ ٱلْكِبَرُ وَٱمْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ

---

[*] ബൈബിളിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്നും يحيى المعمدان എന്നും John Baptist എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നത് യഹ്യാ (അ) നബിയെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'ജ്ഞാന സ്നാന'ത്തെപ്പററി അൽബഖറ: 138ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝

അവൻ (അല്ലാഹു) പറഞ്ഞു: 'അ്പകാരം തന്നെയാണ് (കാര്യം); അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നു.'

٤١- قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝

41. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ, എനിക്കു ഒരു അടയാളം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണേ!'

അവൻ പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ അടയാളം, സൂചനയായിട്ട് (ആംഗ്യം മുഖേന) അല്ലാതെ മൂന്നുദിവസം നീ മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കാതിരിക്കലാകുന്നു.

നിന്റെ റബ്ബിനെ നീ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും, വൈകിട്ടും കാലത്തും സ്തോത്രകീർത്തനം (തസ്ബീഹു) ചെയ്യുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക.'

---

40. قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رب എന്റെ റബ്ബേ انى يكون എങ്ങിനെയുണ്ടാകും لى എനിക്ക് غلام ആൺകുട്ടി, ബാലൻ وقد بلغنى എനിക്കു എത്തിയിരിക്കെ, എത്തിയിട്ടുമുണ്ട് الكبر വാർദ്ധക്യം وامرأتى എന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)യാകട്ടെ عاقر വന്ധ്യയാകുന്ന قال അവൻ പറഞ്ഞു كذلك അ്പകാരമാണ് الله يفعل അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതാണ് ما يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 41. قال رب അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ اجعل لى എനിക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരണേ اية ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം قال اٰيتك അവൻ പറഞ്ഞു നിന്റെ അടയാളം الا تكلم നീ സംസാരിക്കാതിരിക്കലാണ് الناس മനുഷ്യരോട് ثلثة ايام മൂന്നുദിവസം الا رمزا സൂചന (ആംഗ്യം) ആയിട്ടല്ലാതെ واذكر ربك നിന്റെ റബ്ബിനെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുക كثيرا വളരെ وسبح തസ്ബീഹും (സ്തോത്രകീർത്തനവും) ചെയ്യുക بالعشى وابكار രാവിലെയും

അല്ലാഹുവിനു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുണ്ട്. അസാധാരണമായ പല സംഭവങ്ങളും അവൻ ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്താറുണ്ട്. അവൻ ചെയ്ത വാഗ്ദാനം അവൻ നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ല എന്നൊക്കെ സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കു നന്നായറിയാം. എന്നാലും ഒരു കിഴവനായിത്തീർന്ന തനിക്കു വന്ധ്യയും പ്രായം ചെന്നവളുമായ ഒരു ഭാര്യയിൽ നിന്നു ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുന്നത് അൽഭുതമാണല്ലോ. തനിക്കു ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ആൺകുട്ടിയായിരിക്കുമെന്നു മലക്കുകളുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് സന്തോഷ നിർഭരവും അത്ഭുത ജനകവുമായ ആ സന്ദർഭത്തിൽ انى يكون لى غلام (എനിക്കെങ്ങിനെ ഒരു ആൺകുട്ടിയുണ്ടാകും) എന്നു അദ്ദേഹം ചോദിച്ചത്. ഒരു പക്ഷേ, തന്റെയും ഭാര്യയുടെയും ശരീരപ്രകൃതിയിലോ മറേറാ വല്ല മാറവും വരുത്തിക്കൊണ്ടായിരിക്കുമോ അത് എന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സംശയം തോന്നാമല്ലോ. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള മാറങ്ങളൊന്നും ഭവിക്കാതെത്തന്നെ അതു സംഭവിക്കുമെന്നും, ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്തും ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുമായിരുന്നു അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടി. അദ്ദേഹത്തിനു ആവേശം വർദ്ധിച്ചു. കുട്ടി എപ്പോഴാ ജനിക്കുമെന്നുള്ളതിനു നേരത്തെത്തന്നെ ഒരു അടയാളം അറിയിച്ചു തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു. ജനങ്ങളോടു വല്ല ആംഗ്യവും മുഖേന എന്തെങ്കിലും സൂചന നൽകുകയല്ലാതെ, മൂന്നു ദിവസക്കാലം ആരോടും സംസാരിക്കാതിരിക്കലാണ് അതിന്റെ അടയാളമെന്നും, അതു സംഭവിച്ചാൽ കുട്ടിയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു ഉറപ്പിക്കാമെന്നും മറുപടി കിട്ടി. അതോടുകൂടി, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളും നടത്തുവാനും വിട്ടുപോകരുതെന്നും ഉപദേശിച്ചു. അങ്ങനെ, പ്രാർത്ഥനാ മണ്ഡപത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു രാവിലത്തെയും, വൈകുന്നേരത്തെയും സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങളും നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അദ്ദേഹം ആംഗ്യം വഴി ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. (സൂ: മർയം 11 നോക്കുക.)

'സംസാരിക്കുക (تكلم لا)' എന്നതിന്റെ സാരം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) ശാരീരികമായ യാതൊരു തകരാറും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ മൂന്നു ദിവസം സംസാരിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുക, നമസ്കാരം, തസ്ബീഹു മുതലായവക്ക തടസ്സം നേരിടുകയില്ല താനും. സൂറത്തു മർയം 10, 11 വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും, മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ വ്യാഖ്യാനമാകുന്നു. (2) തസ്ബീഹ്

മുതലായവ ഒഴിച്ച് മറ്റുള്ള സംസാരങ്ങളും മൂന്നു ദിവസം സ്വയം നിറുത്തൽ ചെയ്യുക. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു മുതൽ കൂട്ടിയുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതായി കണക്കാക്കാം. (3) മൂന്നു ദിവസം വ്രതം ആചരിക്കുക. നോമ്പുകാലത്തു ജനങ്ങളുമായി സംസാരിക്കാതെ മൗനം ആചരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അക്കാലത്തു പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതായാലും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ, കുട്ടിയെപ്പറ്റി മലക്കുകളും സുവിശേഷം അറിയിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അദ്ദേഹം അതിനൊരടയാളം ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ കൽപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നില്ല അതു ബൈബിളിലെ (ലൂക്കോസ് 1:20) ചില പ്രസ്താവനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരിക്കാം അവർ അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം. ഒരു പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലക്കുകളുടെ സുവിശേഷ വാർത്തകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുകയെന്നതു കേവലം സംഭവ്യമല്ല.

യഹ്യാ (അ)ന്റെയും ഈസാ (അ)ന്റെയും ജനന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറച്ചധികം വിവരിച്ച മറ്റൊരു അദ്ധ്യായമാണ് സൂറത്തു മർയം. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിനു ആ സൂറത്തും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവുംകൂടി നോക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

വിഭാഗം-5

42. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): 'മർയമേ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിന്നെ (വിശിഷ്ടയായി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നിന്നെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ലോകരിലുള്ള സ്ത്രീകളിൽ നിന്നെ അവൻ (ശ്രേഷ്ഠയായി) തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٤٢- وَإِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ○

43. 'മർയമേ, നിന്റെ റബ്ബിനോട് നീ ഭക്തി കാണിക്കുക; നീ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്കയും, 'റുകൂഉ്' [കുമ്പിട്ടു നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരോടൊപ്പം 'റുകൂഉ്' [കുമ്പിട്ടു നമസ്കാരം] ചെയ്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.'

٤٣- يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ○

---

42. وإذ قالت പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും الملئكة മലക്കുകൾ يامريم മർയമേ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു اصطفاك നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു, തെളിയിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു وطهرك നിന്നെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും واصطفاك നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു على نساء സ്ത്രീകളിൽ, സ്ത്രീകളെക്കാളും العلمين ലോകരിലെ (43) يامريم മർയമേ اقنتي നീ ഭക്തി (ഒതുക്കം) കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക لربك നിന്റെ റബ്ബിനു واسجدى സുജൂദും ചെയ്യുക وارکعی റുകൂഉം ചെയ്യുക مع الراكعين റുകൂഉ് ചെയ്യുന്നവരോടുകൂടി

മർയം (അ)ന്റെ സംഭവം വിവരിക്കുന്ന മധ്യേ ഇടക്കുവെച്ച് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെന്ന നിലക്ക് സകരിയ്യാ (അ) നബിയുടെ ചില വർത്തമാനങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം വീണ്ടും ആ സംഭവം തുടരുകയാണ്. മർയം (അ) ബീവിക്കു പ്രവാചകത്വ സ്ഥാനമില്ലെങ്കിലും മലക്കുകൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നതായും, അവർക്ക് പല സന്ദേശങ്ങളും അറിയിച്ചിരുന്നതായും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ അവർക്ക് രണ്ടുമൂന്നു അനുമോദന സന്ദേശങ്ങളും നൽകിയതായി ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: അല്ലാഹു അവരെ വിശിഷ്ടയാക്കി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, ശുദ്ധമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതായത് ആരാധന, ഭയഭക്തി, സ്വഭാവഗുണം, ത്യാഗം, വിജ്ഞാനം ആദിയായ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളിൽ, ദുർഗുണങ്ങളിൽ നിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പരിശുദ്ധിയും നൽകി അല്ലാഹു അവരെ ഉയർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സാരം. ലോകത്തുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായ പദവി നൽകി അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മലക്കുകൾ അറിയിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ള ഇതര സ്ത്രീകളെക്കാളും ഉന്നതമായ പദവി എന്നാണിതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നത്രെ താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്ന്:—

ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഇംറാൻ മകൾ മർയം തന്റെ (കാലത്തെ) സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമയും ഖുവൈലിദു മകൾ ഖദീജ തന്റെ (കാലത്തെ) സ്ത്രീകളിൽ ഉത്തമയുമാകുന്നു'. തിർമദീ (റ)യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ചില ഹദീസുകളിൽ, ഇവർ രണ്ടാൾക്കു പുറമെ, ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയായ ആസിയ, നബി (സ)യുടെ പുത്രിയായ ഫാത്തിമ (റ) എന്നിവരും, വേറെ ചിലതിൽ ഈ നാലു പേർക്കു പുറമെ, നബി (സ)യുടെ പത്നി ആയിശ (റ)യും സ്ത്രീകളിൽവെച്ചു ഉത്തമകളായി എണ്ണപ്പെട്ടു കാണാം. സൂറത്തു-ത്തഹ്‌രീമിൽ, സത്യവിശ്വാസിനികളായ രണ്ടു മാതൃകാവനിതകളുടെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഒന്നാമത്തേത് ഫിർഔന്റെ ഭാര്യയെയും, രണ്ടാമത്തേത് മർയമിനെയുമാകുന്നു.

മേൽക്കണ്ട അനുമോദന സന്ദേശങ്ങൾക്കു പുറമെ, സുജൂദും, റുകൂഉം ചെയ്‌വാനും മലക്കുകൾ മർയം (അ)നോടു ഉപദേശിക്കുന്നു. മുഖം നിലത്തുവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള സാഷ്ടാംഗ നമസ്ക്കാരമാണ് സുജൂദ്. കുമ്പിട്ടു കുനിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന നമസ്ക്കാരമാണ് റുകൂഉ്. അക്കാലത്തുള്ള നമസ്ക്കാര കർമ്മത്തിന്റെയും, നിലവിലുള്ള നമസ്ക്കാര കർമ്മത്തിന്റെയും അനുഷ്ഠാന ക്രമങ്ങളിൽ അൽപമൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കമെങ്കിലും സുജൂദ്, റുകൂഉ്, ഖിയാം (നിറുത്തം) എന്നിവ അന്നും ഇന്നും നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളും തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണ് നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്തുത ഘടകങ്ങളായ ഈ മൂന്നു വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതും. കുമ്പിടുന്നവരോടൊപ്പം കുമ്പിട്ടുകൊള്ളുവാൻ കൽപിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം, നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരോടൊപ്പംചേർന്ന് ഒന്നിച്ച് നമസ്ക്കരിക്കണമെന്നാണെന്നും, നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കാറുള്ള സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ താനും ഉൾപ്പെടേണമെന്നാണെന്നും—ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും—വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. الله اعلم അല്ലാഹു പറയുന്നു:

٤٤- ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ
نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ؕ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ
اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۪
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ○

44. അതു (ഒക്കെയും) അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; നാം നിനക്കു അതു 'വഹ്‌യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകുകയാണ്. മർയമിനെ തങ്ങളിൽ ഏതൊരുവൻ ഏറെറടുക്കണമെന്നു അവർ തങ്ങളുടെ പേനകളും (—അഥവാ അമ്പുകോലുകളും— മുഖേന നറുക്കു) ഇട്ടപ്പോൾ, നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (ല്ലോ). അവർ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

---

(44) ذلك അതു من انباء വാർത്ത(വർത്തമാനം)കളിൽ പെട്ടതാണു الغيب അദൃശ്യത്തിന്റെ نوحيه അതിനെ നാം വഹ്‌യു നൽകുന്നു اليك നിനക്കു وما كنت നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല لديهم അവരുടെ അടുക്കൽ اذ يلقون അവർ ഇടുമ്പോൾ اقلامهم അവരുടെ പേനകളെ, അമ്പുകോലുകളെ ايهم അവരിൽ ഏതൊരുവൻ (ആർ) يكفل ഏറ്റുവാങ്ങും مريم മർയമിനെ وما كنت നീ ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല لديهم അവരുടെ അടുക്കൽ اذ يختصمون അവർ തർക്കിക്കു (കേസ്സുകൂടു) മ്പോൾ.

മർയം (അ) ജനിച്ച ശേഷം മാതാവു തന്റെ നേർച്ച നിറവേറ്റുവാനായി കുട്ടിയെ ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ കൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ നേതാവായിരുന്ന ഇംറാന്റെ പുത്രിയായ ആ കുട്ടിയെ ആർ ഏറ്റുവാങ്ങണമെന്നതിൽ അവിടുത്തെ പുരോഹിത-പരിചാരകവൃത്തങ്ങളിൽ തർക്കമായി. അവസാനം അവർ നറുക്കിട്ടു. സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കാണു നറുക്കു വീണത്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അവരെ ഏറ്റുവാങ്ങി. ഈ സംഭവങ്ങളൊന്നും നടന്നപ്പോൾ നബി (സ) തിരുമേനി അവിടെ ഇല്ലല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു നബി (സ) യെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതെല്ലാം അദൃശ്യ വാർത്തകളാകുന്നു. വഹ്‌യു മുഖേന അല്ലാഹു അറിയച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു നബി (സ) ക്കു അതറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു എന്നു സാരം. ഈ നറുക്കെടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു ബൈബ്ളിൽ ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. വേദക്കാർക്കിടയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിഷയവുമല്ല അത്. നബി (സ) ക്കാകട്ടെ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചയവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ വേദക്കാരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് നബി (സ) ഇത്തരം വർത്തമാനങ്ങൾ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ അതൊന്നും നിഷേധിക്കാതിരുന്നതു നബി (സ) യുടെ സത്യത്തക്കു തെളിവാണെന്ന് വ്യക്തം.

വല്ല വിഷയത്തിലും തർക്കവും ഭിന്നിപ്പും വരുമ്പോഴും നറുക്കു മൂലം തീരുമാനമെടുക്കുന്ന പതിവു ഇന്നും പരക്കെയുള്ളതാണ്. നറുക്കിടുന്നതിന് പലരും പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ ഏതോ ഒരു രൂപം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവർ അവരുടെ പേനകൊണ്ട്—അല്ലെങ്കിൽ അമ്പുകോലുകൊണ്ട്—മുഖേന നറുക്കിട്ടത്. അതെങ്ങിനെയാണ് ഇട്ടതെന്ന് നമുക്കറിഞ്ഞു കൂടാ. എല്ലാവരും അവരവരുടെ വകയായി ഓരോന്നു ജോർഡാൻ നദി(نهر الاردن)യിൽ ഇടുകയും, ആരുടേത് വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിപ്പോകാതെ അവശേഷിച്ചുവോ അയാൾക്കു നറുക്കു വീണതായി കണക്കാക്കുകയുമായിരുന്നു ചെയ്യുന്നതെന്ന് ചിലരൊക്കെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

45. മലക്കുകൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക):

'മർയമേ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു 'വാക്കി'നെക്കുറിച്ചു നിനക്കു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു; —അവന്റെ പേർ, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന 'മസീഹാ' കുന്നു—ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും, [പമുഖനായും, സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽപെട്ടവനായുംകൊണ്ട്.

46. തൊട്ടിലിലായിരിക്കെയും, മദ്ധ്യവയസ്കനായ നിലയിലും അവൻ മനുഷ്യരോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യും; സദ്വൃത്തരിൽപെട്ടവനാകുന്ന (അവൻ).

٤٥-إِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ إِنَّ اللّٰهَ
يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ
اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝
٤٦-وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ۝

---

45. قال പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ملئكة മലക്കുകൾ يامريم മർയമേ ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يبشرك നിനക്കു സന്തോഷവാർത്ത (സുവിശേഷം)അറിയിക്കുന്നു بكلمة ഒരു വാക്ക്കൊണ്ടു منه അവങ്കൽ നിന്നുള്ള اسمه അവന്റെ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ) പേർ المسيح മസീഹു എന്നാകുന്ന عيسى ഈസ (എന്ന) ابن مريم മർയമിന്റെമകൻ وجيها [പമുഖനായിക്കൊണ്ടു في الدنيا ഇഹത്തിൽ والاخرة പരത്തിലും ومن المقربين അടുപ്പിക്കപ്പെട്ട (സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട-അടുപ്പം സിദ്ധിച്ച)വരിൽപെട്ട(വനും) 46. ويكلم അദ്ദേഹം (അവൻ) സംസാരിക്കയും ചെയ്യും الناس മനുഷ്യരോടു في المهد തൊട്ടിലിൽവെച്ച് وكهلا മദ്ധ്യവയസ്കനായും, യുവാവായും ومن الصالحين സദ്വൃത്തരിൽപെട്ട(വനും)

39—ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ 'അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വാക്ക്' (كلمة من الله) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (അ) നബിയാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം സാധാരണ പ്രകൃതിനിയമപ്രകാരം മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ ശിശുക്കളുടെ ജനനമുണ്ടാകുന്നത്. യഹ്യാ (അ)ന്റെ ജനനത്തിൽ മറ്റൊരു നിലക്കുള്ള അസാധാരണതയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ പ്രകൃതിനിയമമനുസരിച്ചുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും ജനനമുണ്ടായത്. ഇതിനൊരു അപവാദമായിരുന്നു ഈസാ (അ) ന്റെ ജനനം. അദ്ദേഹം മാതാപിതാക്കളുടെ സമ്പർക്കത്തിൽ നിന്നോ, സ്ത്രീ പുരുഷബീജ സങ്കലനത്തിൽ നിന്നോ ജനിച്ചതല്ല. അടുത്ത വചനത്തിലും 59—ാം വചനത്തിലും, സൂറത്തു മർയം 35ലും പറയുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹം ഉണ്ടാവണമെന്നു അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഉണ്ടായി എന്നുമാത്രം. അതിനാൽ—അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു വാക്കുമൂലം ഉണ്ടായ ആളാണെന്ന നിലക്ക്—അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി كلمة الله (അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്ക്) എന്നും, كلمة من الله (അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു വാക്കു) എന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ വക ആത്മാവു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ روح الله എന്നും പറയപ്പെടുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'മസീഹു (المسيح)' എന്നു പറയുവാൻ കാരണം പലരും പല വിധത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ ന്യായയുക്തമായി കാണുന്ന അഭിപ്രായം ഇതാണ്: 'മശീഹാ' അല്ലെങ്കിൽ 'മിശിഹാ' എന്ന ഹിബ്രു വാക്കിന്റെ അറബിശൈലി അനുസരിച്ചുള്ള ഉച്ചാരണമാണ് 'മസീഹു'. ആ വാക്കിന്റെ സാകല്പാൽ അർത്ഥം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ—അഥവാ അഭിഷിക്തൻ—എന്നാകുന്നു. ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു യവന

(ഗ്രീക്കു) പദമത്രെ 'ക്രിസ്തു' എന്ന വാക്കും. ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ, ഒരു അറബി വാക്കുതന്നെയാണ് 'മസീഹു' എന്നു വെച്ചാലും അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെയാണ് അപ്പോഴും അതു കലാശിക്കുന്നത്. കാരണം 'തടവുക' എന്നർത്ഥമായ مسح (മസ്ഹ്)ൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കും ആ വാക്ക്. ഒരാളെ രാജാവായോ, പുരോഹിതനായോ വാഴിക്കുമ്പോഴും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലയിൽ ഒരു പ്രത്യേകതരം തൈലം ഒഴിച്ച് തൊട്ടുതടവിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു അഭിഷേക കർമ്മം അക്കാലത്ത് വേദക്കാരിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

ഈസാ (അ) നെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച ഈ മൂന്നു വാക്കുകളെയും കുറെ വലിച്ചു നീട്ടി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈസാ (അ) നബിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികളും കൽപിക്കുന്ന ദിവ്യത്വത്തെ ഖുർആനും അനുകൂലിക്കുന്നുവെന്ന് വരുത്തുവാൻ ഇപ്പോഴും ചില പാതിരിമാർ ഒരു പാഴ്ശ്രമം നടത്താറുണ്ട്. മുസ്ലിം പൊതുജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അടുത്തകാലത്ത് ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ കുതന്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമാണതും. പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മക്കു തെളിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനേ ആ കുതന്ത്രം ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു മലക്കുകൾ മർയം (അ) ബീവിക്കു സുവിശേഷം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയെ കുറിക്കുന്ന വിശേഷണനാമമായി كلمة من الله (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വാക്കു) എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുവ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥാനപദവിയെ കുറിക്കുന്ന المسيح (അഭിഷിക്തൻ) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചു. പിന്നീടാണ് സാക്ഷാൽ പേരായ عيسى (ഈസാ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പേരുകൊണ്ടും മതിയാക്കാതെ ابن مريم (മർയമിന്റെ മകൻ) എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഈസാ(അ)നെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോഴെ, പലപ്പോഴും ഖുർആനിൽ മർയമിന്റെ മകൻ എന്ന ഈ വിശേഷണത്തോടുകൂടിയാണ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. പിതാവില്ലാതെ—മാതാവിൽനിന്ന് മാത്രം—ജനിച്ച ആളാണദ്ദേഹമെന്നുള്ളതിനു പുറമെ, ഈ പ്രയോഗത്തിൽ വേറെയും സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ, ദൈവപുത്രൻ എന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദത്തിന്റെയും, യോസേഫിന്റെ പുത്രനെന്നും (*) വ്യഭിചാര പുത്രനെന്നുമുള്ള യഹൂദികളുടെ വാദത്തിന്റെയും ഖണ്ഡനം കൂടി അതുളക്കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പ്രമുഖനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച ആളാണെന്നും, സദ്വൃത്തരിൽ പെട്ടവനാണെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം വ്യക്തമാണല്ലോ. തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യ വയസ്കനായിരിക്കുമ്പോഴും ജനങ്ങളോട് സംസാരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്ക് ശൈശവത്തിലും, പ്രവാചകനും ദൈവദൂതനുമെന്ന നിലക്ക് വലുപ്പത്തിലും സംസാരിക്കുമെന്നായിരിക്കും. പ്രസവം കഴിഞ്ഞരശഷം കുട്ടിയുമായി മർയം (അ) ജനമദ്ധ്യ വന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അവരുടെ നേരെ ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുവെന്നും, അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം കുട്ടിയുടെ നേരെ അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനും പ്രവാചകനുമാണെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹം അപ്പോൾ പറയുകയുണ്ടായെന്നും സൂറത്തു മർയമിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (മർയം27–33)

47. അവൾ (മർയം) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ, എനിക്കെങ്ങനെ കുട്ടിയുണ്ടാകും? എന്നെ ഒരു മനുഷ്യനും സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ!'

അവൻ പറഞ്ഞു: 'അങ്ങിനെത്തന്നെയാണ് (കാര്യം); അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കുന്നു

٤٧- قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ

---

47. قالت അവൾ പറഞ്ഞു رب എന്റെ രക്ഷിതാവെ انى يكون എങ്ങിനെയുണ്ടാകും لى എനിക്ക് ولد ഒരു കുട്ടി ولم يمسنى എന്നെ തൊട്ടിട്ടുമില്ല بشر ഒരു മനുഷ്യൻ قال അവൻ പറഞ്ഞു كذلك അപ്രകാരമാണ് الله يخلق അല്ലാഹു സൃഷ്ടിക്കുന്നു ما يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്

(*) കന്യകയായ മർയമിനെ ദാവീദു വംശജനായ യോസേഫു വിവാഹം ചെയ്വാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. മർയം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ഗർഭം ധരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിപ്പാൻ മടിച്ചു. പിന്നീട് മർയമിന്റെ പരിശുദ്ധത മനസ്സിലായപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്തു, മാതാവിനെയും കുട്ടിയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിതൃസംരക്ഷണങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളും ബൈബ്ളും (മത്തായി അ:1,2) പറയുന്നത്. ഈസാ (അ)നെക്കുറിച്ചു അപവാദങ്ങൾ പറയുവാൻ ജൂദന്മാർക്ക് ഇതുവളരെ സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

(അതെ) അവൻ ഒരു കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്താൽ, അതിനോട് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് മാത്രം പറയുന്നു; അപ്പോഴേ അതു ഉണ്ടാകുന്നു.'

إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ○

اذا قضى അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ امرا ഒരു കാര്യം فانما يقول എന്നാലവൻ പറയുകമാത്രം ചെയ്യും له അതിനോട്, അതിനെക്കുറിച്ച് كن ഉണ്ടാകുക എന്നു فيكون അപ്പോഴതു ഉണ്ടാകും

അല്ലാഹുവിന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്ന് സകരിയ്യ (അ) നെപ്പോലെത്തന്നെ, മർയം (അ) ബീവിക്കും അറിയാം. പക്ഷെ, നിയമാനുസൃതമായ രീതിയിലോ അല്ലാതെയോ പുരുഷ സമ്പർക്കമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീക്കു കുട്ടി ജനിച്ച ഒരു സംഭവം ഇതിന് മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർക്കതിൽ അത്ഭുതം തോന്നുകയും, അതെങ്ങിനെയാണെന്നറിയുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ചോദ്യത്തിനു ലഭിച്ച മറുപടിയാകട്ടെ മർയമിനു മാത്രം ബാധകമായ മറുപടിയായിരുന്നില്ല. കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള എല്ലാ അത്ഭുത സംഭവങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു മറുപടിയായിരുന്നു അത്. അതെ, 'കാര്യം അങ്ങിനെയൊക്കെത്തന്നെ. അല്ലാഹു എന്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യവും—അതു പ്രകൃതി സാധാരണമായതാവട്ടെ, അല്ലാത്തതാവട്ടെ-ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു ഉണ്ടാകണമെന്നു അതിനോട് കൽപിക്കുകയേ വേണ്ടൂ, അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും.' ഇതായിരുന്നു മറുപടി.

പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെന്നു നാം ധരിച്ചുവരുന്നതും, നമുക്ക് സുപരിചിതവുമായ കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകൾക്കു നിരക്കാത്ത സംഭവങ്ങളൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നൊരു ധാരണ മനസ്സിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചിലർക്കു ഈസാ (അ) ന്റെ ജനനം പിതാവില്ലാതെയായിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുവാൻ കുറെ മനപ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്നതായി കാണുന്നു. മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ടവരാകകൊണ്ട് ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളെ പരസ്യമായി നിഷേധിക്കുവാൻ അവർക്ക് ധൈര്യക്ഷയവും! അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത യുക്തിവാദത്തിനു രണ്ടു സമർത്ഥന മാർഗ്ഗങ്ങളാണവർ സ്വീകരിക്കാറുള്ളത്. (1) യോസേഫ് എന്നു പേരായ ഒരാൾ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് മർയം (അ) ഗർഭിണിയായതെന്ന ബൈബ്ളിലെ പ്രസ്താവന അൽപം വലിച്ചു നീട്ടിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനം. (2) ഈസാ (അ) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണെന്നു ഖുർആൻ ഖണ്ഡിതമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചില്ലെന്നു തട്ടിമൂളിക്കൽ. വാസ്തവത്തിൽ, ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്ലിമെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൊറ്റ വ്യക്തിക്കും ഈ പുതിയ വാദം സ്വീകരിക്കുക സാധ്യമല്ല. അത്രയുമല്ല, അതു ശരിയായേക്കുമോ എന്നൊരു നേരിയ സംശയം പോലും തോന്നുവാനവകാശമില്ല. 'ഈസാക്കു പിതാവില്ല' എന്നൊരു വാക്കു ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതു ശരിതന്നെ. അതേസമയത്തു പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളാണദ്ദേഹമെന്ന് പ്രാഥമിക മനുഷ്യ ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ളവർക്കെല്ലാം മനസ്സിലാകുമാറുള്ള വാക്കുകളും, പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ നിരവധിയുണ്ടുതാനും. ഈസാ (അ) ക്കു പിതാവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ, പിതാവിൽ നിന്നും മാതാവിൽ നിന്നുമായി അദ്ദേഹം ജനിച്ചുവെന്നോ സൂചിപ്പിക്കുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്ന-ഒരൊറ്റ വാക്കെങ്കിലും ഖുർആനിൽ തൊട്ടു കാണിക്കുവാൻ അവരെ നാം ധൈര്യസമേതം വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. قل فلله الحجة البالغة

സകരിയ്യാ (അ) നബിയുടെയും, മർയം (അ)ന്റെയും കഥകളിൽ, അവർക്കു സന്താനമുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതു മലക്കുകളാണ്. അതിനെത്തുടർന്നു അവർ രണ്ടുപേരും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതും 'റബ്ബേ (رب)' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുമായിരുന്നു. അഥവാ മലക്കുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തു മർയമിലെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കു സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, തനിക്കെങ്ങിനെ കുട്ടിയുണ്ടാകുമെന്നു മർയം (അ) ചോദിച്ചതു മലക്കിനോടായിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. (മർയം: 7, 20, 21 നോക്കുക.) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ദൗത്യം അപ്പടി എത്തിക്കുക മാത്രമാണ മലക്കുകൾ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ ആ ദൗത്യനിർവ്വഹണവേളയിൽ അവർ പറയുന്നതും, അവരോടു പറയപ്പെടുന്നതുമെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതും, അല്ലാഹുവിനോട് പറയപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതാണു ഈ വ്യത്യസ്തമായ പ്രസ്താവനകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യം. സകരിയ്യാ (അ) നബിയുടെ ചോദ്യത്തിനു നൽകിയ മറുപടിയിൽ الله يفعل ما يشاء (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ചെയ്യും) എന്നും, മർയം (അ)ന്റെ ചോദ്യത്തിനു

നൽകിയ മറുപടിയിൽ الله يخلق ما يشاء (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് സൃഷ്ടിക്കും) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. സകരിയ്യാ (അ) നബിക്കു കുട്ടി ജനിച്ചതിലുള്ള അസാധാരണത്വം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിലും ഭാര്യ പ്രസവിക്കാത്ത വന്ധ്യയായിരുന്നതിലുമായിരുന്നു. മർയം (അ)ന്നു കുട്ടി ജനിച്ചതിലുള്ള അസാധാരണത്വമാകട്ടെ, അതിലും ഉപരിയായതാണ്. പുരുഷന്റെ നാമമാത്ര സ്പർശനം പോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ത്രീയിൽ നിന്നാണ് ആ കുട്ടിയുടെ ജനനം. പക്ഷേ, ഈ കാരണത്താൽ ആ കുട്ടി ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ ഒന്നും തന്നെ ആകുന്നില്ലെന്നും, ആ കുട്ടിയും മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി മാത്രമാണെന്നും, അല്ലാഹു എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലും അത് അവന് ചെയ്വാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ലെന്നുമുള്ള സൂചനകളും രണ്ടാമത്തെ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം.

യഹ്യാ (അ)ന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് സകരിയ്യാ (അ)ക്കും, ഈസാ (അ)യുടെ ജനനത്തെക്കുറിച്ച് മർയം (അ)നും നൽകപ്പെട്ട സന്തോഷ വാർത്തകളെ സംബന്ധിച്ച് ലൂക്കോസ് 1-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബൈബിൾ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. യഹ്യാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം സൂറത്തു മർയമിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ യഥാസ്ഥാനത്ത് നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈസാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ച അതിലെ പ്രസ്താവന ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ആ നാളുകൾ (സെഖര്യാവു മൗനമായിരുന്ന നാളുകൾ) കഴിഞ്ഞിട്ടു ഭാര്യ എലിശബെത്ത് ഗർഭം ധരിച്ചു....ആറാം മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രിയേൽ ദൂതനെ നസറേത്ത് എന്ന ഗലീലയിൽ യോസേഫ് എന്നൊരു പുരുഷനു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകാ മറിയയുടെ അടുക്കൽ അയച്ചു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: വന്ദനം. കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെയുണ്ട്. അവൾ ഭ്രമിച്ചു. ദൂതൻ: മറിയയേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ. നിനക്ക് ദൈവകൃപ ലഭിച്ചു. നീ ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും. അവനു യേശു (*) എന്ന് പേർ വിളിക്കണം. 'അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും, കർത്താവായ ദൈവം അവന്റെ [യേശുവിന്റെ] പിതാവായ ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കും. യാക്കോബു ഗൃഹത്തിന് എന്നും രാജാവാകും എന്നും പറഞ്ഞു. മറിയ: ഞാൻ പുരുഷനെ അറിയായ്കയാൽ ഇത് എങ്ങനെ സംഭവിക്കും? ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെ മേൽ വരും. അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെ മേൽ നിഴലിടും. ആകയാൽ, ഉത്ഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധ പ്രജ 'ദൈവപുത്രൻ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരി എലീശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മച്ചി എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾക്ക് ഇത് ആറാം മാസം. ദൈവത്തിനു ഒരു കാര്യവും അസാധ്യമല്ലല്ലോ....' (ലൂക്കോസ് 1:26-38.)

മർയം (അ)നു ലഭിച്ച ഈ സുവിശേഷ വാർത്തയെപ്പറ്റി ബൈബിളിൽ ലൂക്കോസു മാത്രമേ ഉദ്ധരിച്ചു കാണുന്നുള്ളു. ലൂക്കോസിന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ കുറേയെല്ലാം ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയുമായി യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും 'അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ', 'ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സത്യവിരുദ്ധമായ ചിലതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇത് ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെയോ മറ്റോ വക കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളു. മറ്റു സുവിശേഷങ്ങളുടെ കർത്താക്കളാരും ഈ വാക്കുകളും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, 'ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനം അവനു കൊടുക്കു'മെന്നും, 'അവൻ എന്നും രാജാവാകു'മെന്നും പറഞ്ഞതും ശരിയല്ല. യേശു ഒരു രാജാവായിരുന്നില്ലെന്നും, ദാവീദിന്റെ (ദാവൂദ്-അ-ന്റെ) സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ലൂക്കോസാണെങ്കിൽ, യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനോ, ശിഷ്യൻമാരുടെ ശിഷ്യനോ അല്ല. പിൽക്കാലത്തു ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച ഒരാൾ മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, പിൽക്കാലത്തു പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട ക്രിസ്തീയവിശ്വാസ സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് ലൂക്കോസ് തന്റെ സ്വന്തം വകയായി യേശുവിന് നൽകിയ സ്ഥാനപദവികളാണവയെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷ പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭം തന്നെ ഇങ്ങിനെയാണ്: 'നമ്മുടെ ഇടയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചുവരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ ചരിത്രം ചമെപ്പാൻ പലരും തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് അതു ക്രമമായി എഴുതുന്നത് നന്നെന്ന് എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു'. ഈ മുഖവുര പ്രസ്തുത അനുമാനത്തിനു ശക്തി കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇടക്കുവെച്ചു മർയം (അ)ന്റെ ചോദ്യവും, അതിന്റെ ഉത്തരവും ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം, മലക്കുകളുടെ സുവിശേഷ വാർത്തയുടെ ബാക്കിഭാഗം അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ തുടരുന്നു:-

٤٨-وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝

48. 'അവൻ [അല്ലാഹു] അവനു [ഈസാക്കു] ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും;-

---

48. ويعلمه അവൻ അവനു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും الكتاب ഗ്രന്ഥം والحكمة വിജ്ഞാനവും والتورية തൗറാത്തും والانجيل ഇഞ്ചീലും

---

[*] ഹിബ്രു ഭാഷയിലെ 'യോശുവാ' (يسوع) എന്ന വാക്കും, യവന ഭാഷയിലെ 'യേശു' എന്ന വാക്കും ഏതാണ്ടു ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയുള്ളതാകുന്നു.

٤٩-وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ۙ
أَنِّى قَدْ جِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ
أَنِّىٓ أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيْـَٔةِ ٱلطَّيْرِ
فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًۢا
بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ
وَأُبْرِئُ ٱلْأَكْمَهَ وَٱلْأَبْرَصَ
وَأُحْىِ ٱلْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۖ
وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ ۙ
فِى بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً لَّكُمْ إِن
كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝

49. ‘ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിലേക്കു റസൂലായും (അവനെ അയക്കും): നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു വെന്നു (ള്ള ദൗത്യവുമായി); അതായതു, പക്ഷിയുടെ ആകൃതിപോലെ കളിമണ്ണിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു (രൂപം) സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തരും; എന്നിട്ട് ഞാനതിൽ ഊതും, അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദംകൊണ്ട് അത് പക്ഷിയായിത്തീരും. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദംകൊണ്ട് ജാത്യാന്ധനെയും, വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും ഞാൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനെയും, നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വൃത്താന്തമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, അതിൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ.

٥٠-وَمُصَدِّقًا لِّمَا
بَيْنَ يَدَىَّ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ
وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ ٱلَّذِى
حُرِّمَ عَلَيْكُمْ ۚ وَجِئْتُكُم بِـَٔايَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ
فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝

50. ‘തൗറാത്താകുന്ന എന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ചിലതു നിങ്ങൾക്ക അനുവദനീയമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടിയും (ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു). നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

---

49. ورسولا ദൂതനായും الى بنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിലേക്ക انى قد جئتكم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന باية ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടു من ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന انى اخلق ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ച് (രൂപപ്പെടുത്തി)ഉണ്ടാക്കുമെന്നു لكم നിങ്ങൾക്ക من الطين കളിമണ്ണിനാൽ كهيئة ആകൃതി (രൂപം-മാതിരി)പോലെ الطير പക്ഷി (പറവ)യുടെ فانفخ എന്നിട്ടു ഞാൻ ഊതും فيه അതിൽ فيكون അപ്പോൾ അതായിത്തീരും طيرا പക്ഷി باذن الله അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി (ഉത്തരവു-അനുവാദം) കൊണ്ടു وابرئ ഞാൻ ഒഴിവാക്കുക(സുഖപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും الاكمه ജാത്യാന്ധനെ (പിറവിയിലേ അന്ധനായവനെ) والابرص വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരനെയും واحيى ഞാൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും الموتى മരണപ്പെട്ടവരെ باذن الله അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദംകൊണ്ടു, ഉത്തരവു[പകാരം وانبئكم ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വൃത്താന്തമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും بما تأكلون നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിനെപ്പറ്റി وما تدخرون നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയും في بيوتكم നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ان في ذلك നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لآية لكم നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مؤمنين വിശ്വാസികൾ

50. ومصدقا സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായും لما بين يدى എന്റെ മുന്നിലുള്ളതിനെ من التورية തൗറാത്താകുന്ന, തൗറാത്തിൽനിന്ന് ولاحل لكم നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ അനുവദനീയമാക്കുവാനും بعض الذى യാതൊന്നിൽ ചിലത് حرم عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട وجئتكم ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന باية ദൃഷ്ടാന്തവുമായി من ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന فاتقوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ الله അല്ലാഹുവിനെ واطيعون എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ

51. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എൻെറ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാകുന്നു; അതിനാൽ അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. ഇതു നേരെ (ചൊവ്വെ) യുള്ള പാതയാകുന്നു. [ഇതൊക്കെയാണു എൻെറ ദൗത്യം]'

٥١-إِنَّ اللَّهَ رَبِّي
وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ
هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ○

---

51. ان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ربي وربكم എൻെറ റബ്ബും നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമാണ് فاعبدوه അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ هذا صراط ഇതു ഒരു പാതയാകുന്നു مستقيم നേരായ, ചൊവ്വായ

തനിക്കു ജനിക്കുവാൻ പോകുന്ന കുട്ടി ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഒരു പ്രമുഖനായിരിക്കും, ശിശുവായിരിക്കുമ്പോഴും മദ്ധ്യവയസ്കനായിരിക്കുമ്പോഴും അവൻ ജനങ്ങളോടു സംസാരിക്കും എന്നും മററും മലക്കുകൾ മർയം (അ) നോട് പറഞ്ഞതായി 45, 46 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന് വേദ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വ വിജ്ഞാനങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ഇസ്രാഈല്യരിലേക്കു റസൂലായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അവർ തുടർന്നറിയിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി, അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'രിസാലത്തിൻെറ' (ദിവ്യദൌത്യത്തിൻെറ) പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, പ്രധാന ദൗത്യവിഷയങ്ങൾ എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥം (الكتاب) എന്ന വാക്കിൽ, എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പൊതുവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പുറമെ ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാനങ്ങളെല്ലാം തത്വവിജ്ഞാനം (الحكمة) എന്ന വാക്കിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. (ഈ വാക്കിൻെറ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പററി അൽബഖറ 129-ാം വചനത്തിൻെറ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക) ഇസ്രാഈല്യർക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ളതും, മൂസാ (അ) നബിക്കു അവതരിച്ചതുമായ തൗറാത്തു തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (അ) ൻെറ കാലത്തും മതത്തിൻെറ നിയമ സംഹിതയായി—ന്യായപ്രമാണമായി—പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈസാ (അ) ക്കു പ്രത്യേകമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥമാണ് ഇഞ്ചീൽ എന്ന സാക്ഷാൽ സുവിശേഷം. അതുകൊണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പററി ആദ്യം പൊതുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, തൗറാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ രണ്ടു വേദഗ്രഗ്ഥങ്ങളും ഈസാ (അ) നബിക്കു ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (അ) ക്കു എഴുത്തും വായനയും അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടും, അദ്ദേഹത്തിനു തൗറാത്തും ഇഞ്ചീലും പഠിപ്പിക്കുമെന്നു പിന്നീട് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടും يعلمه الكتاب എന്ന വാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം 'അദ്ദേഹത്തിന് എഴുത്ത് പഠിപ്പിക്കും' 'എന്നാണ്—അഥവാ വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കും എന്നല്ല—എന്നു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ധാത്വർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ അതിനു സാധ്യതയുണ്ടു താനും. ഈസാ (അ) ഇസ്രാഈൽ സമുദായത്തിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ട ഒരു റസൂലായിരുന്നുവെന്നും (ورسولا الى بنى اسرائيل) ഈ സുവിശേഷത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ജനസമുദായത്തിനും റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദു (സ) തിരുമേനി വന്നശേഷം ഇസ്രാഈല്യർ മുഴുവനും തിരുമേനിയെ പിൻപററുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാണെന്നും ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പല മഹാൻമാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, ഓരോ കാലത്തു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന റസൂലുകളുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവരുടെ കൈക്കു അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്താറുള്ള അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ('മുഅ്ജിസത്തുക'ൾ) അത തു കാലത്തെ ജനങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കും, പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചായിരിക്കും, വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നത്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ കാലം 'സിഹ്റി' നു വളരെ പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സിഹ്റിനെ വെല്ലുന്നവയായിരുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലം സാഹിത്യത്തിനു വളരെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന കാലമായിരുന്നു. തിരുമേനിക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രധാന ദൃഷ്ടാന്തം സാഹിത്യകാരൻമാരെ വെല്ലുന്ന ഖുർആനാകുന്നു. അതുപോലെ, ഈസാ (അ) നബിയുടെ കാലമാകട്ടെ, തത്വശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം മുതലായവയിൽ വളരെ പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു കാലമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അങ്ങിനെയുള്ള ശാസ്ത്രീയ കഴിവുകളെയെല്ലാം വെല്ലുമാറുള്ളവയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവാചകത്വവും സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയെന്നതിനു പുറമെ, മറെറാരു രഹസ്യംകൂടി അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു ആലോചിച്ചാൽ കാണാവുന്നതാണ്. പിതാവില്ലാതെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജനനത്തിൽ അസംഭവ്യതയൊന്നുമില്ല എന്നുകൂടി തെളിയിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ളതാണവ. സയ്യിദ്ഖുത്ത്ബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, നിർജ്ജീവ വസ്തുവിന് ജീവൻ നൽ

കുക, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുക, മറഞ്ഞകാര്യം പറയുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടികളിൽപെട്ട ഒരാളുടെ കൈക്കു സംഭവിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്—മനുഷ്യനെ അളക്കുന്ന മാനദണ്ഡം കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെയും അളക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തപക്ഷം—ആരുടെ കൈക്കു അവൻ അവ വെളിപ്പെടുത്തിയോ ആ ആളെ സാധാരണക്കെതിരായി, പിതാവില്ലാതെ ജനിപ്പിക്കുവാനും കഴിയുമെന്നുള്ളതിലുണ്ടോ വല്ല സംശയവും?!

ഈസാ (അ) ന്റെ 'മുഅ്ജിസത്തു'കളായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: (1) കളിമണ്ണുകൊണ്ട് പക്ഷികളുടെ ആകൃതിയിൽ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിൽ അദ്ദേഹം ഊതിയാൽ അതു പക്ഷിയായിത്തീരുക. (2) രോഗം നിമിത്തമോ മറേറാ അല്ലാതെ, ജനനാൽതന്നെ കാഴ്ചയില്ലാത്തവരായ ജാത്യാന്ധൻമാരെയും, മാറാവ്യാധിയായ വെള്ളപ്പാണ്ഡുകാരെയും സുഖപ്പെടുത്തി വിടുക. (3) മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുക. (4) ജനങ്ങൾ തിന്നുന്നതും, അവർ വീട്ടിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതുമായ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുക. അഥവാ അങ്ങിനെയുള്ള മറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾ പറയുക. ഇവയെല്ലാം ചിലപ്പോഴെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവാമെന്നു നമുക്കു തീർത്തുപറയാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി എണ്ണുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും കണ്ടിട്ടുപോലും അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും കയ്യേറ്റം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു യഹൂദികൾ ചെയ്തതെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. ബൈബ്ളിലെ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ-അവയിലെ സത്യാസത്യങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും—ജന്മാന്ധയും പാണ്ഡും അദ്ദേഹം സുഖപ്പെടുത്തിയ പല സംഭവങ്ങളും, മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിച്ച ചുരുക്കം ചില സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാവുന്നതുമാണ് മുഅ്ജിസത്തുകളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞശേഷം ان فى ذلك لاية لكم ان كنتم مؤمنين (നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കതിൽ ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ ഇതു വ്യക്തമാണ്. ഇതെല്ലാം എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്നു അദ്ദേഹം വാദിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവയൊന്നും സംഭവിച്ചു കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയെക്കാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസത്യതക്കാണല്ലോ തെളിവായിത്തീരുക. എന്നാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെന്നോണം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ പലതും ചില രിവായത്തുകളിലും, ബൈബ്ളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാമെന്നല്ലാതെ ഒന്നിനും വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവു കാണുന്നില്ല.

ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതായുണ്ട്. قد جئتكم باية من ربكم (നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു ഈസാ (അ) ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു വെളിപ്പെടുമെങ്കിലും അവയുടെ യഥാർത്ഥ കർത്താവ് അല്ലാഹുവാണെന്നാണിതു കാണിക്കുന്നത്. പിന്നീട് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞപ്പോഴും അതെല്ലാം ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (باذن الله) ആകുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ മാഇദ 110ൽ ഈസാ (അ)നെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ഇതേ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോഴും, അവയെല്ലാം നീ ചെയ്യുന്നതു എന്റെ അനുവാദപ്രകാരം (باذنى) ആണെന്നു അവിടെയും ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിരുത്താതെ, പലർക്കും അമളി പിണയുകയും, അങ്ങനെ, പ്രവാചകൻമാരും അല്ലാത്തവരുമായ പല മഹാന്മാർക്കും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപ്പിക്കുവാൻ ഇടയാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാത്മാക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അവർക്കു പല അസാധാരണ സംഭവങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്തുവാനും, ചിലമറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയുവാനും കഴിയുമെന്നും അവർ ധരിച്ചുവശായിരിക്കുന്നു. ഈ ധാരണ നിമിത്തം മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ ശിർക്കു പരമായ എത്രയോ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ കടന്നുകൂടിയിരിക്കുകയാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടുകൂടി അയക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാക്കുപോലും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെ അനുവാദപ്രകാരം മാത്രമേ അവർക്കും അതിനു സാധ്യമുള്ളു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما كان لرسول ان يأتى باية الا باذن الله لكل اجل كتاب - الرعد (ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവരാനാകുകയില്ല. എല്ലാ അവധിക്കുമുണ്ട് ഓരോ നിയമ നിശ്ചയം. (റഅ്ദു:38.)

ഈസാ (അ) നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഒന്നു:) തന്റെ മുമ്പിലുള്ള തൗറാത്താകുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തെ അദ്ദേഹം സത്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അതെ, അദ്ദേഹം തൗറാത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും തൌറാത്തിന്റെ നിയമ നടപടികളെ പിൻപററുകയും അതിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു അവതരിപ്പിച്ച ഇഞ്ചീൽ ഒരു പുതിയ നിയമ സംഹിതയായിരുന്നില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ഉപമകൾ ആദിയായവയാണ് അവയിലെ പ്രധാന ഉള്ളടക്കം. ഇഞ്ചീൽ (الانجيل) എന്ന വാക്കിനു തന്നെ സുവിശേഷമെന്നാണർത്ഥം. ഈ വാസ്തവം യേശുവിന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ ബൈബ്ൾ ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ

(തൗറാത്തിനെ)യോ, പ്രവാചകൻമാരെയോ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, **നിവൃത്തി**പ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്. സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും വരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞു പോകയില്ല.' (മത്തായി, 5. 17. 18)

(മറെറാന്നു:) ഇസ്രാഈല്യരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കും. ഇപ്പറഞ്ഞതിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെടുന്നു: (1) പൊതുവിൽ തൗറാത്തിന്റെ നിയമനടപടി തന്നെയാണ് അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റുന്നതെങ്കിലും അതിൽ ഇസ്രാഈല്യർക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ നിരോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു 'നസ്ഖ്' ചെയ്യപ്പെടുക (ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. യഹൂദികൾക്കു അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില വസ്തുക്കൾ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി അല്ലാഹു (4: 160; 6: 146) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള വല്ലതും പിന്നീടു ഈസാ (അ) ന്റെ കാലത്തു അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കാം. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണു ഇബ്നുകഥീർ (റ) മുതലായവർ ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുപോലെയുള്ള വല്ല നിയമങ്ങളിലും കാലാനുസൃതമായ എന്തെങ്കിലും ചില്ലറ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതു തൗറാത്തിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു എതിരാകുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. (2) യഥാർത്ഥത്തിൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവയല്ലെങ്കിലും പുരോഹിതൻമാരുടെയോ മറേറാ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാരണമായി നിഷിദ്ധങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെട്ടു വന്നിരുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ വിധി തുറന്നു കാട്ടും. ഈസാ (അ) പറഞ്ഞതായി മറെറാരു സ്ഥലത്തു وَلِأُبَيِّنَ لَكُم بَعضَ الَّذِي تَختَلِفُونَ فِيهِ (നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചിലതു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാനും (സുഖ്റുഫ്:63) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഈ അഭിപ്രായത്തിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. الله اعلم

അവസാനം, 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു' വെന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും മൗത്യ പ്രധാനമായ മൗലിക തത്വങ്ങൾ ഈസാ (അ) നബിയും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. فاتقوا الله واطيعون .... صراط مستقيم അതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, എന്നെ അനുസരിക്കണം, എന്നേയും നിങ്ങളുടെയും റബ്ബ് അല്ലാഹുതന്നെയാണ്. അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, ഇതാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള മാർഗ്ഗം എന്നൊക്കെ. ഈ ഉൽബോധനങ്ങൾക്ക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തുതന്നെ വ്യാഖ്യാനം നൽകിയാലും ശരി അവരുടെ അംഗീകൃത വേദഗ്രന്ഥങ്ങളായി അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലവിലുള്ള സുവിശേഷങ്ങളിൽ ഈ പരമാർത്ഥം ഇന്നും അവിടവിടെയായി ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നേ വസ്തുത അവർക്കു പോലും നിഷേധിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല. ഉദാഹരണമായി: പിശാചിന്റെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനായ അവസരത്തിൽ യേശു അവനോട് പറയുകയാണ്: 'സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്ന എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പിശാച് അവനെ വിട്ടുപോയി.' (മത്തായി, 4:10,11) ജൂദ പണ്ഡിതൻമാരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് യേശു പറയുന്നു:'.... ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവ വചനത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കപട ഭക്തിക്കാരായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് യെശയ്യാവു പറഞ്ഞതു ശരി: 'ഈ ജനം അധരംകൊണ്ട് എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം എങ്കൽനിന്നു ദൂരത്തു അകന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകൽപനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ ഇവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു.' (മാർക്കോസ്, 7: 5–7; മത്തായി, 15:7–9).

٥٢-فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَى مِنهُمُ الكُفرَ
قَالَ مَن أَنصَارِيٓ إِلَى اللَّهِۖ
قَالَ الحَوَارِيُّونَ نَحنُ أَنصَارُ اللَّهِۖ
ءَامَنَّا بِاللَّهِۖ
وَاشهَد بِأَنَّا مُسلِمُونَ ○

52 എന്നിട്ട് ഈസാ അവരിൽ [ഇസ്രാഈല്യരിൽ] നിന്നു അവിശ്വാസത്തെ (അനുഭവത്തിൽ) അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള (മാർഗ്ഗത്തിൽ) എന്റെ സഹായികൾ ആരുണ്ട്?'

'ഹവാരീകൾ' പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ (മാർഗ്ഗത്തിൽ) സഹായികളാകുന്നു; ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ 'മുസ്ലിം' കളാകുന്നു വെന്ന് താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യണം.

---

52. فلما احس എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞാരെ عيسى ഈസാ منهم അവരിൽനിന്നു الكفر അവിശ്വാസം قال അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു من انصارى എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ് الى الله അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് قال الحواريون ഹവാരികൾ പറഞ്ഞു نحن ഞങ്ങൾ انصار الله അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാകുന്നു امنا بالله ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു واشهد താങ്കൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുക بانا مسلمون ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെന്നു

٥٣-رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ
وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ○

53 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ.നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ ഞങ്ങളം വിശ്വസിക്കുകയും, ഞങ്ങളം റസൂലി'നെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തേണമേ!'

٥٤-وَمَكَرُوْا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ
وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ○

54 അവർ [അവിശ്വാസികളം] തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു; അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു

---

53. ربنا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ امنا ഞങ്ങളം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بما انزلت നീ അവതരിപ്പിച്ചതിൽ واتبعنا ഞങ്ങളം പിൻപറ്റുകയും, ചെയ്തിരിക്കുന്നു الرسول റസൂലിനെ فاكتبنا അതിനാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തണേ مع الشاهدين സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം 54. ومكروا അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു ومكر الله അല്ലാഹു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ خير الماكرين തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു.

സൂ: സ്വഫ്-ഹിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു എന്റെ സഹായികളം ആരാണ് എന്നു 'ഹവാരീ'കളോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങളം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളാണ് എന്ന് ഹവാരീകളം പറഞ്ഞതുപോലെ, നിങ്ങളം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായികളായിത്തീരുവിൻ. എന്നിട്ട് ഇസ്രാഈൽ സന്തതികളിൽനിന്നു ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചു; ഒരു വിഭാഗം അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു അവരുടെ ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ നാം ബലം നൽകി. അങ്ങിനെ, അവർ (വിജയം നേടി) പ്രത്യക്ഷരായിത്തീർന്നു. (يا ايها الذين امنوا كونوا انصار الله ... الصف) 'ഹവാരി'കളം (الحواريون) എന്ന പദത്തിന്റെ വാക്കർത്ഥത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. അവർ അലക്കുകാരായിരുന്നുവെന്നും, മൽസ്യവേട്ട നടത്തുന്നവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഏതായാലും 'സഹായികളം' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അഹ്സാബ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നബി (സ) ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, സുബൈർ (റ) വേഗം ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി, 'എന്റെ ഹവാരിയാണ് സുബൈർ' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. (ബു;മു.)

ഈസാ (അ) നബിയുടെ സത്യോപദേശങ്ങളം സ്വീകരിക്കാതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളം വകവെക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത—ഇസ്രാഈല്യർ—അവിശ്വാസത്തിൽ ശഠിച്ചു നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യദൗത്യം നിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അവർ കള്ളാരോപണങ്ങളം തൊടുത്തുവിടുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢശ്രമങ്ങളം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കണ്ടപ്പോൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുവാൻ ആരാണു തയ്യാറുള്ളത്. (من انصاري الى الله) എന്ന തന്റെ അനുയായികളോട് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. കൂറച്ചാളകളം മുന്നോട്ടുവന്നു ഞങ്ങളം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറാണ് (نحن انصار الله) എന്നറിയിച്ചു അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മതം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞങ്ങളം ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാണെന്നു താൽപര്യം. ഇവരാണ് 'ഹവാരികളം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടത്. ഇവർ പന്ത്രണ്ടു പേരായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) തങ്ങളം യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾക്കു നിരുപാധികം കീഴടങ്ങിയവരും (മുസ്ലിംകളും, മുസ്ലിംകളും) ആണെന്നും ഈസാ (അ) ന്റെ മുമ്പിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും, റസൂലിനെ പിൻപറ്റിയ സത്യസാക്ഷികളിൽ തങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനായി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിച്ചവരാകട്ടെ—ഇവരാണ് ബഹുഭൂരിഭാഗവും—അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യപ്രബോധനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പല കുതന്ത്രങ്ങളും അക്രമങ്ങളും നടത്തിപ്പോന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കെതിരായ ചില തന്ത്രങ്ങളം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത്.

ഈസാ (അ) നബിയിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച തന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അവർ ഈസാ (അ) ക്കെതിരെ പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളം എന്തായിരുന്നുവെന്നു

ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും മറ്റുമായി അവ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരപുത്രൻ, ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരൻ, കള്ളവാദി, രാജദ്രോഹി, മതദ്രോഹി, ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പും കലഹവുമുണ്ടാക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ ആരോപിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരിണി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ആ പ്രവാചകവര്യന്റെ തത്വോപദേശങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾ ആകൃഷ്ടരാകുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പൌരോഹിത്യ താൽപര്യങ്ങൾക്കും പാരമ്പര്യാചാരങ്ങൾക്കും അത് മൂലം ഹാനിനേരിടുമെന്ന ഭയവും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണം. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യദൌത്യവും ലഭിക്കുകയും. അദ്ദേഹം മത പ്രബോധനം ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തതോടെയാണ് ഇതെല്ലാം ആരംഭിച്ചത്. മേപ്പടി സംരംഭങ്ങളിലൊന്നും അവർക്കു വിജയിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, എതിർപ്പും കുതന്ത്രങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനും ക്രൂശിക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തി. ബൈബ്ളിന്റെ (യോഹന്നാൻ, മാർക്കോസ് മുതലായ സുവിശേഷങ്ങളിലെ) വിവരണങ്ങളനുസരിച്ച് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്:—

റോമൻ കൈസറുടെ കീഴിൽ പിലാത്തോസു രാജാവായിരുന്നു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിൽ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഈസാ (അ)നെപ്പറ്റി ആ ദുഷ്ടൻമാർ രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ പല ആരോപണങ്ങളും ഉന്നയിച്ചു. അദ്ദേഹം റോമൻ ഭരണകൂടത്തിനെതിരിൽ പ്രചാരവേല നടത്തുകയാണ്, യഹൂദരുടെ രാജാവായിത്തീരുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയാണ്, ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായി കൈസർ തന്നെ മതി എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആരോപണത്തിന്റെ താൽപര്യം. കേവലം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനായിരുന്ന പിലാത്തോസു അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു വിചാരണ നടത്തിയതിൽ, ആരോപണങ്ങളൊന്നും ശരിയല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും 'അവനെ ക്രൂശിക്കുക' എന്ന് ആർത്തു വിളിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണം (തൌറാത്തു) അനുസരിച്ച് വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളുക എന്നു പിലാത്തോസ് അവരോടു പറഞ്ഞു. നിയമപ്രകാരം അവനെ കൊല്ലേണ്ടതാണെന്നും, കൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങൾക്കധികാരമില്ലല്ലോ എന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അത്രയുമല്ല, അവനെ കൊലപ്പെടുത്താത്തപക്ഷം, താൻ (പിലാത്തോസു രാജാവ്) റോമൻ കൈസറുടെ എതിരാളിയാണെന്നു ഞങ്ങൾ കൈസറെ അറിയിക്കുമെന്നു അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുന്ന പാപത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിവാണെന്നും, നിങ്ങൾ തന്നെ ആ പാപം ഏൽക്കണമെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് പിലാത്തോസ് അവസാനം യഹൂദികളുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായി. ഈസാ (അ)ന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ യൂദാ (യൂദാസ്) എന്ന പേരായ ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാൻ മുപ്പതു പണം പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ച് ഏറ്റിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ യഹൂദപുരോഹിതൻമാരെയും പിലാത്തോസിന്റെ പട്ടാളക്കാരെയും കൂട്ടി പന്തം കൊളുത്തി രാത്രി ഈസാ (അ)നെ തിരഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹവും ഏതാനും ശിഷ്യൻമാരും ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. യൂദാ ആംഗ്യം മുഖേന അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. കൂടെയുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു ബന്ധിക്കുകയും, മുൾക്കിരീടം ധരിപ്പിക്കുക മുതലായ പല അക്രമങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ കയറ്റുകയും ചെയ്തു.... ഇതാണ് ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ പര്യവസാനം മറ്റൊന്നായിരുന്നു. അവർ ഒരാളെ പിടികൂടിയതും, കുരിശിൽ തറച്ചതും ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, ആ ആൾ ഈസാ (അ) ആയിരുന്നില്ല. അവരറിയാതെ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്. അതെ, ومكروا ومكر الله والله خير الماكرين (അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തന്ത്രജ്ഞൻമാരിൽവെച്ച് ഉത്തമനുമാകുന്നു) അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച തന്ത്രമെന്തെന്ന് വിവരിക്കുന്നു:—

വിഭാഗം-6

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ

55. (അതെ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'ഈസാ, നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുകയും, നിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്കു ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു നിന്നെ (ഞാൻ) ശുദ്ധമാക്കുകയും, നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരെ ഖിയാമത്തുനാൾ വരേക്കും അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മീതെ ആ(ക്കിവെ)ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

പിന്നീടു എൻെറ അടുക്കലേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ് അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ വിധി കല്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ○

56. 'എന്നിട്ട് അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവരെ ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; അവർക്കു സഹായികളായിട്ടു (ആരും ഉണ്ടാകുക) ഇല്ലതാനും

٥٦- فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ○

57. 'എന്നാൽ, യാതൊരുകൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്കു അവൻ [അല്ലാഹു] അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു, അക്രമികളെ സ്നേഹിക്കുകയില്ല.'

٥٧- وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ○

---

55. اذ قال الله അല്ലാഹു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം يا عيسى ഈസാ انى നിശ്ചയമായും ഞാൻ متوفيك നിന്നെ പൂർണ്ണമായെടുക്കുന്ന (പിടിച്ചെടുക്കുന്ന) വനാണു ورافعك നിന്നെ ഉയർത്തുന്നവനുമാണു الى എന്നിലേക്കു ومطهرك നിന്നെ ശുദ്ധമാക്കുന്നവനുമാണു من الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരിൽനിന്ന് وجاعل ആക്കുന്നവനുമാണു الذين اتبعوك നിന്നെ പിൻപററിയവരെ فوق മീതെ الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ الى يوم നാൾവരെ القيمة ഖിയാമത്തിൻെറ ثم الى പിന്നെ എൻെറ അടുക്കലേക്കാണു مرجعكم നിങ്ങളുടെ മടക്കം فاحكم അപ്പോൾ ഞാൻ വിധി കൽപിക്കും, വിധിക്കും بينكم നിങ്ങൾക്കിടയിൽ فيما യാതൊന്നിൽ كنتم فيه അതിൽ നിങ്ങളായിരുന്നു تختلفون നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു (ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി)കൊണ്ടിരിക്കും 56. فاما എന്നാലപ്പോൾ الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവർ فاعذبهم അവരെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കും عذابا شديدا കഠിനമായ ശിക്ഷ فى الدنيا ഇഹത്തിൽവെച്ചു والاخرة പരത്തിലും وما لهم അവർക്കില്ലതാനും من ناصرين സഹായികളായിട്ടു (ആരും) 57. واما الذين എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടർ امنوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وعملوا അവർ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു الصالحات സൽക്കർമ്മങ്ങൾ فيوفيهم അവർക്കവൻ നിറവേററി (പൂർണ്ണമായി) കൊടുക്കും اجورهم അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ, കൂലി والله لا يحب അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الظالمين അക്രമികളെ

ഈസാ (അ) നബിയിൽ അവിശ്വസിച്ചവർക്കെതിരെ അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. പ്രസ്തുത നടപടി പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുംമുമ്പ് അതെങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്നു ഈസാ (അ)ക്ക് അല്ലാഹു അറിയിച്ച വിവരമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അതിൻെറ സാരം ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം: ആ അവിശ്വാസികൾ എന്ത് കുതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചാലും ശരി, അവരുടെ കെണിയിൽ അകപ്പെടാതെ നിന്നെ (ഈസാനബിയെ) ഞാൻ രക്ഷപ്പെടുത്തും. നിന്നെ ഞാൻ അവരിൽ നിന്ന് പിടിച്ചെടുത്ത് എൻെറ അടുക്കലേക്കു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരും. അങ്ങനെ, ആ ദുഷ്ടൻമാരിൽനിന്നു നിനക്കു ഞാൻ മോചനം നൽകും. നിന്നെ പിൻപററിയിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഖിയാമത്തുനാൾവരെ ആ അവിശ്വാസികളെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവസാനം എല്ലാവരും എൻെറ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുമല്ലോ. അപ്പോഴായിരിക്കും നിങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഭിന്നിപ്പുകളെ സംബന്ധിച്ച അന്തിമ തീരുമാനം ഞാൻ എടുക്കുക. അവിശ്വാസികൾക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഞാൻ കഠിനമായ ശിക്ഷ നൽകും. അതിൽനിന്നു അവരെ സഹായിച്ചു രക്ഷ നൽകുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും സ്വീകരിച്ചവർക്കുള്ള പ്രതിഫലം ഞാൻ പൂർണ്ണമായി നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അക്രമികളെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

ഈസാ (അ) നെ കുരിശിൽ തറച്ചു മൃഗീയമായ രൂപത്തിൽ വധിക്കുവാനായിരുന്നവല്ലോ യഹൂദികൾ വട്ടം കൂട്ടിയിരുന്നത്. അവരിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ ഈ വാഗ്ദാനം അല്ലാഹു എങ്ങിനെ പാലിച്ചുവെന്നു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു തന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഈല്യർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുവാനുള്ള പല കാരണങ്ങളും എടുത്തു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും മർയമിന്റെ മകനുമായ മസീഹു ഈസായെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറത്തുന്നിസാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിച്ചിട്ടുമില്ല. എങ്കിലും, അവർക്കദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവർ. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു. അവർക്കു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഊഹത്തെ പിൻപറ്റുകയല്ലാതെ ഒരു അറിവുമില്ല. ഉറപ്പായും അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തുകയാണു ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു. (നിസാഉ്: 157, 158) അതെ, അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം അവർ ചെയ്തുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ അവർക്കു പിടികിട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹമെന്നു ധരിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടു രൂപ സാദൃശ്യമുള്ള ഒരാളെ പിടിച്ചു ക്രൂശിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതു അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണെന്നു ഉറപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു തെളിവോ ഉറപ്പായ അറിവോ അവർക്കില്ല. അവർ ഊഹിച്ചതു അങ്ങിനെയാണെന്നു മാത്രം. യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതു മറ്റൊന്നാകുന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്കു ഉയർത്തിക്കളഞ്ഞു. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുക?!

യേശുവിനെ തങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നു അഹങ്കരിക്കുന്ന യഹൂദികൾക്കോ, യഥാർത്ഥം നമസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും, ക്രമേണ ആ സങ്കൽപത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പുതിയൊരു മതസംഹിത കെട്ടിപ്പടുത്തുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ ആ സംഭവത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപം അറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ, അവർ കുരിശിലേറ്റിയതു യേശുവിനെത്തന്നെയാണെന്നോ, അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയതു അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെയാണെന്നോ അവർക്ക് ഉറപ്പില്ലെന്നുള്ള യഥാർത്ഥം ബൈബ്ളിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ അറിയാത്തവരായിരുന്നു, രാത്രി പന്തം കൊളുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അവർ തോട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞു നടന്നത്, വിചാരണസമയത്ത് യഹൂദികൾക്കു മാത്രമേ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളു, യേശുവിനോട് രൂപസാദൃശ്യമുള്ള ആളുകൾ വേറെയും ഉണ്ടായിരുന്നു, യേശുവിന്റെ തന്നെയും രൂപഭാവം മാറുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു, ചില മണിക്കൂറുകൾ മാത്രമേ അദ്ദേഹം കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുള്ളു. (*) കുരിശിൽനിന്നിറക്കിയപ്പോൾ മുറിവിൽനിന്നു രക്തം ഒഴുകിയിരുന്നു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അവരിന്റെ പല പ്രസ്താവനകളും, അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത യൂദാ എന്ന ശിഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരാമർശങ്ങളും വസ്തുനിഷ്ഠമായി പരിശോധിക്കുന്നവർക്ക് ഈ വാസ്തവം ബോധ്യമാകും. കൂടുതൽ വിശദീകരണത്തിനു മുതിരുന്നപക്ഷം അത് കുറേ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതാണ്.

ദൈവവ്യാഖ്യാനവും, മുൻവിധിയും, യുക്തിവാദവുമൊക്കെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഒതുക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ശുദ്ധ മനസ്സോടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്തും മുഖവിലക്കു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ ഈ ഖുർആൻ വചനവും, സൂ: നിസാഇൽനിന്നു മേലുദ്ധരിച്ച വചനവും വായിക്കുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിനു മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഈസാ (അ) നബിയും മരിച്ചുമണ്ണടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി (رفعه الله إليه) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നാണെന്നോ, അവന്റെ അടുക്കൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഉന്നത പദവി നൽകി എന്നാണെന്നോ പറഞ്ഞു തൃപ്തിപ്പെടുവാനും സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല (وما قتلوه) എന്നും, അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല (وما صلبوه) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ 'അദ്ദേഹത്തെ' എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എതൊന്നാണോ അതേ വസ്തുതന്നെയായിരിക്കണമല്ലോ 'അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക ഉയർത്തി' (رفعه الله إليه) എന്ന വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയും. വക്രതയിപ്രാത്ത ഏതൊരു സാമാന്യ ബുദ്ധിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയുള്ള ഈസാ (അ) നബിയാണ് ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ മൂന്നാമത്തേതിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആദ്യത്തെ രണ്ടിലും ജഡവും ആത്മാവും കൂടിയ അദ്ദേഹമാണെന്നും, മൂന്നാമത്തേതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു മാത്രമാണെന്നു-അല്ലെങ്കിൽ ജഡം മാത്രമാണെന്നും-പറയുന്നതിന് നീതീകരണമില്ല. ഭാഷാചട്ടങ്ങൾക്കോ യുക്തിക്കോ അതു യോജിക്കുന്നതുമല്ല.

(*) അക്കാലത്തു നിലവിലുള്ള കുരിശു മരത്തിന്റെ രൂപവും, അതിൽ മനുഷ്യരെ ക്രൂശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും നോക്കുമ്പോൾ കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടു ആൾ മരണപ്പെടുവാൻ രണ്ടുമൂന്നുദിവസം വേണ്ടിവരുമായിരുന്നു.

رفعه الله اليه (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നതപദവി നൽകി എന്നാണെന്നുള്ള വാദം, പാമരൻമാരെ പകിട്ടാക്കുവാൻ മാത്രമേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളൂ. കാരണം, ഒരു ക്രിയയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ അതിനുശേഷം الى (ഇലാ) എന്ന അവ്യയം വരുമ്പോഴെല്ലാം ആ ക്രിയ സംഭവിക്കുന്ന കാലത്തിന്റേയോ, സ്ഥലത്തിന്റേയോ അവസാനം കുറിക്കുവാനുള്ളതായിരിക്കും അത്. (يعني لانتهاء الغاية الزمانية او المكانية ഇത് അവ്യയത്തിന് മലയാളത്തിൽ നാം '–ലേക്ക്' എന്നും 'വരെ' എന്നും സാധാരണ വ്യവഹരിക്കുന്നതും നൽകാറുള്ളതും ഇതേ അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു എത്തുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നു സാരം. നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ رافعك الى (എന്നിലേക്കു ഉയർത്തുന്നു) എന്നും, സൂറ: നിസാഇലെ വചനത്തിൽ رفعه الله اليه (അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക ഉയർത്തി) എന്നുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്താണ്? ഇതാണു എനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തി എന്നാണതിന്റെ താൽപര്യമെന്നത്രെ പണ്ഡിതൻമാരുടെ അടുക്കലുള്ള ബലപ്പെട്ട അഭിപ്രായം. ഏതായാലും, മേൽപോട്ടു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്നതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഉപരിലോകത്തേക്കു എന്നു സാമാന്യമായി പറയാം എന്നല്ലാതെ, സ്ഥാനം തിട്ടപ്പെടുത്തിപ്പറയുവാൻ തക്ക തെളിവുകളില്ല. യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഉന്നത പദവി നൽകുക എന്നുള്ള ഈ പുതിയ അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നവർ, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഇദ്രീസു (അ) നബിയെപ്പറ്റി സൂറത്തു മർയമിൽ ورفعناه مكانا عليا (അദ്ദേഹത്തെ നാം ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തു ഉയർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിൽ 'ഇലാ' (الى) എന്ന അവ്യയം ഇല്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് (مكانا عليا) എന്നു അല്ലാഹുതന്നെ സ്പഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് 'ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേക്ക്' (الى مكان عل) എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം തന്നെയായിരിക്കും ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. നമസ്കാരത്തിലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയിൽ وارفعني (എന്നെ ഉയർത്തണേ) എന്നുള്ളതും ഇവർ എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. ഇതിലും 'ഇല' എന്ന അവ്യയം ഇല്ലല്ലോ. അറബിഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചു പ്രാഥമിക ജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉള്ളവർക്കറിയാം, ക്രിയകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ക്രിയകളുടെ അർത്ഥത്തിൽ വ്യത്യാസം നേരിടുമെന്ന്.

'ഖാദിയാനികൾ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അഹ്മദീ മതക്കാർക്ക് അവരുടെ പുതിയ മതാടിസ്ഥാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുന്നതിനു ഈസാ (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു സ്ഥാപിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടുള്ളതുകൊണ്ട് അവരും പുരോഗമനവാദികളെന്നു സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ചില മുസ്ലിം യുക്തിവാദികൾക്കു അവരുടെ യുക്തിവാദങ്ങൾക്കും ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾക്കും നിരക്കായ്കകൊണ്ട് അവരും ഈസാ (അ) നബിയെ ഉപരിലോകത്തേക്കു അല്ലാഹു ഉയർത്തിയതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ–കുറേ പാടുപെട്ടെങ്കിലും–തങ്ങൾക്കനുകൂലമായി അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു. അവരുടെ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചാണ് നാം മുകളിൽ ചിലതെല്ലാം സംസാരിച്ചത്. വളരെ കാര്യമായി അവർ കടിച്ചുതൂങ്ങാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് متوفيك (മുതവഫ്ഫീക) എന്നുള്ളത്. 'നാം നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതാണ്' എന്നും മറ്റുമാണ് അവർ ഈ വാക്കിനു അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വാക്കിനെപ്പറ്റിയും അൽപമൊന്നു ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. توفى (തവഫ്ഫാ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള കർതൃ നാമം (اسم الفاعل) ആണത്. 'നിറവേറ്റി എടുക്കുക, പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, മുഴുവൻ എടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണ് അതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. കടം മുഴുവൻ തീർത്തുവാങ്ങി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ توفى الدين എന്നു പറയാറുള്ളത് ഈ അർത്ഥമനുസരിച്ചാകുന്നു. മരണം മനുഷ്യനെ മുഴുവനുമായി പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതുകൊണ്ട് മരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ഉറക്കം കേവലം ഒരു അർദ്ധ മരണമായതുകൊണ്ട് ഉറക്കത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടുതാനും. 'മരണപ്പെട്ടു' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'കാലം കഴിഞ്ഞു, കാലഗതി പ്രാപിച്ചു, കഥ കഴിഞ്ഞു' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിതും. അഥവാ വാക്കർത്ഥമോ, രൂഢാർത്ഥമോ എന്ന നിലക്കല്ല–സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം എന്ന നിലക്കാണതു എന്നു സാരം. (توفى എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെയും, പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ച് സുമർ, 42; സജദ:11 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

മരണവേളയിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു (الله يتوفى الانفس حين موتها الخ) എന്നു സുമർ 42ലും, സ്ത്രീകളുടെ ഇദ്ദയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്ധ്യെ, അവരെ മരണം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതുവരെ (حتى يتوفاهن الموت) എന്നു നിസാഇ് 15ലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലത്തും توفى എന്ന വാക്കു തന്നെയാണുള്ളത്. ആ വാക്കിന് 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കുന്നപക്ഷം, ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിനു

'മരണവേളയിലും ഉറക്കിലും അല്ലാഹു ആളുകളെ മരണപ്പെടുത്തുന്നു' എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിനു 'മരണം അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ' എന്നും ആയിരിക്കുമല്ലോ അർത്ഥം വരുക. ഇതു തികച്ചും നിരർത്ഥമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, توفى എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നോ 'ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക' എന്നോ അല്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. ശരി. വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിലും إني متوفيك എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥമെന്ന നിലക്കു 'ഞാൻ നിന്നെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതാണു' എന്നു എന്തു കൊണ്ട് അതിനു അർത്ഥമാക്കിക്കൂടാ? എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. തുടർന്നുകൊണ്ടു رافعك الي (നിന്നെ എന്റെ അടുക്കലേക്കു ഉയർത്തുന്നതുമാണു) എന്നു കൂടിപറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് ആ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം ഇവിടെ കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതാണിതിനു മറുപടി. കാരണം, മരണപ്പെട്ട ആളെ ഉയർത്തുന്നതു ഒന്നുകിൽ അയാളുടെ ജഡത്തെ ഉയർത്തുകവഴിയോ, ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുകവഴിയോ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകുകയുള്ളു. ഇത് രണ്ടും ശരിയല്ലെന്നും, ജഡവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ (അ) നെ ഉയർത്തുമെന്നേ അതിനർത്ഥമായിരിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നും നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയല്ലോ.

ഈസാ (അ) മരണപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ടു-ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-എന്നു വാദിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ ഒരു ഊന്നുവടിയായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഖുർആൻ വചനമാണ് واوينا هما الى ربوة ذات قرار ومعين (അവർ രണ്ടാൾക്കും—ഈസാക്കും മാതാവിനും—നിവാസയോഗ്യവും ഒഴുക്കു ജലമുള്ളതുമായ ഒരു മേടു പ്രദേശത്തേക്കു നാം അഭയം നൽകി.) എന്ന സൂ. മുഅ്മിനൂനിലെ 50-ാം വചനം. യഹൂദികൾ അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാൻ വട്ടം കൂട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവിനെയും അവരുടെ ഉപദ്രവം ഏൽക്കാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തേക്കു രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, അവിടെവെച്ച് അദ്ദേഹം മതപ്രചരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവിടെ വെച്ച് അദ്ദേഹം സ്വാഭാവികമായി മരണം പ്രാപിച്ചുവെന്നുമൊക്കെയാണ് അവർ ആ വചനത്തിനു നൽകുന്ന വ്യാഖ്യാനം. ഖാദിയാനീ (അഹ്മദീ) മതക്കാരാകട്ടെ, ഇതൊന്നുകൂടി വലിച്ചുനീട്ടി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആ മേടുപ്രദേശം കൊണ്ടു ദ്ദേശ്യം കാശ്മീർ പ്രദേശമാണെന്നും, അവിടെ ഈസാ (അ)ന്റെ ഖബ്ർ നിലവിലുണ്ടെന്നും മറ്റും ജൽപിച്ചും വരുന്നു. സത്യത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ലാത്ത ചില കെട്ടുകഥകളും, ദുസ്സമർത്ഥനങ്ങളും മാത്രമാണിതെല്ലാം. ഈസാ (അ) ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ, അന്നവിടെ രാജാവായിരുന്ന ഹിറോദോത്തസ് അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കുവാൻ നടത്തിയ ഗൂഢശ്രമത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവിനെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ, കുരിശു സംഭവത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനെ സംബന്ധിച്ചല്ലതന്നെ. അതേ വചനത്തിൽ ആദ്യം وجعلنا ابن مريم وامه اية (മർയമിന്റെ മകനെയും, അവന്റെ മാതാവിനെയും നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞ്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, അതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ വാക്യം അല്ലാഹു അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വിഷയമാണു-കുരിശു സംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയമല്ല-അതെന്ന വ്യക്തമാണല്ലോ. ബൈബ്ളിൽ കാണുന്നതുപോലെ, കുരിശു സംഭവം നടക്കുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് മർയം (അ) ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും കുരിശു സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു അഭയം നൽകലിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതെന്നു തെളിയിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കു സാധ്യമല്ലതാനും.

അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ആ മേടുപ്രദേശം (ربوة) ദിമശ്ഖി (ഡമസ്കസി)ലാണെന്നും, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലാണെന്നും, ഫലസ്തീനിലെ റംലയിലാണെന്നും, ഈജിപ്തിലാണെന്നുമൊക്കെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഈസാ (അ) നബിയും മാതാവും താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും കാശ്മീരിലാണെന്ന്—കഴിഞ്ഞ ചില ദശവൽസരങ്ങളായി ഖാദിയാനീ മതക്കാർ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്—ഒരു പണ്ഡിതനും പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ല. ബൈബ്ളിന്റെ പ്രസ്താവന ശരിയാണെങ്കിൽ, ആ മേടുപ്രദേശം ഈജിപ്തിലായിരിക്കുമെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടുതാനും. ബൈബ്ൾ പറയുന്നു: 'കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. നീ എഴുന്നേറ്റ് ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമി (ഈജിപ്തി)ലേക്കു ഓടിപ്പോയി ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ അവിടെ പാർക്കുക. ഹെറോദാവു (രാജാവു) ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിനു അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.....ഹെറോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവർ അവിടെ പാർത്തു..... എന്നാൽ, ഹെറോദാവു കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു യോസേഫിനു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. ശിശുവിനു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ നോക്കിയവൻ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും കൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരെയുംകൂട്ടി യിസ്രായേൽ ദേശത്തുവന്നു.' (മത്തായി അദ്ധ്യായം: 2ൽ 13–22) (യഹൂദൻമാരുടെ രാജാവു പിറക്കാറായിട്ടുണ്ടെന്നു ജോൽസ്യൻമാരിൽ നിന്നു അറിവു കിട്ടിയതനുസരിച്ചാണു ഹിറോദേസു (ഹെറോദാവു) രാജാവു അദ്ദേ

ഹത്തെ തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതെന്നും, രണ്ടു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള വളരെ ശിശുക്കളെ ഇക്കാരണത്താൽ ബെ
ലെഹേമി(بيت لحم)ൽ കൊല്ലപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

انى متوفيك ورافعك എന്ന വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാന വിവരണത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഏതാ
നും ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കാണാവുന്നതാണെങ്കിലും, ഈസാ (അ) നബിയുടെ ഐഹികജീവിതം പൂർത്തീ
യാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ഉപരിലോകത്തേക്കു അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുമെന്നാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെ
ന്നും, അദ്ദേഹം ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിൽ അവരെല്ലാം ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു.
ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധമായി അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, ലോകാവസാനഘട്ടമാകുമ്പോൾ
അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നുള്ളതിലും അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പില്ല. ആരുംതന്നെ, അദ്ദേഹം ഉപരിലോക
ത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നോ, മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും മരണപ്പെട്ട് ഖബ്റിൽ അടക്കപ്പെട്ടുപോയിരി
ക്കുകയാണെന്നോ പറയുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തു ശത്രുക്കളാൽ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, ശിഷ്യൻമാരിൽ ഒരാളായ
യൂദാസാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതെന്നും, മൂന്നാം ദിവസമോ മറ്റോ ശവക്കല്ലറയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴു
ന്നേൽപിക്കപ്പെടുകയും, ആകാശലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നുമാണ് ബൈബ്ളും ക്രിസ്ത്യാ
നികളും പറയുന്നത് പക്ഷെ, കുരിശുസംഭവത്തെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിനെയും സംബ
ന്ധിച്ചു ബൈബ്ളിലെ സുവിശേഷങ്ങളും, പ്രസ്താവനകളും പരിശോധിച്ചാൽ അവ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യം
നിറഞ്ഞതായി കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു അവയെ ആസ്പദമാക്കി ആ സംഭവത്തിനു ഒരു ഐകകണ്ഠ്യം
നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തന്നെയും സാധിക്കാതെയാണിരിക്കുന്നത്. (*)

ലോകാവസാനകാലത്തു ഈസാ (അ) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, ഇസ്ലാമിന്റെ നിയമ നടപടികൾക്കനു
സരിച്ച് അദ്ദേഹം നീതിന്യായം നടത്തുമെന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പല നടപടികളെയും അ
ദ്ദേഹം എതിർക്കുമെന്നും മറ്റും നബി (സ) തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരീ, മുസ്ലിം (റ) തുടങ്ങിയ
മഹാൻമാർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും, പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഇതിനെ ബ
ലപ്പെടുത്തുന്ന ചില സൂചനകൾ സൂ: നിസാഇ 159ലും, സുഖ്റുഫ് 61ലും കാണാവുന്നതുമാകുന്നു. യുക്തി
വാദങ്ങളെയോ, കഷ്ടിതാൽപര്യങ്ങളെയോ മുൻനിറുത്തി ഈ സത്യത്തിനുനേരെ കണ്ണടക്കുകയും, ഒരു മുൻവിധി
വെച്ചുകൊണ്ടു ഖുർആനെയും നബിവചനങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ മുതിരുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കേ ഇതിൽ
വിയോജിപ്പുണ്ടാകുവാൻ അവകാശമുള്ളു.

ഈസാ (അ) നബിക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈസൂറത്തിലെ പല വചനങ്ങളും. മറ്റു സൂറത്തുകളിലും ഇതുപോലെ പല വച
നങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ദിവ്യത്വവും ആരാധ്യതയും കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ അവർ പറയുന്ന പ്ര
ധാന ന്യായങ്ങൾ മൂന്നെണ്ണമത്രെ: (1) അദ്ദേഹം പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ചതു. (2) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു പ്ര
ത്യേകമായി വെളിപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ. (3) അദ്ദേഹത്തെ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം ആ
കാശത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതു. ഈ മൂന്നിൽ ഒന്നാമത്തേതിനെയും, രണ്ടാമത്തേതിനേയും ഖുർആൻ ഒട്ടും
നിഷേധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, രണ്ടിനെയും സ്ഥാപിക്കുകയും, വിശദീകരിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.
പക്ഷേ, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അക്കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ ആകുന്നില്ലെന്നും, അതെല്ലാം

(*) ഈ വിഷയകമായി വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്. അതിലെ ചില വരികളുടെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അതിനു ഒന്നാമത്തെ തെളിവു നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽ. അവയിലെ വൃത്താന്തങ്ങളെ ഒത്തുനോക്കി പരിശോധിക്കുന്നവർ അബദ്ധമായ അഭിപ്രായത്തിനു അധീനരാകും. സുവിശേഷങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടതിനു അനേക സംവത്സരങ്ങൾ മുമ്പ് യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്ന അനേകായിരം പേർ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ പേരിൽ അവർ മർദ്ദനത്തിനു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതാണു പ്രധാന തെളിവ്. അതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ..... ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രധാന തെളിവു നാലു സുവിശേഷങ്ങളല്ല. ക്രിസ്താബ്ദം 55—ാം കൊല്ലത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട കൊ
ന്ത്യർക്കെഴുതിയ പൗലോസിന്റെ 1—ാം ലേഖനമാണു തെളിവ്. ഇവൻ ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം മൂന്നോ നാലോ വർഷം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് വിശ്വസിച്ച ആളാണ്.' (വേ. പു. നി. പേജ് 410) ബൈബ്ളിലെ പരസ്പര വിരുദ്ധമായ പ്രസ്താവനകൾ ക്രിസ്ത്യാനികളെത്തന്നെ ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടാതെ കുഴക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ക്രിസ്തുമതത്തിൽ നിലവിലുള്ള മിക്ക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയും കാരണക്കാരൻ പൗലോസാണെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ.

അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിൽപെട്ടതും, അവന്റെ പ്രവൃത്തിയുമാണെന്നും ആകയാൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയാനും അല്ലാതാകുന്നില്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു നേരെമറിച്ച് ഈ രണ്ടു ന്യായങ്ങളെയും അപ്പാടെ നിഷേധിക്കുകയായിരുന്നു ഖുർആന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ ഇത്രയൊന്നും വിശദീകരണമോ ആവർത്തനമോ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ഒരൊറ പ്രാവശ്യം ഈസായുടെ പിതാവു ഇന്ന വ്യക്തിയാണെന്നോ, അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പിതാവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നോ അങ്ങു പറഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത്തെ ന്യായം ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അതുമാത്രം മതിയായേനെ. അതുപോലെത്തന്നെ, രണ്ടാമത്തെ ന്യായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ, അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നോ, അദ്ദേഹം കാണിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളേക്കാൾ മറ്റു വല്ലതുമായിരുന്നുവെന്നോ ഒരു സൂചന നൽകിയാലും മതിയാകുമായിരുന്നു. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രസ്തുത ന്യായങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ നിഷേധിക്കുകയുമാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ, മൂന്നാമത്തെ ന്യായത്തെ—ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടശേഷം ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്നതിനെ—സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാക്കുകയും, ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനെ സ്ഥാപിക്കുകയുമാണ് ഖുർആൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അതെ, وما قتلوه وما صلبوه (അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല) എന്നു തുടർന്ന വാക്യത്തിൽ ആ ന്യായത്തിന്റെ ആദ്യത്തെവശം ഖണ്ഡിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉയർത്തപ്പെട്ടുവെന്ന വശത്തെ بل رفعه الله اليه (എങ്കിലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്) എന്നു പറഞ്ഞ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ കഥ ഉണ്ടാകുവാനും പ്രചരിക്കുവാനുമുള്ള കാരണം എന്താണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതെ, ولكن شبه لهم (എങ്കിലും അവർക്കു അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചറിയാതെ പോയിരിക്കുകയാണു) എന്നും അഥവാ ഈസായാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് വേറെ ഒരാളെ അവർ കുരിശിൽ തറച്ചു കൊലപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായതു എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ആൾ അദ്ദേഹം തന്നെയാണെന്നു അവർക്കു യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല (مالهم به من علم) എന്നുമൊക്കെ വിസ്തരിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ക്രൂശിച്ചതും കൊലപ്പെടുത്തിയതും സത്യമല്ലാത്തതുപോലെ, ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തിയതും സത്യമല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ—അഥവാ, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു എങ്ങിനെയോ രക്ഷപ്പെടുകയും പിന്നീട് എല്ലാവരെയുംപോലെ മരണമടയുകയും, ആത്മാവു മാത്രം ഉയർത്തപ്പെടുകയുമാണ് ഉണ്ടായതെങ്കിൽ—അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടുമില്ല എന്നോ മറേറാ ആയിരുന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. (അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, മരണശേഷം ആത്മാവിനെ ഉയർത്തി എന്നാണെന്നു സങ്കൽപിക്കുക. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ആശയക്കുഴപ്പവും, തെറ്റായ വിശ്വാസവും നീക്കുവാനല്ല—കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രമായിരിക്കും—അതു ഉപയോഗപ്പെടുക.

وجاعل الذين اتبعوك .... (നിന്നെ പിൻപററിയവരെ ഖിയാമത്തുനാൾവരേക്കും നാം അവിശ്വസിച്ചവർക്കു മീതെയാക്കി വെക്കുന്നതാണു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഓരോ വീക്ഷണത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോഴും രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ടുതാനും. അവയുടെ ചുരുക്കം ഇതാകുന്നു: (1) പിൻപററിയവർ എന്നു പറഞ്ഞതു ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, അവിശ്വസിച്ചവർ എന്നു പറഞ്ഞത് യഹൂദികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എത്രതന്നെ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും—അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരെന്ന നിലക്കു—ആ സമുദായം യഹൂദികളെ അപേക്ഷിച്ച് ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും. (2) ഈസാ (അ)ന്റെ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച സത്യമാർഗ്ഗം തെറ്റിപ്പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളുമാണു 'പിൻപററിയവർ' എന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ. അല്ലാത്തവരെല്ലാം അവിശ്വസിച്ചവരും ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപററിയവരെ അവിശ്വാസികളുടെ മീതെയാക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും മീതെയാക്കുക എന്നല്ല. ന്യായം, സത്യം, തെളിവു, അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള സ്ഥാനപദവി ആദിയായവയിൽ അവരെക്കാളും മികച്ചവരാക്കുക എന്നായിരിക്കും. اعلم الله മേൽ വിവരിച്ച വിഷയങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

٥٨- ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ○

58. (നബിയേ) അതു [മേൽ വിവരിച്ചതു] ലക്ഷ്യങ്ങളും, യുക്തിമത്തായ ഉൽബോധനവുമായിക്കൊണ്ട് നാം നിനക്കു ഓതികേൾപിക്കുകയാണ്.

---

58. ذلك അതു نتلوه അതു നാം ഓതിത്തരുന്നു عليك നിനക്കു من الايات ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം) കളായിട്ടു والذكر ഉൽബോധനവും, പ്രസ്താവനയും الحكيم യുക്തിമത്തായ

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യതക്കും, ഈസാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ച സത്യാവസ്ഥ വേദക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നും മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളും, ഖുർആന്റെ ഉൽബോധനങ്ങളുമായിക്കൊണ്ട് നബി (സ)ക്കു അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങളൊക്കെ എന്നു സാരം. ഈസാ (അ) ന്റെ വിഷയത്തിലുള്ള സത്യാവസ്ഥ മുകളിൽ വിവരിച്ചപോലെത്തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തിലുണ്ടായ പ്രത്യേകത നിമിത്തം, മറ്റു മനുഷ്യർക്കൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ചില പ്രത്യേക സ്ഥാനപദവികളും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്നു വല്ലവരും കരുതുന്നപക്ഷം, അതിന്നുള്ള മറുപടി അല്ലാഹു നൽകുന്നു:-

59. നിശ്ചയമായും, ഈസായുടെ ഉപമ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ആദമിന്റെ ഉപമ പോലെയാകുന്നു. [അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നുമില്ല.] (അതെ) അവൻ അദ്ദേഹത്തെ മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചു (രൂപപ്പെടുത്തി); പിന്നീട് അതിനോടു 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറഞ്ഞു; അപ്പോഴം (അതാ) അതുണ്ടാകുന്നു!

٥٩- إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ○

60. യഥാർത്ഥം, നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. ആകയാൽ, നീ സന്ദേഹപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.

٦٠- الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ○

---

59. ان مثل നിശ്ചയമായും ഉപമ عيسى ഈസായുടെ عند الله അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ كمثل ഉപമപോലെയാകുന്നു ادم ആദമിന്റെ خلقه അദ്ദേഹത്തെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു(രൂപപ്പെടുത്തി) من تراب മണ്ണിനാൽ, മണ്ണിൽനിന്നു ثم قال പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞു له അതിനോടു كن ഉണ്ടാകുക فيكون അപ്പോഴം അതു (അവൻ) ഉണ്ടാകുന്നു(ഉണ്ടാകുകയായി) 60 الحق യഥാർത്ഥം, സത്യം من ربك നിന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നാകുന്നു فلا تكن അതിനാൽ നീ ആയിരിക്കരുത്. من الممترين സംശയപ്പെടുന്നവരിൽ

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവും ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനുമായ ആദം (അ)നെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതു പിതാവിൽനിന്നോ, മാതാവിൽനിന്നോ അല്ല. ഒരു സ്ത്രീ പുരുഷ സമ്പർക്കം അതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല. മണ്ണിൽനിന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കി, പിന്നീടു അതിനോടു മനുഷ്യനാവണമെന്നു കൽപിച്ചു. അതു മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. അത്രമാത്രം. ഈസായുടെ ജനനമാണെങ്കിൽ അതു ഒരു മാതാവിൽനിന്നാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു അതിനെക്കാളും എത്രയോ പുതുമയും അത്ഭുതകരവുമാണ് ആദമിന്റെ ഉത്ഭവം. എന്നിരിക്കെ ഈസയെക്കാളും ഉന്നതസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതു ആദമിനല്ലേ? അദ്ദേഹത്തിനു ആരും ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നില്ല. യാഥാർത്ഥ്യം ഇഗ്ഗായിരിക്കെ, ഈ വിഷയത്തിൽ സംശയത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സ്ഥാനമില്ല എന്നു സാരം. നബി (സ) യോടു സന്ദേഹപ്പെടരുതു എന്നു കൽപിച്ചതു, നബി (സ) സംശയിക്കുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല; മറ്റുള്ളവർ സംശയത്തിന്നധീനരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണിത്

ആണും പെണ്ണും കൂടാതെ അല്ലാഹു ആദം (അ) നെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഒരു പെണ്ണിലൂടെ അല്ലാതെ ഹവ്വാഉ (അ) നെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ആണിന്റെ ബന്ധംകൂടാതെ ഈസാ (അ) നെയും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു. ആണിൽനിന്നും പെണ്ണിൽനിന്നുമായിട്ടാണ് മറ്റുള്ളവരുടെയെല്ലാം സൃഷ്ടി നടന്നുവരുന്നതു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു എന്ത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതു ചെയ്വാൻ അവനു കഴിവുണ്ടെന്നും, അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാറ്റം വരുത്തുവാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രകൃതി നിയമം എന്നൊന്നീല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമത്രെ. നാം സാധാരണ കണ്ടു പരിചയിച്ചു വരുന്ന ചില കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി നാം ഇന്നിന്നതു പ്രകൃതി നിയമമെന്നു കരുതുകയും, അതിനെതിരിൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ. ഒരു കാര്യം ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകണമെന്നു അവൻ കൽപിക്കുകയേവേണ്ടൂ.. അതങ്ങുണ്ടാകുകയായി അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

٦١- فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ
مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ
وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ○

61. എനി, നിനക്കു അറിവു വന്നുകിട്ടിയശേഷം, അതിൽ [അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ] നിന്നോടു വല്ലവരും തർക്കിച്ചു്) ന്യായവാദം നടത്തുന്നതായാൽ, നീ പറയുക: 'വരുവിൻ, ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും, നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും, ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും, ഞങ്ങളെത്തന്നെയും, നിങ്ങളെത്തന്നെയും നാം വിളിക്കുക; പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുക; അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തെ നാം വ്യാജം പറയുന്നവരുടെ മേൽ ആ(ക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥി)ക്കുക.'

٦٢- اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ
وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ○

62. നിശ്ചയമായും, ഇതുതന്നെയാണു യഥാർത്ഥമായ കഥാവിവരണം.

അല്ലാഹു അല്ലാതെ യാതൊരു ആരാധ്യനും ഇല്ലതാനും. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണു അഗാധജ്ഞനായ പ്രതാപശാലിയും.

٦٣- فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ۝

63. എന്നിട്ടു അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. നാശകാരികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

---

(61) فمن എനി (അതിനാൽ) വല്ലവരും حاجك നിന്നോടു് ന്യായവാദം ചെയ താൽ فيه അതിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ من بعد ശേഷമായിട്ടു جاءك നിനക്കു വന്നതിന്റെ من العلم അറിവിൽ നിന്നും فقل അപ്പോൾ പറയുക تعالوا വരുവിൽ ندع നാം വിളിക്കുക ابناءنا ഞങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെ وابناءكم നിങ്ങളുടെ പുത്രൻമാരെയും ونساءنا ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും ونساءكم നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും وانفسنا ഞങ്ങളുടെ സ്വന്ത(ദേഹ)ങ്ങളെയും وانفسكم നിങ്ങളുടെ സ്വന്ത(ദേഹ)ങ്ങളെയും ثم نبتهل പിന്നെ നാം ഉള്ളഴിഞ്ഞപേക്ഷിക്കുക (നമുക്കു കേ്തിയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കാം) فنجعل അങ്ങിനെ നാം ആക്കുക لعنة الله അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തെ على الكٰذبين വ്യാജം പറയുന്നവരുടെ മേൽ 62. ان هذا നിശ്ചയമായും ഇതു هو ഇതു തന്നെയാണു് القصص കഥനം الحق യഥാർത്ഥമായ وما من اله ഒരു ഇലാഹുമില്ല താനും الا الله അല്ലാഹുവല്ലാതെ وان الله നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു هو العزيز അവൻതന്നെ പ്രതാപശാലി (യും) الحكيم അഗാധജ്ഞനായ 63. فان تولوا എന്നിട്ടു (എനി) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عليم അറിവുള്ളവനാകുന്നു بالمفسدين നാശകാരികളെപ്പറ്റി

ഈസാ (അ) നബിയുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രം ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്നും അദ്ദേഹം ദൈവമോ ദൈവപുത്രനോ, അല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു. അതിൽ സംശയത്തിനു എനി വകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അതെല്ലാം കേട്ടറിയുകയും അതിനെതിരിൽ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടപോലും സത്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ, അവിശ്വാസത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെ-ഒരു അവസാനശ്രമം എന്നോണം—അല്ലാഹു ഒരു 'മുബാഹലഃ (مباهلة)'ക്കു ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണു 61—ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതു. അന്യോന്യം ഉള്ളഴിഞ്ഞു ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തുക—അഥവാ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരുമിച്ചുകൂടി നമ്മിൽ കള്ളവാദികളായവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം വരട്ടെ എന്നു എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനോടു അകമഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നതത്രെ 'മുബാഹലഃകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭംമുതൽ ഏറെക്കുറെ എൺപതു വചനങ്ങളും—അല്ലെങ്കിൽ ഏതാനും വചനങ്ങളും—നജ്റാനിൽ നിന്നുവന്ന ക്രിസ്ത്യീയ നിവേദക സംഘത്തിന്റെ വരവിനെത്തുടർന്നു അവതരിച്ചതാണെന്നും, നബി (സ)

അവസാനം അവരെ മുബാഹലക്കു ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, നാം മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ. ഈ വചനമനുസരിച്ചായിരുന്നു നബി (സ) അവരെ അതിനു ക്ഷണിച്ചതു. ആദ്യം അവർ അതിനു സമ്മതിക്കുകയുണ്ടായി. അലി, ഫാത്തിമ, ഹസൻ, ഹുസൈൻ (റ) എന്നിവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നബി(സ) നിശ്ചിത സമയത്തും സ്ഥലത്തും തയ്യാറായി വന്നു. പക്ഷേ, ക്രിസ്ത്യാനി സംഘം വരുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. തൽക്കാലം ചില ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു പിൻമാറുകയും, നബി (സ) യുമായി ചില സന്ധി നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്തു തിരിച്ചുപോകുകയുമാണ് അവർ ചെയ്തത്. സംഘത്തിലെ ചില നേതാക്കൾ 'മുബാഹല'ക്കു നുകൂലം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ മറ്റു ചിലർ അവരോട് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദ് സത്യവാനായ ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം. ഒരു പ്രവാചകനുമായി ശാപ പ്രാർത്ഥന (مباهلة) നടത്തുന്ന ജനത നാമാവശേഷമാവാതിരിക്കുകയില്ല.' അവരെപ്പറ്റി നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'അവർ മുബാഹലക്കു പുറപ്പെട്ടു വന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വത്തും കുടുംബവും ഇല്ലാതെ (എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ട്) അവർ മടങ്ങുമായിരുന്നു.' പ്രസ്തുത സംഭവം വിശദമായും സംക്ഷിപ്തമായും പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാവുന്നതാണ്.

വാദപ്രതിവാദ വേളകളിൽ സത്യം വ്യക്തമായി പുലർന്നാലും, അഹങ്കാരവും പിടിവാശിയും നിമിത്തം പലരും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാവാതിരിക്കുക പതിവാണ്. ഏതു കടുംകയ്യും, സൂത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് സ്വന്തം നിലയിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ, സ്വന്തം കുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും ഒന്നടങ്കം നാശത്തിലേക്കു വലിച്ചിടുവാൻ അൽപം ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അവരെക്കൂടി മുബാഹലയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ കല്പിക്കുന്നത്. الله اعلم സത്യം തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണെന്നു പൂർണ്ണവിശ്വാസമുള്ളവർക്കു ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായിട്ടില്ലതാനും. സത്യം ഇന്നതാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടു പിന്നെയും അതു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയും, മുബാഹലയിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും ചെയ്യുന്നവർ നാശകാരുകളും കുഴപ്പക്കാരുമാണെന്നും, അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടതുപോലെ അറിയാമെന്നും, അവരുടെ പേരിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടികളും അവൻ വഴിയെ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നുമുള്ള താക്കീതാണ 63-ാം വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു.

വിഭാഗം-7

٦٤- قُلْ يَاأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ
سَوَآءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَّلَا يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا
بِأَنَّا مُسْلِمُوْنَ ○

64. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ ഒരു വാക്കിലേക്കു [തത്വത്തിലേക്കു] വരുവിൻ; അതായതു: അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നാം ആരാധിക്കാതിരിക്കുകയും, അവനോട് യാതൊന്നിനെയും നാം പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും, നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നു (ഉള്ളതിലേക്കു).'

എന്നിട്ടവർ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നപക്ഷം, (അവരോടു) നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുക: 'ഞങ്ങൾ 'മുസ്ലിം'കളാണ് [അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങിയവരാണ്] എന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.'

---

64. قل പറയുക يا اهل الكتاب വേദക്കാരെ تعالوا വരുവിൻ الى كلمة ഒരു വാക്കിലേക്കു سواء സമമായ بيننا ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ وبينكم നിങ്ങൾക്കിടയിലും الا نعبد നാം ആരാധിക്കുകയില്ലെന്നു الا الله അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ولا نشرك به അവനോടു നാം പങ്കു ചേർക്കുകയില്ല എന്നും شيأ യാതൊന്നിനെയും ولا يتخذ ആക്കുകയില്ലെന്നും بعضنا നമ്മിൽ ചിലർ بعضا ചിലരെ اربابا റബ്ബുകളാ من دون الله അല്ലാഹുവിനു പുറമെ فان تولوا എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞെങ്കിൽ فقولوا നിങ്ങൾ പറയുവിൻ اشهدوا നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ എന്നു بانا مسلمون ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാകുന്നുവെന്ന്

പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്ന പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന സമുദായങ്ങൾക്കാണ് اهل الكتاب (വേദക്കാർ) എന്നു പറയുന്നത്. വേദക്കാരായി നിലവിലുള്ളത് യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അവനു യാതൊരു പങ്കുകാരെയും സമൻമാരെയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ പാടില്ലെന്നും പ്രബോധനം ചെയ്യാത്ത ഒരു റസൂലും വേദഗ്രന്ഥവും ഇല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وما ارسلنا من قبلك من رسول الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون — الانبياء : ٢٥ (ഞാനല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹുമില്ല, അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരാധിക്കണം എന്നു വഹ്യ് നൽകിക്കൊണ്ടല്ലാതെ നിനക്കു മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല. (അമ്പിയാഉ) അതുകൊണ്ടു വേദക്കാരെല്ലാം ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ ആ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്. തൗഹീദാകുന്ന ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു വേദക്കാർ ഏറെക്കുറെ വ്യതിചലിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തങ്ങൾ അതിന്റെ ഉത്തരവാഹകൻമാരാണെന്നാണു അവരുടെയെല്ലാം വാദം.

كلمة എന്ന പദത്തിനു 'വാക്ക്' എന്നാണർത്ഥമെങ്കിലും ഒന്നിലധികം വാക്കുകളെയോ, വാക്യങ്ങളെയോ, പ്രഭാഷണങ്ങളെയോ ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. മലയാളത്തിലെ 'വാക്ക്' എന്ന പദവും ഇതുപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടല്ലോ. ഇതനുസരിച്ചാണ് മേൽപറഞ്ഞ തത്വങ്ങളെപ്പറ്റി 'ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സമമായ വാക്ക്' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ കൽപനയനുസരിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികളെയും, യഹൂദികളെയും—എഴുത്തുമൂലവും അല്ലാതെയും—നബി (സ) പലപ്പോഴും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഹദീസുകളിലും, ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. റോമാ ചക്രവർത്തിയായ ഹിറഖ്ലിയൂസിനു നബി (സ) അയച്ച കത്തു ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമത്രെ. വേദക്കാരായ എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുവാനും യോജിക്കുവാനും ബാധ്യതയുള്ള മൂന്നു അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതായത്:—

(1) അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കാതിരിക്കുക. ഈ തത്വം ശരിക്കും അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ആരാധനയുടെ വകുപ്പിൽപെടുന്നതും, മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ഉണ്ടാകുന്നതുമായ ഏതൊരു കാര്യവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അർപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലാതാകുന്നു. (2) അവനോടു ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുക. അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലാകട്ടെ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ സത്തയിലോ ആകട്ടെ ആർക്കെങ്കിലും വല്ല പങ്കുമുണ്ടെന്നു വരുത്തുന്ന എല്ലാ വിശ്വാസവും, വാക്കും, പ്രവൃത്തിയും അവനോടു പങ്കുചേർക്കലാകുന്നു. ഇതിനാണ് ശിർക്ക് എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. (3) ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കാതിരിക്കുക. അഥവാ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും റബ്ബിന്റെ സ്ഥാനം കൽപിക്കാതിരിക്കുക. 'നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബാക്കുക' എന്ന പ്രയോഗം അർത്ഥവത്താകുന്നു, മനുഷ്യരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളും അടിമകളുമായിരിക്കെ, മനുഷ്യരിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കി വെക്കുന്നതിനു ഒരു ന്യായവും ഇല്ലല്ലോ എന്ന ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇക്കാര്യം ആദ്യത്തെ രണ്ടു തത്വങ്ങളിൽ ഉൾപെട്ടതാണെന്നിരിക്കെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതു ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ ആരാധിക്കലും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കെതിരിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ കൽപന അനുസരിക്കലും, മനുഷ്യവ്യക്തികളിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കലുമൊക്കെ ഓരോ തരത്തിലുള്ള റബ്ബാക്കലത്രെ. എന്നാൽ, അതിനെക്കാളെല്ലാം നിഗൂഢമായതും, അതിനെക്കാളും ദൂരവ്യാപകമായതുമായ മറ്റൊരു റബ്ബാക്കൽ കൂടിയുണ്ട്. അതായത്:—

പണ്ഡിതൻമാരെയും, പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിവെക്കുക. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് സൂറത്തുത്തൗബ യിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്: اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله (അവർ—വേദക്കാർ—തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതൻമാരെയും പുരോഹിതൻമാരെയും റബ്ബുകളാക്കിത്തീർത്തു (9:31). അദിയ്യുബ്നുഹാതിം(റ) ഇസ്ലാമിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്നു. ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം നബി (സ)യോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അവരെ ആരാധിച്ചു വരുന്നില്ലല്ലോ! (എന്നിരിക്കെ, എന്താണിതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം?) 'നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അവർ നിങ്ങൾക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കിത്തരുകയും, ചിലതിനെ അവർ നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കിത്തരുകയും, അതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നില്ലേ?' അദ്ദേഹം: 'അതെ' എന്നു സമ്മതിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു തന്നെയാണത്.' (തി)

ക്രിസ്തീയ പുരോഹിതൻമാർ അപ്പപ്പോൾ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ യഥാർത്ഥ മതനിയമങ്ങളായി ആചരിക്കുന്നതു ഇന്നോളമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പതിവാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണിത്. 'പാതിരി പറഞ്ഞതു നസ്രാണിക്കു മതം' എന്നൊരു ശൈലിപോലും ഇതിൽ നിന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നു. വേണ്ടാ, മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതി തന്നെ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക! ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക പണ്ഡിതനോ മഹാനോ ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുകയോ അഭിപ്രായപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഖുർആനും, നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തിനും എതിരാണെന്നു വ്യക്തമായിരുന്നാലും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവെന്ന ഏക

കാരണത്താൽ അതിനെ മത വിധിയാക്കി അംഗീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാരോഗമാകുന്നു. ഈ രോഗത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ഭാഗ്യവാൻമാർ വളരെ കുറവാണെന്നു പറയാം. സത്യാവസ്ഥ എന്താണെന്നു അന്വേഷിക്കുവാനോ, ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനോ, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായാൽ അതു സ്വീകരിക്കുവാനോ തയ്യാറില്ലാത്ത ബഹുജനങ്ങളും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു മുതലെടുക്കുന്ന പണ്ഡിതൻമാരും ഈ ഖുർആൻ വചനവും നബിവചനവും ഒന്നു മനസ്സിരുത്തിയെങ്കിൽ! വിവരമില്ലാത്തവർ വിവരമുള്ളവരോടു ചോദിച്ചറിയണം, അവരുടെ വാക്കു സ്വീകരിക്കണം എന്ന തത്വം ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അനർഥമായ അനുകരണവും, ലക്ഷ്യം മനസ്സിലായാലും പിൻമടങ്ങാതിരിക്കുന്നതുമാണ് ആപത്ത്.

ഈസാ (അ) നബിയുടെ സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു വേദക്കാരെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ, ഈ സൂറത്തിലെ ആരംഭം മുതൽക്കുള്ള പ്രസ്താവനകളും അവലോകനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം—ഇമാം ബൈളാവീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ—വളരെ യുക്തവും ന്യായവുമായ ഒരു നയക്രമമാണു അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു കാണാം. ഈസാ (അ)ന്റെ ഉത്ഭവവും, സ്ഥിതിഗതികളും, ദൈവമായിരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനർഹതയും ആദ്യം വിവരിച്ചു. പിന്നീടു, ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുടെയും പൊള്ളത്തരം തുറന്നുകാട്ടി. അവർ തർക്കവും പിടിവാശിയും വിടാതായപ്പോൾ അവരെ മുബാഹലക്കു വിളിച്ചു. അതിൽ അവരുടെ മനശ്ശക്തികൾക്ഷതം തട്ടിയെങ്കിലും അവർ അതിനു മുന്നോട്ടു വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, വളരെ ലഘുവായ ഒരു മാർഗ്ഗം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകാട്ടി. അതെ, രണ്ടുകൂട്ടർക്കും യോജിക്കാവുന്ന ഒരടിസ്ഥാനത്തിലേക്കു അവരെ ക്ഷണിച്ചു നോക്കി. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ന്യായങ്ങളും, താക്കീതുകളും, ഉപദേശങ്ങളും ഒന്നും തന്നെ ഫലിക്കുന്നില്ലെന്നുകണ്ടപ്പോൾ—അവസാനമായി— 'ഞങ്ങളിതാ അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങിയ മുസ്ലിംകളാണെന്ന സാക്ഷ്യം വഹിച്ചേക്കുക' എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. അഥവാ, നിങ്ങളും അവനു കീഴൊതുങ്ങി മുസ്ലിംകളാവാതെ അവിശ്വാസികളായി തുടരുവാനാണു ഉദ്ദേശ്യമെങ്കിൽ, നിങ്ങളങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളൂ, ഞങ്ങളതിനു തയ്യാറില്ല എന്നു സാരം.

പരസ്പരം ആശയപരമായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിൽ കഴിയുന്ന വിഭാഗക്കാർ തമ്മിൽ, എല്ലാവർക്കും കൂടി യോജിക്കാവുന്നതും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതുമായ സനാതന മൂല്യങ്ങളിൽ ഒത്തൊരുമിച്ച് പോകുന്ന പക്ഷം, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച ക്രമേണ ഇല്ലാതായിത്തീരുവാൻ അതു ഉപകരിക്കുമെന്നൊരു പൊതു തത്വം ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. والله اعلم

٦٥- يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ○

65 വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ഇബ്രാഹീമിന്റെ കാര്യത്തിൽ (തർക്കിച്ചു) ന്യായവാദം നടത്തുന്നത്? തൗറാത്തും, ഇഞ്ചീലും അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷമല്ലാതെ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ (എന്നിരിക്കെ)! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?!

٦٦- هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞۚ

66. ഹേ, നിങ്ങൾ (ഇതാ) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു: നിങ്ങൾക്ക് അറിവുള്ള കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ (തർക്കിച്ചു) ന്യായവാദം നടത്തി! എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ ന്യായവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

---

65. يااهل الكتاب വേദക്കാരേ لم تحاجون എന്തിനാണു നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുന്നതു فى ابراهيم ഇബ്രാഹീമിനെപ്പറ്റി, ഇബ്രാഹീമിന്റെ കാര്യത്തിൽ وما انزلت ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല താനും, ഇറക്കപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്കു التورية തൗറാത്തു والانجيل ഇഞ്ചീലും الامن بعده അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷമല്ലാതെ افلا تعقلون അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ 66. هانتم ഹേ (അറിയുക) നിങ്ങൾ هؤلاء ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് حاججتم നിങ്ങൾ ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി فيما لكم به യാതൊരു കാര്യത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കുണ്ടു علم അറിവു فلم എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തിന് تحاجون നിങ്ങൾന്യായവാദം നടത്തുന്നു فيما ليس ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തിൽ لكم به നിങ്ങൾക്കതിനെപ്പറ്റി علم അറിവു

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ○

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നു; നിങ്ങൾക്ക് അറിയുകയില്ലതാനും.

٦٧- مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ○

6'7. ഇ[ബാഹീം ഒരു യഹൂദിയാകട്ടെ, ക്രിസ്ത്യാനിയാകട്ടെ, ആയിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഒരു ശുദ്ധ മനസ്കനും, 'മുസ്ലിമും' [കീഴൊതുങ്ങിയവനും] ആയിരുന്നു: അദ്ദേഹം 'മുശ്രിക്കു' [ബഹുദൈവവിശ്വാസി] കളിൽപെട്ടവനായിരുന്നതുമില്ല.

والله يعلم അല്ലാഹു അറിയുന്നു وانتم നിങ്ങൾക്കാകട്ടെ لاتعلمون അറിഞ്ഞുകൂടാ 67. ما كان ابراهيم ഇബ്രാഹീം ആയിരുന്നില്ല يهوديا യഹൂദി ولانصرانيا ക്രിസ്ത്യാനിയും ആയിരുന്നില്ല ولكن كان എങ്കിലും അദ്ദേഹമായിരുന്നു حنيفا ഒരു ഋജുമാനസൻ مسلما മുസ്ലിമായ, കീഴൊതുങ്ങിയവൻ وما كان ആയിരുന്നതുമില്ല من المشركين മുശ്രിക്കുകളിൽ പെട്ട(വൻ)

യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ബഹുമാനിച്ചാദരിക്കുന്ന ആളാണല്ലോ ഇബ്രാഹീം നബി (അ). അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ മതക്കാരനും, തങ്ങളുടെ നടപടിക്രമങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ആളുമായിരുന്നുവെന്നാണു ഇരുകൂട്ടരും വാദിക്കുന്നത്. നജ്റാനിലെ ക്രിസ്തീയ നിവേദകസംഘം വന്ന അവസരത്തിൽ, അവരും യഹൂദികളും ചേർന്ന നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവെച്ചു ഈ വിഷയത്തിൽ തർക്കവും വിവാദവും നടത്തുകയുണ്ടായതായി മുഹമ്മദ്ബ്നു ഇസ്ഹാഖ് (റ) രിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള ഈ തർക്കത്തെക്കുറിച്ചാണു അല്ലാഹു ഇരുകൂട്ടരെയും ഒരേ സ്വരത്തിൽ ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. തൗറാത്തിന്റെ അനുയായികളാണു യഹൂദികൾ. ഇഞ്ചീലിന്റെ അനുയായികളാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ കാലശേഷം വളരെ കഴിഞ്ഞിട്ടാണു ആ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അവതരണം. എന്നിരിക്കെ, രണ്ടുകൂട്ടരുടെ വാദവും പൊള്ളയും നിരർത്ഥവുമാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. തങ്ങൾക്കറിയാത്ത വിഷയത്തിൽ തർക്കവും ന്യായവാദവും നടത്തുകയെന്ന വിഡ്ഢിത്തമാണു ഇരുകൂട്ടരും പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇരുകൂട്ടരുടെയും വേദഗ്രന്ഥത്തെയും, പ്രവാചകനെയും സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽപോലും പരസ്പരം തർക്കവും വാദവും നടത്തിവരുന്ന പാരമ്പര്യമാണു അവർക്കുള്ളത്. ആ തർക്കങ്ങൾ അപ്രക്കാര്യമായവുന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണെന്നു പറഞ്ഞേക്കാം എന്നാൽ, എത്രയോ കാലംമുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെയും കുറിച്ചു തർക്കം നടത്തുന്നതിനു അവർക്കെന്താണു അവകാശമുള്ളത്? എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടും, സത്യാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിനാണു അറിയുക — നിങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല — എന്നു ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥനില ഇന്നതായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. അതെ, അദ്ദേഹം യഹൂദനോ, ക്രിസ്തീയനോ ആയിരുന്നില്ല, (അറബികളെപ്പോലെ) മുശ്രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ആളുമല്ലായിരുന്നു. യാതൊരു വക്രമാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാത്ത ശുദ്ധഹൃദയനും, അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവനു പൂർണ്ണമായും കീഴൊതുങ്ങി ജീവിച്ചുവന്ന ഒരു മുസ്ലിമുമായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വാസ്തവം ഇതായിരിക്കെ, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുമായി അടുപ്പബന്ധം അവകാശപ്പെടുവാനുള്ള അർഹത ആർക്കാണുള്ളതെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:—

٦٨- اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ

68. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ വെച്ചു ഇബ്രാഹീമിനോടു കൂടുതൽ (അടുപ്പ) ബന്ധമുള്ളവർ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും, ഈ പ്രവാചകനും, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരും തന്നെയാണ്.

وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ○

അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷാധികാരി (അഥവാ സഹായി) യാകുന്നു.

---

68. ان اولى നിശ്ചയമായും കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവർ, അധികം അർഹതയുള്ളവർ الناس മനുഷ്യരിൽ بابراهيم ഇബ്രാഹീമിനോടു, ഇബ്രാഹീമിനെ സംബന്ധിച്ചു للذين യാതൊരുകൂട്ടർ തന്നെ اتبعوه അദ്ദേഹത്തെ പിൻപററിയ وهذا النبى ഈ നബിയും والذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരും والله അല്ലാഹു വാകട്ടെ ولى രക്ഷാധികാരി (ബന്ധു–സഹായി–മിത്രം) ആകുന്നു المؤمنين സത്യവിശ്വസികളുടെ

ഇബ്രാഹീം (അ) സ്വീകരിച്ചുവന്ന മാർഗ്ഗത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കി പിൻപററിപ്പോന്നവരാരോ അവർക്കേ അദ്ദേഹവുമായുള്ള അടുപ്പവും ബന്ധവും അവകാശപ്പെടുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അവർ ഏതു കാലക്കാരോ വിഭാഗക്കാരോ ആവട്ടെ. അങ്ങിനെയുള്ളവരത്രെ ഈ പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും. വേദക്കാരായ നിങ്ങളും ഇരുകൂട്ടരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ബഹുദൂരം അകന്നുപോയിരിക്കകൊണ്ടു അദ്ദേഹവുമായി നിങ്ങൾക്കു ബന്ധമില്ലാതായിരിക്കുന്നു എന്നു താൽപര്യം.

٦٩- وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ○

69. (സത്യവിശ്വാസികളെ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകളെ) മോഹിക്കുകയാണ്, നിങ്ങളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു) എന്ന്! (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല; (അത്) അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല.

٧٠- يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ○

70. വേദക്കാരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ, (അവക്കു സത്യ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു (തന്നെ) നിങ്ങളം അവിശ്വസിക്കുന്നതു എന്തിനാണു?!

٧١- يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ○

71. വേദക്കാരെ നിങ്ങളം യഥാർത്ഥത്തെ അയഥാർത്ഥവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തുകയും അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു (തന്നെ) യഥാർത്ഥത്തെ ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്തിനാണ് ?!

---

69. ودت മോഹിക്കയാണ് طائفة ഒരു വിഭാഗം من اهل الكتاب വേദക്കാരിൽനിന്നു لو يضلونكم അവർ നിങ്ങളെ വഴി പിഴപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ(എന്നു) وما يضلون അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല(താനും) الا انفسهم തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വന്തങ്ങളെ)യല്ലാതെ وما يشعرون അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നുമില്ല, അവർക്കു ബോധം വരുന്നുമില്ല 70. يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ لم تكفرون എന്തിനാണു നിങ്ങളം അവിശ്വസിക്കുന്നത് بايات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്ത് (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ وانتم നിങ്ങളാകട്ടെ تشهدون സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു(താനും) 71. يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ لم تلبسون നിങ്ങളം എന്തിനാണു കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതു الحق യഥാർത്ഥ (സത്യ)ത്തെ بالباطل അയഥാർത്ഥത്തോടു وتكتمون നിങ്ങളം ഒളിച്ചു (മൂടി) വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു الحق യഥാർത്ഥത്തെ وانتم നിങ്ങളാവട്ടെ تعلمون അറിയുന്നു(താനും)

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യത്തക്കു തെളിവായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അറിവിലുമുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ശരിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയെ മൂടിവെക്കുകയും, സത്യാസത്യങ്ങളെ കൂട്ടിക്കുഴച്ചു യഥാർത്ഥം വ്യക്തമാക്കാതിരിക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. എന്തിനായിട്ടാണു ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളം നിങ്ങം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അവരെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-8

നബി (സ) യോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടുമുള്ള അസൂയയും, പകയും നിമിത്തം സത്യവിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു വേദക്കാർ നടത്തുന്ന ഒരു കുതന്ത്രം അല്ലാഹു തുറന്നു കാട്ടുന്നു:–

٧٢- وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ
اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ
وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۚ

72. വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) പറയുകയാണു്: '(ഈ) വിശ്വസിച്ചവരുടെ മേൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ, പകലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ; അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ നിങ്ങൾ (അങ്ങു്) അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (എന്നാൽ) അവർ മടങ്ങിയേക്കാം;

٧٣- وَلَا تُؤْمِنُوْٓا
اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ۗ
قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ
اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ
مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ
اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ
قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ
يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۭ
وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۚ

73. 'നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പിൻതുടർന്നവരെയല്ലാതെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്' (നബിയേ) പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനമത്രെ, (യഥാർത്ഥ) മാർഗ ദർശനം. (അതെ) നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ, (വേറെ) വല്ല ഒരാൾക്കും നൽകപ്പെടുന്നതിനാൽ; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ വെച്ചു് അവർ നിങ്ങളോടു ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ.'

പറയുക. 'നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കൈവശമത്രെ (ഉള്ളതു.) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതു് അവൻ നൽകുന്നു.

അല്ലാഹു, വിശാലനും, (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

٧٤- يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۭ
وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝

74. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ തന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടു അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു. അല്ലാഹു, മഹത്തായ അനുഗ്രഹമുള്ളവനത്രെ.'

---

72. وقالت പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണു് طائفة ഒരു വിഭാഗം من اهل الكتاب വേദക്കാരിൽ നിന്നു امنوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ بالذى انزل ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ على الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവർക്കു وجه النهار പകലിന്റെ മുഖത്തു(മുമ്പിൽ–ആരംഭത്തിൽ) واكفروا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ اخره അതിന്റെ അവസാനം لعلهم അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി يرجعون അവർ മടങ്ങുക 73. ولاتؤمنوا നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യരുതു الا لمن യാതൊരുവരെയല്ലാതെ تبع തുടർന്നു دينكم നിങ്ങളുടെ മതത്തെ قل പറയുക ان الهدى നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗദർശനം, വഴിചേക്കൽ هدى الله അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനമാണു, വഴിചേക്കലത്രെ انيؤتى നൽകപ്പെട്ടന്നതിനാൽ احد വല്ല ഒരാൾക്കും مثل ما യാതൊന്നുപോലെ اوتيتم അതു് നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടു اويحاجوكم അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളോടു ന്യായവാദം നടത്തുന്നതിനാൽ عند ربكم നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ قل പറയുക ان الفضل നിശ്ചയമായും അനുഗ്രഹം بيد الله അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണു يؤتيه അതവൻ നല്കുന്നു من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു والله അല്ലാഹു واسع വിശാലനാകുന്നു عليم അറിയുന്നവനാണു 74 يختص അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തുന്നു برحمته തന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു, കാരുണ്യത്തെ من يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു والله (അല്ലാഹുവാകട്ടെ) ذوالفضل അനുഗ്രഹം ഉള്ളവനാണു العظيم മഹത്തായ

വേദക്കാർ—യഹൂദികളും വിശേഷിച്ചും—സത്യവിശ്വാസികളും വഴിതെറ്റിക്കാണുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിനായി അവർ ഗൂഢാസൂത്രണം ചെയ്ത ഒരു പരിപാടിയാണു 72—ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് തങ്ങളിൽ പെട്ട ചിലരെ ശട്ടംകെട്ടിവെക്കുക; അവർ രാവിലെ ചെന്ന് തങ്ങളും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവെന്നുപറഞ്ഞ് മുസ്ലിം വേഷമണിയുക, കുറേ നേരം മുസ്ലിംകളുമായി ഇടകലർന്നശേഷം, വൈകുന്നേരമാകുമ്പോൾ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു സ്വയം ഭ്രഷ്ടാകുകയും ചെയ്യുക. 'ഇസ്ലാം സത്യമതമെന്നു ധരിച്ച് ഞങ്ങളതിൽ പ്രവേശിച്ചു, ഇപ്പോഴല്ലേ അതിന്റെ ഉള്ളുകള്ളി മനസ്സിലായത്, അതുകൊണ്ടു ഇതാ ഞങ്ങളതിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോന്നിരിക്കുന്നു'. എന്നൊക്കെ അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതു കാണുമ്പോൾ, വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമുള്ള ഇവർ ഇങ്ങിനെ പറയുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഇതു പരമാർത്ഥമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി അൽപബുദ്ധികളും കഥ അറിയാത്തവരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികളെങ്കിലും ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു വിട്ടുപോരുവാൻ കാരണമാകുമെന്നും, ഇവരെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ ജനമദ്ധ്യേ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കാമെന്നുമൊക്കെയാണവരുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചും ആചരിച്ചും വരുന്ന മതനടപടികൾക്കെതിരായി ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും ചെയ്താലും നിങ്ങൾ അതൊന്നും—നാവുകൊണ്ടു സമ്മതിച്ചാലും—മനസ്സുകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കരുതെന്നും ഈ കോമരങ്ങളോടു അവർ പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അവരുടെ ഈ ഗൂഢതന്ത്രം തുറന്നുകാട്ടുക മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടൊന്നും ഒരു പ്രയോജനവും അവർക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അസൂയയുടെയും വിദ്വേഷത്തിന്റെയും ഒരു പ്രകടനം മാത്രമാണതെന്നും അവരെ തെര്യപ്പെടുത്തുവാൻ നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സൻമാർഗ്ഗം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതും. അതു പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവാണ് ഇന്നിന്ന വിഭാഗക്കാർക്കോ സമുദായത്തിനോ മാത്രമേ അനുഗ്രഹം നൽകുകയുള്ളുവെന്നു ഒരു നിയമവും അവൻ വെച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങളെപ്പോലെ കുടില മനസ്കനൊന്നുമല്ല അല്ലാഹു. അവൻ വളരെ വിശാലനും എല്ലാം അറിയുന്നവനുമാകുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പ്രത്യേകം കാരുണ്യം ചൊരിഞ്ഞു കൊടുക്കും. ആർക്കൊക്കെയാണു അനുഗ്രഹവും കാരുണ്യവും നൽകേണ്ടതെന്നു അവനറിയാം. നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു (മുസ്ലിംകൾക്കു) വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകനും വന്നു കിട്ടിയതിലുള്ള നിങ്ങളുടെ അസൂയയാണ് ഇതിനു ഒരു കാരണം. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ സത്യത്തെ നിഷേധിച്ചവരാണു നിങ്ങളെന്നു വാദിച്ച് നിങ്ങളെ തോൽപിക്കുവാൻ ഇടവരരുത്തക്കവണ്ണം അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിത്തീരരുതെന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹമാണ് മറ്റൊരു കാരണം. ഇതാണു ഇത്തരം നീചവൃത്തികൾക്കു നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.. ഇതിലൊന്നും നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ലെന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

73—ാം വചനത്തിലെ ان يؤتى احد .... عند ربكم ('നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ' എന്നു തുടങ്ങി 'ന്യായവാദം ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ' എന്നതുവരെയുള്ള) വാക്യങ്ങളും നബി (സ) അവരോടു പറയേണ്ടുന്ന മറുപടിയുടെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലക്കാണു നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചതും, പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ചതും ഇതു വേദക്കാരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, ' قل ان الهدى هدى الله (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനമാണു മാർഗ്ഗദർശനമെന്നു പറയുക) എന്ന വാക്യം ഇടക്കുവെച്ചു നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പലരും ഇങ്ങിനെയാണു സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും. അപ്പോൾ, ആ വാക്യങ്ങളുടെ താല്പര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: ഇവർ—സത്യവിശ്വാസികൾ-അവരുടെ മതത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നപക്ഷം, നമുക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ വേദഗ്രന്ഥം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നമുക്കു പുറമെ ഇവരെപ്പോലെയുള്ളവർക്കും ലഭിച്ചതായി വരും, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ചു നമുക്കെതിരിൽ ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാനും ഇടവരും. അതുകൊണ്ടു അതിനു നാം അവർക്കു അവസരം കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

٧٥- وَمِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ
بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ ۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ۗ

75. വേദക്കാരിലുണ്ടു ചിലർ: ഒരു 'ഖിൻതാറി'നെ [കൂമ്പാരത്തെ] സംബന്ധിച്ച് നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ നിനക്കതു തന്നുതീർക്കും.

അവരിലുണ്ടു(വേറെ) ചിലരും; ഒരു 'ദീനാറിനെ'[പൊൻപണത്തെ] സംബന്ധിച്ചു നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചാൽ—അവരിൽ [അവരെ തിരക്കിക്കൊണ്ടു] നീ നിലകൊള്ളുന്നവനായിരുന്നാലല്ലാതെ—അവർനിനക്കതു തന്നു തീർക്കുകയില്ല.

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا
فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ ۚ
وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ○

'(വേദക്കാരല്ലാത്ത) നിരക്ഷരജ്ഞരുടെ കാര്യത്തിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യതയുണ്ടാവാൻ) ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ല, എന്നു അവർ പറയുന്നതു നിമിത്തമത്രെ അത്. അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

٧٦- بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ
وَاتَّقَىٰ
فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ○

76. അങ്ങനെയല്ല, യാതൊരുവൻ തന്റെ കരാർ നിറവേറ്റുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ, (ആ) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കും.

---

75. ومن اهل الكتاب വേദക്കാരിലുണ്ട് من ചിലർ, യാതൊരുവൻ ان تأمنه അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ بقنطار ഒരു ഖിൻത്വാറിനെ (കൂമ്പാരത്തെ)സംബന്ധിച്ചു يؤده അതവർ (അവൻ)വീട്ടിത്തരും اليك നിനക്കു ومنهم അവരിലുണ്ടു من ചിലർ, യാതൊരുവൻ ان تأمنه അവരെ (അവനെ) നീ വിശ്വസിച്ചാൽ بدينار ഒരു ദീനാറിനെ(പൊൻപണത്തെ)പ്പറ്റി لا يؤده അതവർ (അവൻ) വീട്ടുകയില്ല اليك നിനക്കു الا مادمت നീ ആയിക്കൊണ്ടിരുന്നാലല്ലാതെ عليه അവന്റെ മേൽ (അവരിൽ) قائما നിലകൊള്ളുന്നവൻ ذلك അതു بانهم قالوا അവർ പറയുന്നതു നിമിത്തമാണു ليس علينا ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഇല്ല في الامين നിരക്ഷരജ്ഞരിൽ سبيل ഒരു മാർഗ്ഗവും ويقولون അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു على الله അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ الكذب വ്യാജം وهم يعلمون അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു 76. بلى അങ്ങനെയല്ല من اوفى ആർ നിറവേറ്റിയോ بعهده തന്റെ കരാർ, ഉടമ്പടി واتقى സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يحب സ്നേഹിക്കും,ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു المتقين സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവരെ

قنطار ന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 14–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂമ്പാരം–അഥവാ വളരെ ധനം–എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത – അഥവാ എഴുത്തും വായനയും അറിയാത്ത-ആളുകൾ എന്നാണു اميين എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. വേദഗ്രന്ഥവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവരായ അറബികളാണ് ഉദ്ദേശ്യം.

വേദക്കാരുടെ പല ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, അവരിലുള്ള എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരുപോലെയല്ല. വളരെയധികം ധനം വിശ്വസിച്ചേൽപിച്ചാൽ പോലും തക്കസമയം മടക്കിത്തരുന്ന നല്ല മനസ്ഥിതിക്കാരും അവരിലുണ്ട്. നേരെ മറിച്ചു ഒരു പൊൻപണം പോലും വിശ്വസിച്ചു കൊടുത്താൽ–മടക്കിത്തരണമെന്നു തിരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം മടങ്ങിക്കിട്ടിയേക്കുമെന്നല്ലാതെ– തിരിച്ചുതരുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ആളുകളും അവരിലുണ്ട്. തിരിച്ചുതരാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ അതിനു പറയുന്ന ന്യായം ഇതാണു: വേദക്കാരല്ലാത്തവരോടുള്ള ബാധ്യതകൾ നിറവേറ്റണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമൊന്നുമില്ല, അവരുടെ ധനം ഉപയോഗിക്കുന്നതു കേവലം കുറ്റകരമല്ല, സ്വസമുദായത്തിൽ പെട്ടവരോടുള്ള കടമകൾപാലിക്കലേ നമുക്കു കടമയുള്ളു എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ അവർ സ്വയം കെട്ടിപ്പറയുന്ന ഒരു വ്യാജവാദം മാത്രമാണിതു. കരാറുനിശ്ചയങ്ങളും വിശ്വസ്തതയും ആരോടായാലും പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കരാറുകൾ പാലിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്യുന്നവരെയാണു അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുക. അല്ലാത്തവർക്കു അവന്റെ സ്നേഹം ലഭിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

സ്വജാതിക്കാരല്ലാത്തവരോടു ഇടപാടുകളിൽ വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കേണ്ടതില്ല. അവരോട് പലിശ വാങ്ങുന്നതിനും വിരോധമില്ല. സ്വജാതിക്കാരോടു കടംമുട്ടിച്ചു ചോദിക്കുകയോ പലിശ വാങ്ങുകയോ ചെയ്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ യഹൂദികൾ പാരമ്പര്യമായി വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. (ആവർത്തന പുസ്തകം 15: 3, 23: 20) അജ്ഞരായ ചില പാമരമുസ്ലിംകളിലും ഇത്തരം ചില അന്ധമായ ധാരണകൾ കടന്നുകൂടാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നീതിയും വിശ്വസ്തതയും പാലിക്കുന്നതിൽ മുസ്ലിമെന്നോ അമുസ്ലിമെന്നോ വിവേചനമില്ല. ഇബ്നുഅ

ബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസു കാണുക. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നിരക്ഷരജ്ഞരുടെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ബാദ്ധ്യതയും ഉണ്ടാവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല (ليس علينا فى الاميين سبيل)'എന്നു വേദക്കാർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്, നബി സ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കൾ കളവു പറയുകയാണ്. ജാഹിലിയ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന (ഇത്തരം) ഏതു കാര്യവും എന്റെ ഈ രണ്ടു കാലടികൾക്കടിയിലാക്കപ്പെടാതെ ഇല്ല. (എല്ലാം തള്ളപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു) അമാനത്തു (വിശ്വസ്തയുടെ കാര്യം) ഒഴികെ. അതാകട്ടെ, പുണ്യവാനോടും, ദുഷ്ടനോടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു'.

٧٧۔ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا
أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
وَلَا يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

77. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിനും [പ്രതിജ്ഞക്കും], തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾക്കും തുച്ഛമായ വിലവാങ്ങുന്നവർ, അക്കൂട്ടർ അവർക്കു പരലോകത്തിൽ യാതൊരു ഓഹരിയുമില്ല; ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു അവരോടു സംസാരിക്കുകയുമില്ല: അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയുമില്ല; അവരെ സംസ്കരി(ച്ചു നന്നാ)ക്കുകയുമില്ല; അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

---

77. ان الذين يشترون നിശ്ചയമായും വാങ്ങുന്നവർ بعهد الله അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറിനു وايمانهم തങ്ങളുടെ സത്യ(ശപഥ)ങ്ങൾക്കും ثمنا قليلا തുച്ഛവില اولئك അക്കൂട്ടർ لاخلاق ഓഹരിയില്ല لهم അവർക്കു فى الاخرة പരലോകത്തിൽ ولا يكلمهم الله അല്ലാഹു അവരോടു സംസാരിക്കയുമില്ല ولا ينظر നോക്കുകയുമില്ല اليهم അവരുടെനേരെ يوم القيمة ഖിയാമത്തുനാളിൽ ولا يزكيهم അവരെ സംസ്കരിക്കയുമില്ല ولهم അവർക്കുണ്ടുതാനും عذاب ശിക്ഷ اليم വേദനയേറിയ

عهد الله (അല്ലാഹുവിന്റെ–അഥവാ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള–കരാർ) എന്നതിന്റെ അർത്ഥോദ്ദേശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അൽ ബഖറഃ 27–ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ താവിച്ചതു ഓർക്കുക. നബി(സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുക, അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുക മുതലായവ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന നിശ്ചയവും പ്രതിജ്ഞയുമാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനോടു ബാധ്യത ഏറ്റിട്ടുള്ള കരാറുകളും ശപഥങ്ങളും നിറവേറാതെ, അതിനുപകരം നിസ്സാരമായ വില–ഐഹികമായ കാര്യ ലാഭങ്ങൾ–കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർക്കു പരലോകത്തു യാതൊരു നൻമയും രക്ഷയും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നും, കാരുണ്യത്തിന്റെയോ, സ്നേഹത്തിന്റെയോ, മാപ്പിന്റെയോ കണികപോലും അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി അതികഠിനമായ ശിക്ഷയും അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അവരോടു അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞതു അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അമർഷത്തിന്റെ ഗൗരവമാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ഈ തിരു വചനത്തിലെ താക്കീതുമായി ബന്ധമുള്ളതും, അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും, നിത്യ ജീവിതത്തിൽ നാം കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമായ പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും നബി (സ)യുടെ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിനു ഒന്നുരണ്ടെണ്ണം ഉദ്ധരിക്കാം: (1) അബൂദർ–ർ (റ) പറയുന്നു: റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'മൂന്നു കൂട്ടരുണ്ട്: അവരോടു ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു സംസാരിക്കുകയില്ല, അവരുടെ നേരെ നോക്കുകയുമില്ല, അവരെ സംസ്കരിക്കുകയുമില്ല.' ഞാൻ'പറഞ്ഞു; 'അവർ നഷ്ടപ്പെടുകയും അപമാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവല്ലോ! ആരാണവർ, റസൂലേ?' തിരുമേനി ആ വാക്ക മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു: 'വസ്ത്രം നിലത്തിഴച്ചു നടക്കുന്നവനും, കള്ളസത്യംവഴി ചരക്കു ചിലവഴിക്കുന്നവനും, ചെയ്ത ഉപകാരം എടുത്തുപറയുന്നവനും'. (അ;മു.) (2) പല സഹാബികളിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'ഒരാളുടെ സ്വത്തു പിടിച്ചെടുക്കുവാൻവേണ്ടി ആരെങ്കിലുംകള്ളസത്യം ചെയ്താൽ അല്ലാഹു അവന്റെമേൽ കോപിച്ചവനായിക്കൊണ്ടു അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.' (അ: ബു. മു)

٧٨- وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَّلْوُۥنَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ○

78. നിശ്ചയമായും, അവരിൽ തന്നെ (വേറെ) ഒരു കക്ഷിയുമുണ്ട്: വേദ[ഗ്രന്ഥത്തി(ന്റെ വായനയി)ൽ തങ്ങളുടെ നാവുകളെ അവർ വളച്ചുതിരിക്കും, അതു വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതെന്നു നിങ്ങളം ഗണിക്കുവാൻ വേണ്ടി. അതു വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതല്ലതാനും. 'അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണ്' എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതല്ലതാനും.

അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

78. وان منهم നിശ്ചയമായും അവരിലുണ്ട് لفريقا ഒരു കക്ഷി (സംഘം–വിഭാഗം) يلون തന്നെ അവർ വളച്ചു തിരിക്കും, ചുരുട്ടുന്ന ألسنتهم അവരുടെ നാവുകളെ بالكتاب വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽ, [ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു لتحسبوه നിങ്ങളതിനെ ഗണിക്ക (വിചാരിക്ക)വാൻ വേണ്ടി من الكتاب വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽപെട്ടതായി وما هو അതല്ലതാനും من الكتاب വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽ പെട്ടതു ويقولون അവർ പറയുകയും ചെയ്യും هو അതു من عند الله അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണു (എന്നു) وما هو അതല്ലതാനും من عند الله അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽനിന്നു ويقولون അവർ പറയുകയും ചെയ്യും على الله അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ الكذب വ്യാജം, അസത്യം وهم يعلمون അവർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്

യഹൂദീ പണ്ഡിതൻമാർ വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിൽ നടത്താറുള്ള ഒരു കടുത്ത വഞ്ചനയെക്കുറിച്ചാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വേദ[ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുമ്പോഴം, തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കൊത്ത അർത്ഥം വരത്തക്കവണ്ണം അക്ഷരങ്ങളും പദങ്ങളും മാറ്റിമറിച്ചോ, സ്ഥാനം തെറ്റിച്ചോ, അതിൽ ഏറ്റക്കുറവു വരുത്തിയോ വായിക്കുക. വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളം അതെല്ലാം വേദവാക്യങ്ങളാണെന്നു ധരിക്കുമല്ലോ. അവരുടെ ലക്ഷ്യവും അതുതന്നെ. തങ്ങളം വായിക്കുന്നതെല്ലാം വേദ[ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളും, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമാണെന്ന നിലക്കായിരിക്കും അവർ വായന ചെയ്യുന്നതും. ഇതു വ്യാഖ്യാനത്തിലോ അഭിപ്രായത്തിലോ ഉണ്ടാകുന്ന അബദ്ധമല്ലെന്നം, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ തനി കള്ളം കെട്ടിപ്പറയലാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഏതാണ്ടു ഇതുപോലെയുള്ള ചില കൃത്രിമങ്ങം വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിതൻമാരിലും ചിലപ്പോം കാണാറുള്ളതാണ്. ഖുർആന്റെ അക്ഷരങ്ങളോ പദങ്ങളോ മാറ്റിമറിക്കാറില്ല. അതൊട്ട സാധ്യവുമല്ല. ഖുർആന്റെ അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കുപോലും അതിലെ വാക്കുകം സുനിശ്ചിതമായി അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അതിലെ വാക്കുകൾക്കോ, വാക്യങ്ങൾക്കോ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അതൊക്കെ ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളായി സമർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുക. വേദക്കാരുടെ ചില അഴിമതികളെപ്പറ്റി പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് [ഗ്രന്ഥം എഴുതുകയും, എന്നിട്ടു തുച്ഛമായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി അതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കുറിച്ച് സൂ: അൽബഖറ 79ൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കഠിനമായ താക്കീത് ഇങ്ങിനെയുള്ളവരും ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

٧٩- مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللّٰهِ

79. ഒരു മനുഷ്യന്നും (തന്നെ) ഉണ്ടാകുകയില്ല, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന വേദ[ഗ്രന്ഥവും, വിധികർത്തൃത്വവും (അഥവാ വിജ്ഞാനവും). [പവാചകത്വവും നൽകുക: പിന്നീട് അദ്ദേഹം മനുഷ്യരോടു: 'നിങ്ങളം അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ–എനിക്കു–അടിയാൻമാരായിരിക്കുവിൻ' എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുക. [ഇതു രണ്ടും കൂടി ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല]

وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ
بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۝

എങ്കിലും 'നിങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടും, നിങ്ങളും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും നിങ്ങളും 'റബ്ബാനികളും' [മതോപദേഷ്ടാക്കളും] ആയിത്തീരുവിൻ' എന്നായിരിക്കും (അദ്ദേഹം പറയുക).

٨٠- وَلَا يَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ
وَالنَّبِيّٖنَ أَرْبَابًا ۭ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝ ع

80. നിങ്ങളും മലക്കുകളെയും, നബിമാരെയും റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല നിങ്ങളും മുസ്ലിംകളും [അല്ലാഹുവിന്നു കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിട്ടുള്ളതിനുശേഷം, നിങ്ങളോടു അവിശ്വാസത്തിനു അദ്ദേഹം കൽപിക്കുകയോ?!

---

79. كان ഉണ്ടാവുകയില്ല, ഉണ്ടാകാവതല്ല لبشر ഒരു മനുഷ്യന്നും ان يؤتيه അവനു നൽകുക الله അല്ലാഹു الكتاب ഗ്രന്ഥം والحكم വിജ്ഞാനവും. വിധിയും (അധികാരവും) والنبوة [പ്രവാചകത്വവും ثم يقول പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറയുക للناس മനുഷ്യരോടു كونوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ عبادا لي എനിക്കു (എന്റെ) അടിയാൻമാർ من دون الله അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ (അല്ലാഹുവിന്നല്ലാതെ) ولكن എങ്കിലും (പറയും) كونوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിൻ ربانيين റബ്ബാനികളും بما كنتم നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു تعلمون നിങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു الكتاب വേദഗ്രന്ഥം وبما كنتم നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും تدرسون പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു 80 ولا يأمركم അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു കൽപിക്കുകയും (ഉണ്ടാകുക) ഇല്ല ان تتخذوا നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാൻ الملئكة മലക്കുകളെ والنبيين നബിമാരെയും اربابا റബ്ബുകളായി أيأمركم അദ്ദേഹം നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുകയോ بالكفر അവിശ്വാസത്തിനു بعد اذ انتم നിങ്ങളും ആയതിനുശേഷം مسلمون മുസ്ലിംകളും (കീഴൊതുങ്ങിയവർ)

عبد (അബ്ദ്) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണു عباد (ഇബാദ്). ഉടമയായ 'അടിമ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആരാധകനായ 'അടിയാൻ' എന്ന അർത്ഥത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ആദ്യത്തെ അർത്ഥത്തിലാകുമ്പോൾ—ഇമാം റാഗിബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ عبيد (അബീദു) എന്നും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ عباد (ഇബാദ്) എന്നും ബഹുവചനം വരുന്നതാണ്. ربانى (റബ്ബാനിയ്യ്) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് ربانيون (റബ്ബാനിയ്യൂന). 'വേദവിജ്ഞാനി, മതനേതാവു, മതോപദേഷ്ടാവ്, ഭരണനേതാവു, ദിവ്യപുരുഷൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാവുന്ന വിധത്തിൽ ഇതിനു വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. ഇതിലെ മൂലശബ്ദമായ رب (റബ്ബ്) എന്ന വാക്കിനു ഭാഷയിൽ 'വളർത്തുന്നവൻ, പരിപാലകൻ, നാഥൻ, പരിശീലനം നൽകുന്നവൻ, യജമാനൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങളും വരുന്നതിനെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമവിശേഷണമായി അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതിനെയും ആസ്പദമാക്കിയാണു മേൽ പറഞ്ഞ അർത്ഥങ്ങളെല്ലാം അതിനു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. 'റബ്ബാനീ' കളായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിനുള്ള കാരണമായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതു 'നിങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു' (بما كنتم تعلمون الخ) എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വേദവിജ്ഞാനങ്ങളും അറിഞ്ഞും ഉപദേശിച്ചും വരുന്ന മതോപദേഷ്ടാക്കളും, മതവിജ്ഞാനികളുമാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു കരുതാവുന്നതാകുന്നു. ഈ വാക്കു സാക്ഷാൽ അറബിവാക്കാണെന്നും, അതല്ല, അബ്രാനീ (ഹിബ്രു) വാക്കാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും ശബ്ദത്തിലും അർത്ഥത്തിലും ഇതിനോടു സാമ്യമുള്ള രൂപത്തിൽ ചില വാക്കുകളും ബൈബ്ളിൽ പലേടത്തും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അതുകൊണ്ട് വേദക്കാർക്കിടയിൽ മുമ്പേ സുപരിചിതമായിരുന്ന ഒരു വാക്കാണതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. (*)

(*) ബൈബ്ളിലെ പല വാക്യങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ 'റബ്ബി' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പറയുന്നു: റബ്ബി എന്ന എബ്രായ (അബ്രാനി) പദത്തിനു എന്റെ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. 'റബ്ബു' എന്ന പദത്തിനു വലിയവൻ എന്നു അർത്ഥമാകയാൽ അതു വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.....പിന്നീടു ഇതു വേദശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധൻമാരായ ശാസ്ത്രിമാർക്കു സവിശേഷമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു.' 'റബ്ബനീ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നു: 'എബ്രായ ഭാഷയിലെ 'റബ്ബി' എന്ന പദത്തെ ആരാമ്യ (ആറാമീ) ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവർ 'റബ്ബൂന' എന്നുപറയും. ഇതിനു എന്റെ കർത്താവേ എന്നർത്ഥം. ഈ പദം ശാസ്ത്രിമാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു.

ആയത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും–അഥവാ വേദനിയമങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള വിധി കർത്തൃത്വവും–പ്രവാചകത്വവും ലഭിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ, നിങ്ങളം എന്നെ ആരാധിക്കുന്ന അടിയാൻമാരായിരിക്കണമെന്നു ജനങ്ങളോട് ഒരിക്കലും പറയുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയുമില്ല. നേരെമറിച്ച് വേദഗ്രന്ഥം പഠിച്ചറിഞ്ഞും, മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അനുസരിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വേറെവിജ്ഞാനികളായിത്തീരണം എന്നേ അവർ പറയുകയുള്ളു. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ–മലക്കുകളെയോ നബിമാരെയോ–റബ്ബുകളായി സ്വീകരിക്കുവാനും അങ്ങിനെയുള്ള ആരും കൽപിക്കുകയില്ല. തൗഹീദിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനുംവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പ്രവാചകൻമാർ. അവരുടെ പ്രബോധനമനുസരിച്ച് നിങ്ങളം അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ട മുസ്ലിംകളായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, പിന്നീട് അതിനു കടകവിരുദ്ധമായ കുഫ്റിനും ശിർക്കിനും (അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും) അവരെങ്ങിനെ ഉപദേശിക്കും?! നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളം കണ്ടാൽ അങ്ങിനെയാണല്ലോ തോന്നുക. വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഈസാ (അ) നബിയുടെ അനുയായികളെന്നു വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളം അദ്ദേഹത്തെ റബ്ബായി ഗണിക്കുകയും, ആരാധിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ പ്രത്യേകിച്ചും, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുകയും അവർക്കു ആരാധനകളം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരേയും പൊതുവായും ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങളം. അല്ലാഹുവിനും മനുഷ്യർക്കുമിടയിലുള്ള മദ്ധ്യവർത്തികളും ദൂതൻമാരുമാണല്ലോ പ്രവാചകൻമാരും മലക്കുകളും. അവർക്കുപോലും ദിവ്യസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനും ആരാധനകളർപ്പിക്കപ്പെടുവാനും പാടില്ലെങ്കിൽ, പ്രവാചകൻമാരുടെ അനുയായികളായ പണ്ഡിതൻമാർ, പുരോഹിതൻമാർ, ശൈഖൻമാർ, മഹാൻമാർ തുടങ്ങിയ ആർക്കെങ്കിലും–അവർ എത്ര ഉന്നതപദവിക്കാരായാലും ശരി–ദിവ്യത്വപദവി നൽകി റബ്ബുകളാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. റബ്ബുകളാക്കുക എന്നതിന്റെ താൽപര്യം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്കു ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നോ, അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശഗുണവിശേഷങ്ങളിൽപെട്ട വല്ലതും അവർക്കും വകവെച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നോ മാത്രമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകളെന്നോണം മറ്റുള്ളവരുടെ വിധിവിലക്കുകൾക്കു മതത്തിൽ സ്ഥാനം കൽപിക്കലും അവരെ റബ്ബാക്കലാണെന്നു 64–ാം വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം–9

81. അല്ലാഹു പ്രവാചകൻമാരുടെ ഉറപ്പുവാങ്ങിയ സന്ദർഭം ഓർക്കുക): വേദഗ്രന്ഥമായും, വിജ്ഞാനമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വല്ലതും നൽകുകയും, പിന്നീട്, നിങ്ങളുടെകൂടെയുള്ളതിനെ സത്യമാക്കുന്ന ഒരു റസൂൽ നിങ്ങളിൽ വരികയും ചെയ്താൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു.

٨١- وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ
لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ
ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ
لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ

---

81. واذ വാങ്ങിയ സന്ദർഭം الله അല്ലാഹു ميثاق ഉറപ്പു, ഉടമ്പടി, കരാർ النبيين നബിമാരുടെ لما آتيتكم തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക ഞാൻ വല്ലതും നൽകിയാൽ من كتاب വേദഗ്രന്ഥമായി وحكمة വിജ്ഞാനമായും ثم جاءكم പിന്നീട് നിങ്ങൾക്ക വന്ന رسول വല്ല ദൂതനും مصدق സത്യമാക്കുന്ന لما معكم നിങ്ങളുടെകൂടെയുള്ളതിനെ لتؤمن به തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കും, വിശ്വസിക്കുകതന്നെ വേണം (എന്നു) ولتنصرنه അദ്ദേഹത്തെ തീർച്ചയായും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യണം)

قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ
اِصْرِىْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ
قَالَ فَاشْهَدُوْا
وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ○

അവൻ (അവരോടു) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളം (ഏററു) സമ്മതിക്കുകയും, അതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ ബാധ്യത [എന്നോടുള്ള കരാറിന്റെ ബാധ്യത] നിങ്ങളം (ഏററ്) എടുക്കുകയും ചെയ്തുവോ?' അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളം (ഏററു) സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.' അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങളം (അതിനു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം സാക്ഷികളിൽപെട്ടവനാകുന്നു.'

٨٢- فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ○

82. എന്നിരിക്കെ, അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് തോന്നിയവാസികളം

قال അവൻ പറഞ്ഞു أاقررتم നിങ്ങളം സമ്മതിച്ചു (ഉറച്ചു പറഞ്ഞു-ഏററു പറഞ്ഞു)വോ واخذتم നിങ്ങളം എടുക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്തു(വോ) على ذلكم അതിനെക്കുറിച്ചു. അതിന്റെ പേരിൽ اصرى എന്റെ (എന്നോടുള്ള)ബാധ്യത (കരാർ,ഭാരം) قالوا അവർ പാഞ്ഞു اقررنا ഞങ്ങളം സമ്മതിച്ചു ഉറച്ചു പറഞ്ഞു قال അവൻ പറഞ്ഞു فاشهدوا എന്നാൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ وانا معكم ഞാനും നിങ്ങളുടെകൂടെ من الشاهدين സാക്ഷികളിലുണ്ട് 82. فمن تولى എന്നിരിക്കെ ആരെങ്കിലും തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞാൽ بعد ذلك അതിനുശേഷം فاولئك هم എന്നാൽഅക്കൂട്ടർ തന്നെ الفاسقون തോന്നിയവാസികളം

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനബോധനങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകനും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളെയും തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളെയും ശരിവെച്ചുകൊണ്ട് പിന്നീട് വേറൊരു റസൂൽ വരുന്നപക്ഷം, ആ റസൂലിൽ വിശ്വസിക്കലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സഹായ സഹകരണം നൽകലും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും മൗലികമായ ദൗത്യ സിദ്ധാന്തങ്ങളം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരാളുടെ ദൗത്യം മറേറയാളുടേതിനോട് ഒരിക്കലും എതിരായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരോടും അല്ലാഹു ഉറപ്പുമേടിക്കുകയും, എല്ലാവരും അതു തങ്ങളുടെ ബാധ്യതയായി ഏറെറു പറഞ്ഞു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നബിമാർക്കുപോലും. ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഗൗരവമേറിയ ഈ ബാധ്യത അവരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കും ബാധകമാണെന്നു വിശിഷ്യാ പറയേണ്ടതില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങളം ഞങ്ങളുടെ നബിയിലും, ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലും മാത്രമേ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളു – അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടതുള്ളു–എന്നുപറയുവാൻ വേദക്കാരായ ഒരു സമുദായത്തിനും അവകാശമില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ധിക്കാരവും തോന്നിയവാസവുമാണ്. എന്നു സാരം.

നബി (സ) തിരുമേനി അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാകയാൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തോ അതിനുശേഷമോ വേറൊരു റസൂൽ വരുവാനില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ ബാധ്യതയിൽ നിന്നു തിരുമേനി സ്വാഭാവികമായും ഒഴിവാകുന്നു. എന്നാൽ, തിരുമേനിയുടെ മുമ്പുള്ള ഏതൊരു പ്രവാചകന്റെ അനുയായികളായി നിലകൊള്ളുന്നവരും തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കലും, തിരുമേനിയെ പിൻപററലും നിർബ്ബന്ധമാണെന്നതാണം. വേദക്കാരായ സമുദായങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണു ഈ കരാറിനെപ്പററി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. ഈ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു നബി (സ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും: 'നിങ്ങളിൽ മൂസാ (അ) ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങളം പിൻപററുകയും, എന്നെ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളം വഴിപിഴക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു' (അ). അബൂയഅ്ലാ (റ) യുടെ ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു; 'മൂസാ (അ) നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിനു എന്നെ പിൻപററുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.'

83. അപ്പോഴം, അല്ലാഹുവിന്റെ മതമല്ലാത്തതിനെ [മറെറാരു മതത്തെ] യാണോ അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു? അവന് ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവർ (എല്ലാം)—അനുസരണ പൂർവമോ, നിർബന്ധ പൂർവമോ—കീഴൊതുങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!—

അവനിലേക്കുതന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (എന്നുമിരിക്കെ)!

٨٣-أَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ أَسْلَمَ
مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَّكَرْهًا
وَّإِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ○

84. (നബിയേ) പറയുക: 'ഞങ്ങളം അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങളംക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; (മാത്രമല്ല) ഇബ്രാഹീമിന്റെയും, ഇസ്മാഈലിന്റെയും, ഇസ്ഹാഖിന്റെയും, യഅ്ഖൂബിന്റെയും,' സിബ്ത്വ്' [സന്തതി]കളുടെയും മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മൂസാക്കും, ഈസാക്കും, (മററു) നബിമാർക്കും തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും (വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു). (അതെ) അവരിൽ ഒരാളുടെ ഇടക്കും ഞങ്ങളം വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ല;

ഞങ്ങളാവട്ടെ ,അവനു [അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങിയ] മുസ്ലിംകളുമാകുന്നു.

٨٤-قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ أُنْزِلَ عَلَيْنَا
وَمَآ أُنْزِلَ عَلٰٓى إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ
وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْأَسْبَاطِ
وَمَآ أُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى
وَالنَّبِيُّوْنَ
مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ○

---

83. الغير അപ്പോഴം അല്ലാത്തതിനെയോ دين الله അല്ലാഹുവിന്റെ മതം يبغون ആവശ്യപ്പെടുന്നു له അവനു (തന്നെ) اسلم കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുന്നു من في السموات ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ والارض ഭൂമിയിലും طوعا അനുസരണപൂർവ്വം (ഇഷ്ടത്തോടെ) وكرها നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വവും, അനിഷ്ടമായും. واليه അവങ്കലേക്കു തന്നെ يرجعون അവർ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു 84 قل പറയുക امنا ഞങ്ങളം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു بالله അല്ലാഹുവിൽ وما انزل ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും علينا ഞങ്ങളംക്കു وما انزل ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും على ابراهيم ഇബ്രാഹീമിനു واسمعيل ഇസ്മാഈലിനും واسحق ഇസ്ഹാഖിനും ويعقوب യഅ്ഖൂബിനും والاسباط സന്തതികളംക്കും وما اوتي നൽകപ്പെട്ടതിലും موسى وعيسى മൂസാക്കും ഈസാക്കും والنبيون നബിമാർക്കും من ربهم തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു لانفرق ഞങ്ങളം വ്യത്യാസം ചെയ്കയില്ല بين احد ഒരാളംക്കിടയിലും منهم അവരിൽനിന്നു ونحن ഞങ്ങളം, ഞങ്ങളാകട്ടെ له അവനു مسلمون മുസ്ലിംകളാണു, കീഴൊതുങ്ങിയവരാണു.

എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരാലും പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട മതം അല്ലാഹുവിന്റെ മതമായ (ഇസ്ലാമാകുന്ന) ഒരേ ഒരു മതമാകുന്നു. അതിനും പുറമെ, മനുഷ്യരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ച നിയമ വ്യവസ്ഥകളംക്ക വിധേയരായിക്കൊണ്ടാണു നിലകൊള്ളുന്നതും. ഇഷ്ടപ്രകാരമായാലും ശരി നിർബ്ബന്ധിതമായിട്ടായാലും ശരി, ആ നിയമവ്യവസ്ഥക്കു കീഴൊതുങ്ങുകയല്ലാതെ ഒരാളംക്കും ഗത്യന്തരമില്ല. അവസാനം എല്ലാവരും മടങ്ങിച്ചെന്നു പര്യവസാനിക്കുന്നതും അവങ്കലേക്കുതന്നെ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു നിയമിച്ചതും കല്പിച്ചതുമല്ലാത്ത മറേറതെങ്കിലും മതം സ്വീകരിക്കണമെന്നാണോ അവരുടെ ആവശ്യം?! എങ്കിൽ അതൊരിക്കലും സ്വീകാര്യമല്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ഈ ആശയം ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായതു, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതായ ആ മതം തന്നെയാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു ചിലരുടെ ഔത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരുടേതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്വാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള മൗലിക യാഥാർത്ഥ്യം സ്വീകരിച്ചവരാണു ഞങ്ങളെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ അർത്ഥ ശങ്കക്കു ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം ഈ പരമാർത്ഥം വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

അനുസരണപൂർവ്വമോ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വമോ ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെട്ടുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, എല്ലാവരും അവന്റെ തേണ വ്യവസ്ഥകൾക്കും അവൻ നിയമിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾക്കും തികച്ചും വിധേയരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ, അതിൽനിന്നു സ്വൽപമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ഒരു മിടിയിടപോലും നിലകൊള്ളുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല എന്നത്രെ. സത്യവിശ്വാസി, അവിശ്വാസി, പ്രകൃതിവാദി, ബഹുദൈവവാദി, ദൈവനിഷേധി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള തര വ്യത്യാസങ്ങളോ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ, മലക്കുകൾ, ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വർഗ്ഗ വ്യത്യാസമോ കൂടാതെ സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടവരാകുന്നു. (റഅദു, 15: ഹാമീം സജദഃ 11 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) എന്നിരിക്കെ, അവൻ കൽപിച്ചരുളിയതും, മനുഷ്യന്റെ ശാശ്വത നന്മക്കു നിദാനമായതുമായ അവന്റെ മതനിയമങ്ങൾക്കു കീഴൊതുങ്ങാതിരിക്കുന്നതു നീതിയുക്തമല്ല—അനീതിയും ധിക്കാരവുമാണു-എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

പ്രവാചകൻമാർ ലക്ഷക്കണക്കിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ അറബികളുടെയും, വേദക്കാരുടെയും ഇടയിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ സുപരിചിതരും ബഹുമാന്യരുമാകകൊണ്ടും, ചരിത്രപരവും മതപരവുമായ രംഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സ്മരണീയരാകകൊണ്ടുമാണു ഇബ്രാഹീം (അ) നബി തുടങ്ങിയ ചില നബിമാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. യഅ്ഖൂബു (അ) നബിയുടെ പിന്തലമുറ സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു الاسباط (സന്തതികൾ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരുടെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടതു' (انزل) എന്നും, പിന്നീട് മൂസാ, ഈസാ(അ) എന്നിവരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടതു' (اوتى)എന്നുമാണ് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകൾ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്യും സന്ദേശവും ലഭിക്കുന്നതിലും, ഓരോരുത്തരുടെയും സത്യത സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്നതിലും ഏറെക്കുറെ എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും, മൂസാ (അ) നബിയുടെ തൗറാത്തും, ഈസാ (അ) നബിയുടെ ഇഞ്ചീലും പോലെയും, അവരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെട്ട ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾപോലെയും അത്ര പ്രസിദ്ധി മറ്റു പ്രവാചകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കോ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കോ സമുദായമദ്ധ്യേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങിനെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിച്ചത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

وَمَنْ يَبْتَغِ
غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا
فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

85. ആരെങ്കിലും 'ഇസ്ലാം' (മതം) അല്ലാത്തതിനെ മതമായി തേടുന്നപക്ഷം,—

അതു അവനിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ.

അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും.

---

85. ومن يبتغ ആരെങ്കിലും തേടുന്ന പക്ഷം غير الاسلام ഇസ്ലാം അല്ലാത്തതിനെ دينا മതമായി فلن يقبل ഏന്നാൽ അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ منه അവനിൽ നിന്നു وهو അവൻ, അവനാകട്ടെ الاخرة പരലോകത്തിൽ من الخاسرين നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും

പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യൻ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായതും, എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ മതമായ ഏകമതം മാത്രമാണെന്നു മുൻ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുതന്നെയാണു ഇസ്ലാം മതം. ان الدين عند الله الاسلام (നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മതം ഇസ്ലാമാകുന്നു)എന്ന 19—ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമല്ലാത്ത ഏതൊരു മതം ആരുതന്നെ സ്വീകരിക്കുകയോ, ആവശ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്താലും അതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അവൻ പരലോകത്തിൽ സർവ്വവും നഷ്ടപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമെന്നും യാതൊരു സംശയത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനും ഇടമില്ലാത്തവിധം അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

'മതം ഏതായാലും വിരോധമില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു പുത്തൻ തത്വം—അല്ല, ഉൽബുദ്ധതരും ബുദ്ധിജീവികളുമെന്നു സ്വയം ധരിക്കുന്ന ചിലരിൽ നിന്നു കേൾക്കപ്പെടുന്ന മധുരമോഹനമായ ഒരു നിരർത്ഥ

സിദ്ധാന്തം—ഇന്നു ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. നാമമാത്ര മുസ്ലിംകളായ ചിലർ അതു ഏറെറു പാടാതെയുമില്ല. ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളെങ്കിലും അറിയുകയോ, ഖുർആനിൽ അണുവോളമെങ്കിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നോ, വായിലൂടെയോ ആ വാക്കു പുറപ്പെടാവുന്നതല്ല. അന്യസമുദായങ്ങളുമായി അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഭൗതികജീവിതത്തിൽ ഇണങ്ങിക്കഴിയണമെന്നും അവരുടെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കണമെന്നും മാത്രമാണു പലരുടെയും ലക്ഷ്യം. വിശ്വാസാചാരങ്ങളിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലും എന്തു നിലപാടുതന്നെ സ്വീകരിച്ചാലും വിരോധമില്ല—മറ്റുള്ളവരുടെ ആക്ഷേപത്തിനും എതിർപ്പിനും വിധേയമാകാതിരുന്നാൽ മതി—എന്നാണല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥം. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരുടെ അടുക്കൽ 'മത'ത്തിനും 'നന്നാകലി'നുമുള്ള നിർവ്വചനവും, ആ രണ്ടിനും അല്ലാഹുവും റസൂലും നൽകുന്ന നിർവ്വചനവും തമ്മിൽ നാമമാത്ര ബന്ധം പോലുമില്ല. തീർച്ച.

٨٦- كَيْفَ يَهْدِى اللّٰهُ قَوْمًا
كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
وَشَهِدُوْٓا
اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ
وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ
وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ○

86. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനു ശേഷം അവിശ്വസിച്ചതായ ഒരു ജനതയെ അല്ലാഹു എങ്ങിനെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും?

റസൂൽ യഥാർത്ഥ (സത്യ)വാനാണെന്നു അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർക്കു വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ വന്നു കിട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ)!

അല്ലാഹു അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല തന്നെ.

٨٧- اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ
اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ
وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۙ○

87. അക്കൂട്ടർ-(അതെ) അവരുടെ പ്രതിഫലം, അല്ലാഹുവിന്റെയും, മലക്കുകളുടെയും, മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം (തന്നെ) ശാപം അവരുടെ മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്.

٨٨- خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۙ○

88. -അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു; ശിക്ഷ അവർക്കു ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അവർക്കു ഒഴിവു (അഥവാ പരിഗണന) നൽകപ്പെടുകയുമില്ല;-

٨٩- اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا
مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ
وَاَصْلَحُوْا ۗ
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ○

89. അതിനുശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (സൽക്കർമ്മം ചെയ്തു) നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ [അവർക്കു രക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും]

എന്നാൽ, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

---

86. كيف എങ്ങിനെ نേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കും الله അല്ലാഹു قوما ജനതയെ كفروا അവർ അവിശ്വസിച്ചു بعد ايمانهم അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനു ശേഷം وشهدوا അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ان الرسول റസൂൽ (ആണ്) എന്നു حق സത്യമായവൻ, യഥാർത്ഥവാൻ, അർഹൻ وجاءهم അവർക്കു വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു البينات തെളിവുകൾ والله അല്ലാഹു(വാകട്ടെ) لا يهدى നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല (താനും) القوم ജനതയെ الظلمين അക്രമികളായ 87. اولئك അക്കൂട്ടർ جزاؤهم അവരുടെ പ്രതിഫലം ان عليهم അവരുടെ മേൽ ഉണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്നുള്ളതാണ് لعنة الله അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം والملئكة മലക്കുകളുടെയും والناس മനുഷ്യരുടെയും اجمعين എല്ലാം 88. خالدين فيها അതിൽ നിത്യവാസികളായി (ശാശ്വതരായി)ക്കൊണ്ടു لا يخفف ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയില്ല عنهم അവർക്കു العذاب ശിക്ഷ ولا هم അവർ ഇല്ലതാനും ينظرون ഒഴിവു (താമസം-പരിഗണന) കൊടുക്കപ്പെടുക 89: الا الذين യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ تابوا അവർ മടങ്ങി من بعد ذلك അതിനുശേഷം واصلحوا അവർ നന്നാക്കുക (നന്നായിത്തീരുക)യും ചെയ്ത فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غفور വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു رحيم കരുണാനിധിയാണു.

വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേനയും, തെളിവുകളും മുഖേനയും നബി (സ) യുടെയും അവിടുന്നു കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതിന്റെയും സത്യതയിൽ ബോധ്യവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടും നബി (സ) യിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന വേദക്കാരെയും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം ഇസ്ലാമിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടായിപ്പോയവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കനത്ത താക്കീതാണു ഈ വചനങ്ങളും. അവരുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെയും മലക്കുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയുമെല്ലാം ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂറത്തുൽ ബഖറഃ 161ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

٩٠- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا
لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۖ
وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ○
٩١- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم
مِّلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ○

90. നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം അവിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീടു അവിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയേ ഇല്ല; അക്കൂട്ടർതന്നെയാണു വഴി പിഴച്ചവരും.

91. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു (തന്നെ) മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ, അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നും ഭൂമി നിറയെ സ്വർണ്ണം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ—അവനതു തെണ്ടം [പ്രായശ്ചിത്തം] ചെയ്താലും ശരി അക്കൂട്ടർ.അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും; അവർക്കു സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

---

90. ان الذين كفروا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ بعد ايمانهم അവരുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം ثم ازدادوا പിന്നീടവർക്ക് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്തു كفرا അവിശ്വാസം لن تقبل സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ توبتهم അവരുടെ പശ്ചാത്താപം واولئك അക്കൂട്ടർതന്നെയാണു الضالون വഴിപിഴച്ചവർ 91. ان الذين كفروا നിശ്ചമായും അവിശ്വസിച്ചവർ وماتوا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു وهم كفار അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു فلن يقبل സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലതന്നെ من احدهم അവരൊരാളിൽനിന്നും ملء الارض ഭൂമിനിറച്ച് ذهبا സ്വർണ്ണം ولو افتدى അവൻ തെണ്ടം (മോചനമൂല്യം—പ്രായശ്ചിത്തം) നൽകിയാലും به അതിനെ, അതുകൊണ്ടു اولئك അക്കൂട്ടർ لهم അവർക്കുണ്ടു عذاب ശിക്ഷ اليم വേദനയേറിയ ومالهم അവർക്കില്ലതാനും من ناصرين സഹായികളായിട്ടു (ആരും)

അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടുതന്നെ—അഥവാ അതിൽ നിന്നു മടങ്ങിയിട്ടില്ലാതെ—മരണമടയുന്നപക്ഷം, അവർക്കു പരലോകത്തിൽ യാതൊരു രക്ഷയുമില്ല; മരണവേളയിൽ ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ, വല്ല പ്രായശ്ചിത്തവും മുഖേനയോ, അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അവർ ചെയ്തേക്കാവുന്ന ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുഖേനയോ—ഒന്നും തന്നെ—അവിടെ അവർക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനുമില്ല എന്നു അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ പലേടത്തും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരാൾ വിശ്വാസിയോ, അവിശ്വാസിയോ, സൻമാർഗ്ഗിയോ, ദുർമ്മാർഗ്ഗിയോ എന്നുള്ളതിന്റെ അവസാനത്തെ തീരുമാനം അവന്റെ മരണത്തോടുകൂടിയാണു തിട്ടപ്പെടുന്നതെന്നു ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ഖിയാമത്തു നാളിൽ നരകക്കാരനായ ഒരാളോടു: ഇതാ നോക്കൂ! ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം നിനക്കുള്ളതായിരുന്നാൽ (ഇപ്പോഴും) നീ അതു തെണ്ടമായി കൊടുക്കുമോ എന്നു ചോദിക്കപ്പെടും. അവൻ, അതെ, എന്നു ഉത്തരം പറയും. അപ്പോഴും, അല്ലാഹു പറയും: നിന്നിൽനിന്നു ഇതിനെക്കാളും വളരെ നിസ്സാരമായ കാര്യമായിരുന്നു ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. നിന്റെ പിതാവായ ആദമിന്റെ മുതുകിൽവെച്ചു നീ എന്നോടു ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കരാറുവാങ്ങി. നീ അതിനു വിസമ്മതിച്ച് എന്നോടു പങ്കുചേർക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.' (അ; ബു; മു)

٩٢- لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ○

92. (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ പുണ്യം പ്രാപിക്കുകയില്ല തന്നെ.

നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തുവും (തന്നെ) ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണു.

---

92. لن تنالوا നിങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയില്ലതന്നെ البر പുണ്യം حتى تنفقوا നിങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നതുവരെ مما تحبون നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിൽനിന്നു وما تنفقوا നിങ്ങൾ എന്തു ചിലവഴിച്ചാലും من شيء വല്ലവസ്തുവെയും فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു به അതിനെപ്പറ്റി عليم അറിയുന്നവനാണു

അവിശ്വാസികൾ—അവർ അവിശ്വാസികളായിരിക്കെ—ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ നല്ല കാര്യങ്ങളും—അതെത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും—അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ ചിലവഴിക്കുന്നതു പുണ്യകരവും കൂടുതൽ പ്രതിഫലം അർഹിക്കുന്നതുമായിരിക്കേണമെങ്കിൽ, അതെങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. അവർക്കു ഇഷ്ടകരമായ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നായിരിക്കണം ചിലവഴിക്കുന്നത്. അപ്പോഴേ അതു പുണ്യകർമ്മമായിത്തീരുന്നുള്ളു. ഒരു വസ്തു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നതു അതിന്റെ വിലയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തമായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. മറേറതെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ടുമായിരിക്കാം അത്. അതിനാൽ, അത്തരം വസ്തുക്കളേക്കാൾ പകരം അവയെക്കാൾ വിലപിടിപ്പുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പോലും ചിലവഴിക്കുവാൻ അവയുടെ ഉടമസ്ഥൻ ചിലപ്പോൾ തയ്യാറായെന്നും വരും. അപ്പോൾ, ഒരാൾ തനിക്കു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു നല്ല വിഷയത്തിൽ ചിലവാക്കുന്നപക്ഷം, അയാൾ അതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും പ്രതിഫലത്തിനുമാണു എന്നാണല്ലോ അതു കാണിക്കുന്നത്. ഈ മനസ്ഥിതിയാണ് അതിനെ പുണ്യകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതും. ചിലവഴിക്കുന്ന വസ്തുവോടുള്ള പ്രിയം കൂടുംതോറും അതു ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള പുണ്യവും വർദ്ധിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് പ്രിയംകരമല്ലാത്തതും മോശപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുക്കളെ ചിലവഴിക്കുവാൻ കരുതിവെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നന്നല്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി 2:267ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഓർക്കുക)

ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, അതു നബി (സ) യുടെ സഹാബികളിൽ വരുത്തിയ പ്രതികരണങ്ങളും എത്ര വമ്പിച്ചതായിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന അൽപം ചില ഉദാഹരണങ്ങളും കാണുക: 1. അനസ് (റ) പറയുകയാണ്: അൻസാരികളിൽ വളരെ ധനമുള്ള ആളായിരുന്നു അബൂത്വൽഹത്ത് (റ) [*] അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽ വെച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു ഏററവും പ്രിയങ്കരമായതു 'ബൈറുഹാ' (بيرحاء) എന്ന തോട്ടമായിരുന്നു. പള്ളിയുടെ മുൻവശത്തായിരുന്നു അത്. നബി (സ) അതിൽ പ്രവേശിക്കലും അതിലെ നല്ല ജലം കുടിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. لن تنالوا.... എന്ന ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവയിൽ നിന്നു ചിലവഴിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു പുണ്യം ലഭിക്കുകയില്ല എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. എന്റെ സ്വത്തിൽ വെച്ച് എനിക്കു ഏററം പ്രിയപ്പെട്ടതു 'ബൈറുഹാ ആകുന്നു. അതു അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടിയുള്ള ധർമ്മമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ വെച്ചു അതിന്റെ പുണ്യവും പ്രതിഫല നിക്ഷേപവും ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അങ്ങേക്കു അഭിപ്രായം തോന്നിച്ച പ്രകാരം അങ്ങുന്നു അതിനെ (വേണ്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ) നിശ്ചയിച്ചു കൊള്ളുക.' അപ്പോൾ, നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'ഹ! ഹ! അതു ലാഭകരമായ ധനം! ലാഭകരമായ ധനം! (താങ്കൾ പറഞ്ഞതു ഞാൻ കേട്ടു. താങ്കൾ അതു അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി (ധർമ്മമാക്കി) വെക്കുവാനാണു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്". അബൂത്വൽഹത്ത് (റ) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളാം.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അതു തന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്കും പിതൃവ്യപുത്രൻമാർക്കുമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. (അ; ബു; മു.)

---

[*] അനസ് (റ)ന്റെ മാതാവിനെ അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നു.

2. ഉമർ(റ)നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കളിൽവെച്ച്: കൂടുതൽ വീര്യപ്പെട്ടതു ഖൈബറിലെ 'ഗനീമത്തു' ഭാഗിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ ഓഹരിയായ ഒരു തോട്ടമായിരുന്നു. നബി(സ)യോട് ആലോചിച്ചശേഷം അതദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ 'വഖ്ഫാ'ക്കി പ്രഖ്യാപിച്ചു. (ബു; മു.) 3. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഇബ്നു ഉമർ (റ) തന്റെ കയ്വശമുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു നോക്കിയതിൽ റോമാക്കാരിയായ തന്റെ ഒരു അടിമസ്ത്രീയാണു തനിക്കു അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രിയംകരമായ സ്വത്തായി കണ്ടത്. അദ്ദേഹം അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കിവിട്ടു. അവളെ വീണ്ടും മടക്കി എടുക്കലായിത്തീരുമോ എന്ന ഭയം നിമിത്തം അവളെ വിവാഹം കഴിപ്പാൻ പോലും അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞില്ല. (ബസ്സാർ) 4. സൈദുബ്നുഹാരിഥ (റ)യുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുതിരയായിരുന്നു. അതിനെ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ധർമ്മമാക്കി. നബി (സ) അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രൻ ഉസാമഃ (റ) അതിന്റെ പുറത്തു സവാരിചെയ്യുവാൻ നബി (സ) അനുവദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ സൈദ് (റ)ന്റെ മുഖത്തു അതിൽ അനിഷ്ടം പ്രകടമായി. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തോടു: 'താങ്കളുടെ ധർമ്മം അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു. (മകൻ സവാരി ചെയ്തതുകൊണ്ടു അതിനു ദോഷം ബാധിക്കുകയില്ല) എന്നു പറയുകയുണ്ടായി (ഇബ്നു അബീഹാതിം)

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ
إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآءِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِۦ
مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ التَّوْرَىٰةُ ۗ
قُلْ فَأْتُوا۟ بِالتَّوْرَىٰةِ فَٱتْلُوهَآ
إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ○

93. എല്ലാ ഭക്ഷണ (പദാർത്ഥ)വും ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്കു അനുവദനീയമായിരുന്നു;—തൗറാത്തു അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി ഇസ്രാഈൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയതൊഴികെ-

(നബിയേ) പറയുക: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ തൗറാത്ത് കൊണ്ടുവന്ന് അതു (ഒന്ന്) വായിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!

فَمَنِ ٱفْتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ ٱلْكَذِبَ مِنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ○

94. എന്നിട്ടു, അതിനുശേഷം ആർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുവോ, എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അക്രമികൾ.

قُلْ صَدَقَ ٱللَّهُ ۗ
فَٱتَّبِعُوا۟ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۖ
وَمَا كَانَ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ○

95. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഇബ്രാഹീമിന്റെ-(അദ്ദേഹം) ശുദ്ധമനസ്കനായ നിലയിൽ (സ്വീകരിച്ച-നടപടി) മാർഗ്ഗം നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ. അദ്ദേഹം മുശ്രിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നില്ലതാനും.'

---

93. كل الطعام എല്ലാ ഭക്ഷണവും كان حلا അനുവദനീയം (ഹലാൽ) ആയിരുന്നു لبنى اسرائيل ഇസ്രാഈൽ സന്തതികൾക്കു الا ما حرم (നിഷിദ്ധം) ആക്കിയതൊഴികെ اسرائيل ഇസ്രാഈൽ (യഅ്ഖൂബു) على نفسه തന്റെ സ്വന്തത്തിന്റെമേൽ من قبل മുമ്പായി ان تنزل അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനു التورية തൗറാത്ത് قل പറയുക فأتوا എന്നാൽ വരുവിൻ بالتورية തൗറാത്തുംകൊണ്ടു فاتلوها എന്നിട്ടതു പാരായണം ചെയ്വിൻ ان كنتم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ صادقين സത്യവാൻമാർ 94. فمن افترى എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) ആർ കെട്ടിച്ചമച്ചുവോ على الله അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ الكذب വ്യാജം. كളവു من بعد ശേഷം ذلك അതിന്റെ فاولئك هم എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ الظالمون അക്രമികൾ 95. قل പറയുക صدق الله അല്ലാഹു സത്യം പറഞ്ഞു فاتبعوا ആകയാൽ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുവിൻ ملة മാർഗ്ഗത്തെ ابراهيم ഇബ്രാഹീമിന്റെ حنيفا ശുദ്ധ (ഋജു) മനസ്കനായ നിലയിൽ وما كان അദ്ദേഹം ആയിരുന്നതുമില്ല من المشركين മുശ്രിക്കുകളിൽപെട്ടവൻ)

കണ്ടു കിട്ടുന്ന വിടവുകളെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നബി (സ)യെയും, ഇസ്ലാമിനെയും ആക്ഷേപിക്കുക പതിവാക്കിയവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. ഇസ്രാഈല്യർ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചുവന്നിരുന്ന ചില ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കൾ ഇസ്ലാമിൽ അനുവദിക്കപ്പെട്ടത് അക്കൂട്ടത്തിൽ അവർ അതിനൊരു പഴുതാക്കി ഉപയോഗിച്ചു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിൻഗാമിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്ന ആളുമാണ് മുഹമ്മദ് എന്നല്ലേ അവൻ പറയുന്നത്. ഇബ്രാഹീം (അ) മുതൽക്കുള്ള പ്രവാചകൻമാർ നിഷിദ്ധമായി അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ആ പദാർത്ഥങ്ങൾ മുഹമ്മദിനു എങ്ങിനെ അനുവദനീയമാകും? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ആക്ഷേപം. അതിനുള്ള മറുപടിയാണിത്.

ഇസ്രാഈലീ ഗോത്രങ്ങളുടെ പിതാവും, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പൗത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ്(അ) നബിയാണ് ഇസ്രാഈൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലംവരെ ഇസ്രാഈല്യർക്ക എല്ലാ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും പൊതുവെ അനുവദനീയമായിരുന്നു. പിന്നീടു, ചില കാരണങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം ചില വസ്തുക്കളെ താൻ ഉപയോഗിക്കുകയില്ലെന്നു വെച്ചു സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു മൂസാ (അ) നബിയുടെയും തൗറാത്തിന്റെയും മുമ്പാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഅ്ഖൂബ് (അ) നിഷിദ്ധമാക്കിയവ എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളും ആ വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമായി ഗണിച്ചുപോന്നു. അങ്ങിനെ, തൗറാത്തു അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ—നിസംശം, 160ലും അൻപതും, 146ലും കാണാവുന്നതുപോലെ—അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്കു ചില വസ്തുക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ അവയും അവർക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ, തൗറാത്തിൽ അവയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ നിരോധം ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും പാരമ്പര്യമായി അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ആ നിരോധം തങ്ങളുടെ ഒരു സ്ഥിരം മതനിയമമായി ഇസ്രാഈല്യർ ആചരിച്ചുവന്നു. (ഇങ്ങിനെ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്) രണ്ടിൽ ഏതായാലും ആ വസ്തുക്കൾ മത ദൃഷ്ട്യാ അവർക്കു നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു—അല്ലെങ്കിൽ തൗറാത്തിൽ അവ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു—തൗറാത്തിൽനിന്നു തെളിയിക്കുവാൻ യഹൂദികൾക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണു നിങ്ങൾ സത്യവാദികളാണെങ്കിൽ തൗറാത്ത് കൊണ്ടുവന്നു വായിക്കുവിൻ എന്നു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നത്.

ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നുവെങ്കിൽ—ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം — ആക്ഷേപത്തിനിടയായ ആ വസ്തുക്കൾ ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ കാലത്തു നിഷിദ്ധമായിരുന്നില്ലെന്നും, ഇസ്രാഈല്യരുടെ ധിക്കാരം കാരണം പിന്നീട് അവരുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും തൗറാത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകും. അപ്പോൾ, നബി (സ) ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ മാർഗ്ഗം കൈവെടിഞ്ഞുവെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം കളവായി പുലരുകയും ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ—രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം— ആ വസ്തുക്കൾ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളായി തൗറാത്തിൽ കാണുകയില്ല. അവ നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുള്ള അവരുടെ വാദം അവർ പരമ്പരാഗതമായി അംഗീകരിച്ചു പോന്ന ഒരു സ്വയംകൃത നിയമം മാത്രമാണെന്നും. അതിൽ നബി (സ) യെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ വകയൊന്നുമില്ലെന്നും വ്യക്തമാവുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ബലപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, ഇവിടെ ഒരു സംശയം വരാം. ബൈബിളിൽ (ലേവ്യപുസ്തകം, 11ൽ 4–6; ആവർത്തനം, 14ൽ 7) ഒട്ടകം, മുയൽ മുതലായ ചിലതു നിഷിദ്ധമാണെന്നു കാണാമല്ലോ, ഇതു യഹൂദികൾക്ക് തൗറാത്തിൽ നിന്നു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചുകൂടേ? ഇതാണു സംശയം. തൗറാത്തിന്റെ അസ്സൽ പകർപ്പിൽ ഇല്ലാത്തതും, പിന്നീട് പലതും അതിൽ എഴുതിച്ചേർക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതുമാണിതു എന്നതത്രെ ഇതിനു മറുപടി. ഇതോ, ഇതുപോലെയുള്ള വല്ല പ്രസ്താവനയോ സാക്ഷാൽ തൗറാത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ വെല്ലുവിളിക്കു അവകാശമില്ല. വെല്ലുവിളിച്ചാൽ യഹൂദികൾക്കു തങ്ങളുടെ വാദം തെളിയിക്കുവാൻ അതു നല്ല അവസരമാകുകയും ചെയ്തേക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാരും അതിനു മുതിരാതിരുന്നതു, അക്കാലത്തു അവരുടെ പക്കലുള്ള തൗറാത്തിൽ അതില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നും, അതു പിന്നീട് എങ്ങിനെയോ അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി ഏതെല്ലാം വസ്തുക്കളെയാണ് നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നത്, അതിനു കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്നൊന്നും പറയത്തക്ക തെളിവു കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ഒരു രോഗത്തെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഒട്ടകത്തിന്റെ മാംസവും പാലും നിഷിദ്ധമാക്കിയെന്നും മറ്റുമൊക്കെ ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. (അല്ലാഹു വിനറിയാം.) ഏതായാലും തൗറാത്തു വായിച്ചു തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ യഹൂദികൾ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അവരുടെ ആരോപണം അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും, വാദം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യാജമാണെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമായി. ആരോപണം തെറ്റാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കെ, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന അവർ ആ ശുദ്ധമനസ്കനായിരുന്ന പ്രവാചകവര്യൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണല്ലോ. അതിനു അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതാണു 95–ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നതു. അതോടൊപ്പം, വേദക്കാരിലോ അറബികളിലോ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ശിർക്കുകളൊന്നും തീണ്ടാത്ത ഏകദൈവ വിശ്വാസിയായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശാഖാപരമായ അനുഷ്ഠാന കാര്യങ്ങളെക്കാൾ വില കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതു ശിർക്ക–തൗഹീദുകൾക്കാണെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം

96. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായ ഒന്നാമത്തെ വീട്, ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടതായും, ലോകർക്ക് മാർഗ്ഗദർശനമായുംകൊണ്ട് ബക്കഃ [മക്കഃ]യിലുള്ളതു തന്നെയാകുന്നു.

٩٦- إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا
وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ۝

97. അതിൽ സുവ്യക്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്– (വിശിഷ്യ) 'മഖാമു ഇബ്രാഹീം [ഇബ്രാഹീം നിന്നസ്ഥലം]. അതിൽ ആർ പ്രവേശിച്ചുവോ അവൻ നിർഭയനായിരിക്കുന്നതാണ്. ആ വീട്ടിങ്കൽ 'ഹജ്ജു' ചെയ്യൽ മനുഷ്യർക്ക് അതിലേക്കു (ചെന്നെത്തുവാനുള്ള) മാർഗ്ഗം സാധിച്ചു കിട്ടിയവർക്കു– അല്ലാഹുവിനോട് (ബാധ്യത) ഉണ്ട്.

വല്ലവരും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. ലോകരെ സംബന്ധിച്ചു അനാശ്രയനാകുന്നു.

٩٧- فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ
وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا
وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
وَمَن كَفَرَ
فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

---

96. ان اول നിശ്ചയമായും ഒന്നാമത്തേതു بيت വീടു وضع വെക്കപ്പെട്ട (സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട) الناس മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി الذى യാതൊന്നു തന്നെ بكة ബക്ക (മക്ക)യിലുള്ള مباركا ആശീർവദിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ, അനുഗൃഹീതമായിക്കൊണ്ടു وهدى മാർഗ്ഗദർശനവും للعالمين ലോകർക്കു 97. فيه അതിലുണ്ട് ايات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും بينات വ്യക്തങ്ങളായ مقام ابراهيم ഇബ്രാഹീമിന്റെ(നിന്ന) സ്ഥലം ومن دخله ആർ അതിൽ കടന്നുവോ كان امنا അവൻ നിർഭയനായി ولله അല്ലാഹുവിനോടുണ്ട് على الناس മനുഷ്യരുടെമേൽ (കടമ–ബാധ്യത) حج البيت (ആ) വീട്ടിനെ കരുതിച്ചെല്ലൽ (ഹജ്ജ്- തീർത്ഥാടനം–ചെയ്യൽ) من استطاع സാധ്യമായവർക്കു اليه അതിലേക്കു (ചെല്ലുവാൻ) سبيلا മാർഗ്ഗം, മാർഗ്ഗത്താൽ ومن كفر ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചാൽ فان الله എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു غنى ധന്യനാണ്, അനാശ്രയനാണ് عن العالمين ലോകരിൽനിന്നു, ലോകരെ സംബന്ധിച്ചു

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവും പുണ്യസ്ഥലവുമായി അംഗീകരിച്ചു വന്നതു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് നബി (സ)യെപ്പറ്റി അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഒന്ന് അവിടുന്ന് കഅ്ബയെ ഖിബ്ലയും, തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവുമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതായിരുന്നു. താരതമ്യേന ഈ ആക്ഷേപം കുറച്ചു പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ഇതിനു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ഖുർആനിൽ മറുപടി പറഞ്ഞു കാണാം. അവയിൽ ഒന്നത്രെ ഈ സ്ഥലവും. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ ചിലതെല്ലാം മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുമുണ്ടു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കൈക്കു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതു എന്നു മാത്രമല്ല. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി ജനങ്ങൾക്കായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ആരാധനാ മന്ദിരവും, പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മേൻമകളും അടങ്ങിയതുമാണതു. അതുകൊണ്ടു മറെറല്ലാ ആരാധനാ മന്ദിരങ്ങളെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠമായതാണതു. അവിടെ വന്നു ഹജ്ജ് സംബന്ധമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്വാൻ സാധിക്കുന്ന എല്ലാവരും അതു നിർവ്വഹിക്കൽ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ കടമയാകുന്നു. അവിടെ പ്രവേശിച്ചവർക്കെല്ലാം അതൊരു അഭയസ്ഥാനവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, വേദക്കാർ വിശേഷിച്ചും അതിനെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടു എന്നൊക്കെയാണ് ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവർ അവിശ്വാസികളാണെന്നും, ആർ തന്നെ അവിശ്വസിച്ചാലും അല്ലാഹുവിനു അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും വേിക്കുവാനില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ജനങ്ങൾക്കു ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാമന്ദിരം ബക്കഃ എന്ന [*] മക്കായിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കഅ്ബയാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് അതിനു മുമ്പു അങ്ങിനെ ഒരു ആരാധനാകേന്ദ്രമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്ത

---

[*] മക്ക എന്നതിനു പകരം ബക്ക എന്നും മുൻകാലത്തു പറയപ്പെട്ടിരുന്നു.

മാണ്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു മുമ്പുതന്നെ കഅ്ബ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, കാലക്രമത്തിൽ അതു നശിച്ചുപോയ ശേഷം അതിന്റെ അടിത്തറയിൽ നിന്നു വീണ്ടും അതിനെ കെട്ടിപ്പൊക്കി പുനർ നിർമ്മാണം ചെയ്യുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്തതെന്നുമാണ് പല മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം ഇതിനു പിൻബലമായി പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ബലവത്തല്ല. അതേ സമയം, ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു തീരുമാനിക്കത്തക്കവിധം ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു വാസ്തവം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വിടുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളു. രണ്ടായാലും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ മന്ദിരം കഅ്ബയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസാകട്ടെ, സുലൈമാൻ (അ) നബിയുടെ കാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. [*] മൂസാ (അ) നബിക്കു ശേഷം നാനൂറോ അഞ്ഞൂറോ കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു അത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ശേഷം പല നൂറ്റാണ്ടുകളും കഴിഞ്ഞാണു മൂസാ (അ)ന്റെ കാലം. അപ്പോൾ, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയാൽ സ്ഥാപിതമായ കഅ്ബയെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാകേന്ദ്രമായി അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു വൈമനസ്യമുണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ല. നബി (സ) അതിനെ ഖിബ്ലയായി സ്വീകരിച്ചതിനെ ആക്ഷേപിക്കുവാനും ന്യായമൊന്നുമില്ല.

ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ആരാധനാമന്ദിരം എന്നതു മാത്രമല്ല കഅ്ബയുടെ പ്രാധാന്യം. അതു അല്ലാഹുവിനാൽ ആശീർവദിക്കപ്പെട്ടതും–അഥവാ അനുഗൃഹീതമായതും—ലോകർക്കു മാർഗ്ഗദർശനകേന്ദ്രവുമാകുന്നു. (مباركا وهدى للعالمين) അവിടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വമ്പിച്ച പുണ്യഫലങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റു പള്ളികളിൽ വെച്ചു ചെയ്യുന്നതിനെക്കാൾ അനവധി ഇരട്ടി പ്രതിഫലം അവിടെ വെച്ചു ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുമെന്നു നബിവചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു സ്മരണീയമാണ്. മുസ്ലിം സമുദായത്തിലുണ്ടായ എല്ലാ നൻമകൾക്കുമുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം ആരംഭിച്ചതു അവിടെ നിന്നാണല്ലോ. ആ മാർഗ്ഗദർശനം ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും, പവിത്രതയെയും തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (فيه ايات بينات) ഇബ്രാഹീം (അ) കഅ്ബ നിർമ്മാണം കഴിഞ്ഞിട്ടു പല ആയിരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. സമുദായമധ്യേ അനേകം മാറ്റങ്ങളും കഴിഞ്ഞുപോയി. എന്നിട്ടും അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം ഇടതടവു ബാധിക്കാതെ ആ മന്ദിരം ജനങ്ങളാൽ ആദരിക്കപ്പെട്ടും ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടും കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതും, അതിനെ നശിപ്പിക്കുവാനൊരുങ്ങി വന്ന ആനപ്പട്ടാളത്തിൽ നിന്നു ഒരു അസാധാരണ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹു അതിനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും പോലെയുള്ള പലതും ഇതിനു ഉദാഹരണമത്രെ. ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ നോക്കുമ്പോൾ സഫാ, മർവാ, മിനാ, സംസം മുതലായവയും ഉദാഹരണങ്ങളായി എടുക്കാവുന്നതാണ്.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയാവുന്നതും, വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒന്നിലധികം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമത്രെ 'ഇബ്രാഹീം മഖാം' (مقام ابراهيم) ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറ 125–ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് അന്നു തൊട്ടു ഇന്നോളം ആ കല്ലു ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു വന്ന ഒരു തത്വമാണു അവിടെ ആർ തന്നെ പ്രവേശിച്ചാലും അവൻ നിർഭയനാണ് (ومن دخله كان امنا) എന്നുള്ളതും. എത്ര വമ്പിച്ച അക്രമിയോ, കുറ്റവാളിയോ ആയാലും അവിടെ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞവനു അതൊരു പരിപൂർണ്ണ അഭയസ്ഥാനം തന്നെ. അവൻ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയോ അക്രമിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്കയില്ല സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളെ വെട്ടിക്കൊന്ന ഘാതകനെ അവിടെ വെച്ചു കണ്ടാൽ, അവൻ പുറത്തു കടക്കുന്നതു നോക്കിനിൽക്കുവാനേ ഭരണാധികാരിക്കുപോലും നിർവ്വാഹമുള്ളു. അവിടെവെച്ചു പ്രതികാര നടപടി എടുത്തുകൂടാ. കൂടാതെ, ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൊല്ലംതോറും ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിനായി വരുന്നവർ നിർഭയരായി വന്നുപോകത്തവണ്ണം ഹജ്ജുമാസത്തിലും അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമായി ദുൽഖഅ്ദ്, മുഹറം എന്നീ മാസങ്ങളിലും മുമ്പു മുതലേ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ഇടക്കുവെച്ചു ഉംറ കർമ്മം ചെയ്വാൻ ചെല്ലുന്നവരുടെ സൗകര്യാർത്ഥം റജബു മാസവും യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ജാഹിലിയ്യാ കാലത്തും, ഇസ്ലാമിലും നിലവിലുള്ള കാര്യങ്ങളത്രെ. മക്കാഹറമിൽ വെച്ചു ആയുധം ധരിക്കുവാനോ, ജീവികളെ വേട്ടയാടുവാനോ പാടില്ല. വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുന്നതുപോലും നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

---

[*] ബൈബിളിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'യിസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്രയീം ദേശത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ നാനൂറ്റി എൺപതാം സംവൽസരത്തിൽ യിസ്രായേലിൽ ശാലോമോന്റെ വാഴ്ചയുടെ നാലാം ആണ്ടിൽ അവൻ യഹോവയുടെ ആലയം (ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസു) പണിവാൻ തുടങ്ങി'. (1 രാജാക്കൾ: 6ൽ 21) ദാവൂദു (അ) നബിയുടെ കാലത്തു തന്നെ ആരംഭിച്ചുവെന്നും, പിന്നീടു മകൻ സുലൈമാൻ (അ) നബിയാണതു പൂർത്തിയാക്കിയതെന്നും ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ട്

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ ഭവനമെന്ന നിലക്കും, അനുഗൃഹീതവും മാർഗ്ഗദർശകവും അത്ഭുതസ്ഥാനവുമായ കേന്ദ്രമെന്ന നിലക്കും വേദക്കാരടക്കം എല്ലാവരും അതിനെ തങ്ങളുടെ ആരാധനാ കേന്ദ്രവും തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രവുമായി അംഗീകരിക്കുവാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥരാകുന്നു. അതെ, ആ മന്ദിരത്തിങ്കൽചെന്നു ഹജ്ജു കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കൽ അല്ലാഹുവിനോടു ജനങ്ങളം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ബാധ്യതയാണ്. (ولله على الناس حج البيت) പക്ഷേ, ഭൂലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന എല്ലാവർക്കും അതിനു സാദ്ധ്യമായെന്നു വരികയില്ല. ശാരീരികമായും, സാമ്പത്തികമായും, ഗതാഗതസംബന്ധമായും മറ്റുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവിടേക്കു പോയി വരുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ള സാദ്ധ്യത ഒക്കുന്നോ അവർക്കു മാത്രമേ അതു നിർബന്ധമുള്ളു. (من استطاع اليه سبيلا) കഴിവുള്ളവർക്കപോലും കൊല്ലംതോറും ഹജ്ജ് നിർവ്വഹിക്കുന്നതു പ്രയാസകരമാകകൊണ്ടു ആയുഷ്ക്കാലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം മാത്രമേ അതു നിർബ്ബന്ധമായി ചെയ്യേണ്ടതുള്ളുവെന്നു നബി (സ) തിരുമേനിയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു കഅ്ബാ മന്ദിരത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യവും, അതിനെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആരാധനാ കേന്ദ്രവും, തീർത്ഥാടന സ്ഥാനവുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും വ്യക്തമായല്ലോ. അപ്പോൾ, ഇതംഗീകരിക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുന്നതു തികച്ചും അവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ആർ അവിശ്വസിച്ചാലും അതിന്റെ ദോഷഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിനു അതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. ലോകരിൽ ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടാത്ത ധന്യനത്രെ അവൻ. (ومن كفر فان الله غني عن العالمين) ലോകരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിരുന്നാലും, ഒരു വ്യക്തിപോലും കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഹജ്ജു കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാതായാലും അല്ലാഹുവിനു അതുകൊണ്ടു യാതൊരു കോട്ടവുംകുറവും ബാധിക്കുവാനില്ല എന്നു സാരം.

നബി (സ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: 'മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ മേൽ അല്ലാഹു ഹജ്ജു കർമ്മം 'ഫർളാ'ക്കി (നിർബ്ബന്ധ നിയമമാക്കി) യിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നിങ്ങളം ഹജ്ജു ചെയ്യണം'. അപ്പോൾ, ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും വേണമോ?' തിരുമേനി മൗനം അവലംബിച്ചു. അങ്ങനെ, അയാൾ മൂന്നുവട്ടം ആവർത്തിച്ചു ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ 'അതേ' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു (കൊല്ലം തോറും) നിർബന്ധമാകുമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കതു സാധ്യമാകാതെ വരുകയും ചെയ്യും'. പിന്നീടു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളെ (കൂടുതൽ വിശദീകരണം നല്ലാതെ) വിട്ടേക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളം (കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ) എന്നെ വിട്ടേക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശത്തിൽ പതിച്ചതു അവരുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോടു അവർക്കുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പും നിമിത്തമായിരുന്നു. ആകയാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, നിങ്ങളം അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നത്ര നിർവ്വഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങളോടു ഞാൻ വല്ലതിനെക്കുറിച്ചും, വിരോധിച്ചാൽ നിങ്ങളം അതു (അപ്പടി) വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ'. (ബു: മു) ഹജ്ജിന്റെ നിർബ്ബന്ധം ഒരു പ്രാവശ്യമാണുള്ളതെന്നും, കഴിയുന്നത്ര അതു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതാണെന്നും ഈ തിരുവചനത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. അബൂഹുറൈറ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ ഹദീസിലെ ചോദ്യകർത്താവ് അഖ്റഉബ്നുഹാബിസ് (اقرع بن حابس رض) ആയിരുന്നുവെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇതുസംബന്ധിച്ചു നിവേദനം ചെയ്ത വേറൊരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ആ ഹദീസിൽ 'വല്ലവരും കൂടുതൽ (ഹജ്ജു) ചെയ്താൽ അതു ഐഛിക കർമ്മമാണു' എന്നുകൂടി നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായും ഉണ്ട്. (അ;ന. ദാരിമി) വേറൊരു നബി വചനം അബൂഹുറൈറ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ' ഒരാൾ ഹജ്ജ് ചെയ്യുകയും, (അതിൽ) സ്ത്രീ സല്ലാപമോ തോന്നിയവാസമോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അവന്റെ ഉമ്മ അവനെ പ്രസവിച്ച ദിവസത്തിലെന്നപോലെ (പാപരഹിതനായി) അയാൾ മടങ്ങുന്നതാണ്'. (ബു; മു) അദ്ദേഹം തന്നെ ഉദ്ധരിച്ച വേറൊരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം: ഒരു ഉംറ (കർമ്മം) അടുത്ത ഉംറ വരെയുള്ള പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കും. പുണ്യപ്പെട്ട (കോട്ടവും പോരായ്മയും ബാധിക്കാത്ത) ഹജ്ജാകട്ടെ, അതിനു സ്വർഗ്ഗമല്ലാതെ പ്രതിഫലവുമില്ല.' (ബു;മു)

വേദക്കാർ കഅ്ബയുടെ മഹത്വവും പ്രാധാന്യവും അംഗീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും, നബി (സ) അതു അംഗീകരിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ വചനങ്ങളിൽ കഅ്ബയുടെയും ഹജ്ജിന്റെയും സ്ഥാനം വിവരിച്ചത്. അവരുടെ അവിശ്വാസത്തിനു കാരണമെന്നു ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്തവചനത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു പറയുന്നു:-

٩٨- قُلْ يَاأَهْلَ الْكِتٰبِ
لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ
وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ○

98. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതു? നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു (തൃക്കൺ) സാക്ഷിയാണല്ലോ!

٩٩- قُلْ يَاأَهْلَ الْكِتٰبِ
لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا
وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ○

99. പറയുക: 'വേദക്കാരേ, എന്തിനാണു നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു—അതിനു വക്രതയെ ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടു—വിശ്വസിച്ചവരെ തടുക്കുന്നത്?—നിങ്ങൾ (അതിനു) സാക്ഷികളാണെന്നിരിക്കെ! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനൊന്നുമല്ല

---

98. قل പറയുക يا اهل الكتاب വേദക്കാരേ لم تكفرون നിങ്ങളെന്തിനു അവിശ്വസിക്കുന്നു بايات الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ والله അല്ലാഹുവാകട്ടെ شهيد സാക്ഷിയാണു على ما تعملون നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് 99. قل പറയുക يا اهل الكتاب വേദക്കാരെ لم تصدون നിങ്ങൾ എന്തിനാണു തടുക്കുന്നതു, തിരിച്ചുവിടുന്നതു عن سبيل മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു الله അല്ലാഹുവിന്റെ من امن വിശ്വസിച്ചവരെ تبغونها അതിനു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു عوجا വക്രത, വളവുണ്ടാക്കുന്നതിനും واتم നിങ്ങളാകട്ടെ. നിങ്ങൾ شهداء സാക്ഷികളുമാണു, وماالله അല്ലാഹു അല്ല താനും بغافل അശ്രദ്ധൻ عما تعملون നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

വേദഗ്രന്ഥം മുഖേനയും പ്രവാചകൻമാർ വഴിയും നബി (സ)യുടെയും, ഖുർആന്റെയും സത്യാവസ്ഥ ശരിക്കും വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെതായ ആ മാർഗ്ഗം വേദക്കാർ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. മാത്രമോ? സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ആ മാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവരെ അതിൽ നിന്നു ഏതെങ്കിലും വിധേന തടുത്തിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമം അവർ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെല്ലാം അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും അവരെ താക്കീതു ചെയ്വാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. അവരുടെ കെണിയിൽപെടുന്നതു സൂക്ഷിക്കുവാൻ അടുത്ത വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളെയും ഉണർത്തുന്നു:—

١٠٠- يَاأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا
مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ○

100. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസ (സ്വീകരണ)ത്തിനുശേഷം, അവർ നിങ്ങളെ അവിശ്വാസികളാക്കി മടക്കിയേക്കും. [അതു സൂക്ഷിക്കണം]

---

100. يا ايها الذين امنوا വിശ്വസിച്ചവരേ ان تطيعوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം فريقا ഒരു വിഭാഗത്തെ, കക്ഷിയെ من الذين യാതൊരുവരിൽനിന്നു اوتوا الكتاب (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട يردوكم അവർ നിങ്ങളെ മടക്കും بعد ايمانكم നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിനുശേഷം كافرين അവിശ്വാസികളാക്കി

101. നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അവിശ്വസിക്കും? നിങ്ങളാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതികേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവന്റെ റസൂലും ഉണ്ട് (എന്നിരിക്കെ)! ആർ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നുവോ അവൻ (നേരെ) ചൊവ്വായ പാതയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു.

١٠١- وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ۗ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝

---

101. وكيف تكفرون നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ അവിശ്വസിക്കും وانتم നിങ്ങളാവട്ടെ تتلى عليكم നിങ്ങൾക്കു ഓതിത്തരപ്പെടുന്ന اٰيٰت الله അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ وفيكم നിങ്ങളിലുണ്ടുതാനും رسوله അവന്റെ റസൂൽ ومن വല്ലവരും, ആരെങ്കിലും يعتصم മുറുകെ പിടിക്കുന്നതായാൽ, രക്ഷ പ്രാപിച്ചാൽ بالله അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു فقد هدى എന്നാലവൻ നയിക്കപ്പെട്ടു الى صراط (വഴി) യിലേക്ക് مستقيم ചൊവ്വായ

സൂ: അൽബഖറ 109ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, വേദക്കാരിൽപെട്ട പലരും അസൂയ നിമിത്തം, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അവരെ ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ സൂക്ഷിക്കണം, അവരുടെ വാക്കുകൾ സ്വീകരിക്കരുത്. അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വാസത്തിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുവാൻ കാരണമായിത്തീരും. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്, അവന്റെ റസൂൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചിരിപ്പുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു സംശയ നിവാരണത്തിനോ, തെളിവുകൾക്കോ, വിശദീകരണങ്ങൾക്കോ മറ്റാരെയും നിങ്ങൾക്കു ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൈവിടാത്ത കാലത്തോളം നിങ്ങൾ നേരായമാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോകുകയില്ല. എന്നിങ്ങിനെ അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും, അന്നു അറേബ്യയിലുണ്ടായിരുന്ന വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചും മാത്രമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതിക്കൂടാ. വേദക്കാർ—ജൂതക്രിസ്ത്യാനികൾ – മുസ്ലിംകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അന്നുതൊട്ടു ഇന്നോളം നടത്തിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. മുസ്ലിംകളെ അവരുടെ മതത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു കാലത്തിനൊത്ത ആസൂത്രിത പരിപാടികൾ പലതും അവർ സ്വീകരിച്ചും വരുന്നു. മുസ്ലിംകളുടെ ഗുണകാംക്ഷികളും, സത്യാന്വേഷികളും, വിജ്ഞാനകുതുകികളുമെന്ന ഭാവേന ഈ ആവശ്യാർത്ഥം അടുത്തകാലത്തായി അവർ അതിനു സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന അതിസമർത്ഥമായ ഒരു മാർഗ്ഗമത്രെ ഓറിയൻറലിസം. പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തണലിലും, അവരുടെ സഹായസഹകരണത്തോടുകൂടിയും പൗരസ്ത്യഭാഷാ സംസ്ക്കാര പഠന ഗവേഷണങ്ങളുടെ പേരിലും നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സംരഭത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം ഇസ്ലാമിനെയും, ഖുർആനെയും, നബി (സ) തിരുമേനിയെയുംകുറിച്ച് മുസ്ലിംകളിൽആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കലും, ഇസ്ലാമികാദ്ധ്യാപനങ്ങളിൽ നിന്നു അവരെ അകറ്റലുമാകുന്നു. ഖുർആനിലൂടെയും നബിചര്യയിലൂടെയും ഇസ്ലാമിനെ മനസ്സിലാക്കുവാനോ, ഇസ്ലാമിക വിജ്ഞാനങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടുവാനോ അവസരം ലഭിക്കാതെ, ഓറിയൻറലിസ്റ്റുകളുടെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഇസ്ലാമിനെക്കുറിച്ചു വല്ലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടവന്ന അഭ്യസ്ത വിദ്യരായ പലർക്കും അതുവഴി വളരെയധികം തെറ്റിദ്ധാരണകൾ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഓറിയൻറലിസ്റ്റുകളുടെ സാഹിത്യകൃതികളിൽ ജൂതപണ്ഡിതൻമാർക്കാണു കൂടുതൽ കയ്യുള്ളതെന്ന സംഗതിയും ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വേദക്കാരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി സൂക്ഷിക്കുവാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയിലും, അവരിൽ പലരും സത്യവിശ്വാസികളെ അവിശ്വാസികളാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരാണെന്ന താക്കീതിലും ഇവരും ഇവരുടെ കൃതികളും ഉൾപ്പെടുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. (*)

(*) ഓറിയൻറലിസ്റ്റുകളെയും, അവരുടെ പഞ്ചസാരയിൽ പൊതിഞ്ഞ പല വിഷബീജങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ د/ السنة ومكانتها في التشريع الاسلامي للدكتور مصطفى السباعي – പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപകരിക്കും. (ജ: അമാനി മൗലവി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ബൃഹദ് ഗ്രന്ഥം നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പ്രസാ:)